

SIMPOZION NAȚIONAL
INOVAȚIE ȘI
PERFORMANȚĂ
ÎN EDUCAȚIE

Tendințe actuale în
educație – Cum ne
adaptăm noilor generații?

NR. 25, Aprilie 2025

ISSN – 2784 – 0166

ISSN – L 2784 – 0166

ISSN 2784 - 0166

ISSN – L 2784 – 0166

Este un proiect

S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0766.491711,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL „INOVAȚIE ȘI
PERFORMANȚĂ ÎN EDUCAȚIE” / NR. 25 / APRILIE 2025

***Tendințe actuale în educație – Cum ne
adaptăm noilor generații?***

Redacție:

Editor: Secuiu Eugen

Prof. Secuiu Elena

Prof. Radu Cristina

AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Andrei – Nicoară Dorina Școala Gimnazială Nr. 29, Galați	Anghelescu Alina-Ruxandra Liceul Teoretic «Tudor Arghezi», Targu Carbunesti
Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	Angheluță Anișoara Școala Gimnazială „George Coșbuc” 23 August, jud. Constanța
Anton Anca Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov	Ardelean Aurelia Liana Grădinița cu Program Prelungit nr. 52, Oradea
Bibire Dragoș Liceul Tehnologic „Georgeta Jurgea Cancicov” Parincea, județul Bacău	Bordeianu Elena-Diana Școala Gimnazială ”Al. I. Cuza” Podu Iloaiei
CARACONCEA CRISTINA ELENA ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” GIURGIU	Cernat Gabriela Grădinița nr.3, localitatea Bragadiru
Vlădoiu Corina Școala Gimnazială Nr.1 Rovinari, Gorj	Alina Crețu Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Suceava
Grigore Gina-Mihaela Liceul Tehnologic Meserii și Servicii Buzău	Hînsă Raluca Școala Gimnazială „Constantin Brâncuși” Medgidia, Constanța
Cristina Lemnaru Colegiul Economic „Virgil Madgearu”	Jurcul Loredana Ramona Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara
Rădoi Loredana Luciana Școala Gimnazială Nr.1 Micești	Mihai Lostun Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț
Mateș Rodica Școala Gimnazială „Horea” Horea	Oprea Mara Andreea Colegiul Național Pedagogic “Gheorghe Asachi” Piatra Neamț
Oprescu Elena Liceul Tehnologic Voinești, Grădinița cu Program Normal Voinești, Voinești	Palade Iulian Horațiu Școala Gimnazială Nr. 9 Galați
Pașcu Oana Alexandra, Sabău Cezara Ștefana Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 3, Reghin	Păunescu Camelia Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște, jud. Dâmbovița
Popescu Daniela Șc. Gimn. "Prof. Ilie Popescu" - Șotânga, jud. Dâmbovița	Petruța Lostun Colegiul Național Calistrat Hogaș Piatra-Neamț

Prodan Claudia Liceul de Transporturi Auto Drobeta Turnu Severin	Serenella Liliana DINU Inspectoratul Școlar Județean Buzău / Colegiul Național "Mihai Eminescu" Buzău
Stanciu Lidia CJRAE Bihor/ Școala Gimnazială „N.Bogdan” Vașcău	Stănescu Elena-Emanuela Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă Jud. Dâmbovița
Ștețiu Andreea Eleonora Liceul Teoretic “Eugen Pora”, Cluj-Napoca	Topai Oana-Irina Grădinița cu program prelungit „Prietenii copilăriei”
Zăicescu Mirela Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava	Șeulean Augustin-Valentin Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș

CUPRINS

Modurile de adaptarea ale profesorilor din învățământul primar pentru noile noilor generații.	PAG. 9
--	---------------

Autor: Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra

Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus

Geometria ascunsă a naturii - activitate tip outdoor learning.	PAG. 12
---	----------------

Autor: Andrei – Nicoară Dorina

Școala Gimnazială Nr. 29, Galați

Acte de limbaj – strategii atractive pentru predarea limbii franceze.	PAG.14
--	---------------

Autor: Anghelescu Alina-Ruxandra

Liceul Teoretic «Tudor Arghezi», Targu Carbunesti

PROIECTUL METODĂ MODERNĂ DE EVALUARE.	PAG. 17
--	----------------

Autor: Angheluță Anișoara

Școala Gimnazială „George Coșbuc” 23 August, jud. Constanța

ROLUL CADRULUI DIDACTIC ÎN FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA ELEVILOR CU CES.	PAG. 20
--	----------------

Autor: Anton Anca

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Cursă de sărbătoarea Învierii Domnului - Resursă educațională deschisă (evaluare).	PAG. 23
---	----------------

Autor: Ardelean Aurelia Liana

Grădinița cu Program Prelungit nr. 52, Oradea

Aportul activităților extracurriculare asupra formării școlarului mic.	PAG. 25
---	----------------

Autor: Bibire Dragoș

Liceul Tehnologic „Georgeta Jurgea Cancicov” Parincea, județul Bacău

Ferma ca spațiu educativ impactul vizitelor la ferma de animale asupra învățării elevilor din ciclul primar, în contextul inovației și performanței în educație.	PAG. 28
---	----------------

Autor: Bordeianu Elena-Diana

Școala Gimnazială ”Al. I. Cuza” Podu Iloaiei

Provocările educației contemporane: Cum răspundem nevoilor noilor generații?-Exemple de bună practică.	PAG. 31
---	----------------

Autor: CARACONCEA CRISTINA ELENA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” GIURGIU

Inovații la nivel de mediu educațional.	PAG. 34
--	----------------

Autor: Cernat Gabriela

Grădinița nr.3, localitatea Bragadiru

Noile generații și fenomenul digitalizării în învățământul românesc actual-studiu.....PAG. 37

Autor: Vlădoiu Corina

Școala Gimnazială Nr.1 Rovinari, Gorj

Eliciting Emotions via Socio-linguistic Experiment and Jocular Activities.....PAG. 40

Autor: Alina Crețu

Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Suceava

KAHOOT ca instrument de evaluare inițială: eficiență și percepții.....PAG. 42

Autor: Grigore Gina-Mihaela

Liceul Tehnologic Meserii și Servicii Buzău

Metode moderne de abordare la clasă a conversiunii.....PAG. 46

Autor: Hînsă Raluca

Școala Gimnazială „Constantin Brâncuși” Medgidia, Constanța

Învățare asumată – tradițional și modern în același timp.....PAG. 48

Autor: Cristina Lemnaru

Colegiul Economic „Virgil Madgearu”

Jocuri didactice pentru învățarea expresiilor idiomatice în cadrul orelor de limbă italiană.....PAG. 51

Autor: Jurcul Loredana Ramona

Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara

Educația în era schimbării.....PAG. 55

Autor: Rădoi Loredana Luciana

Școala Gimnazială Nr.1 Micești

Istoria începe azi – perspective pedagogice.....PAG. 58

Autori: Mihai Lostun

Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț

Contribuția activităților extrașcolare la dezvoltarea personalității elevilor.....PAG. 61

Autor: Mateș Rodica

Școala Gimnazială „Horea” Horea

Generația Z și Educația 1.0 - 4.0.....PAG. 63

Autor: Oprea Mara Andree

Colegiul Național Pedagogic “Gheorghe Asachi” Piatra Neamț

Voi fi un bun creștin!.....PAG. 68

Autor: Oprescu Elena

Liceul Tehnologic Voinești, Grădinița cu Program Normal Voinești, Voinești

Importanța atitudinii în cadrul activității de educație fizică și sport.....PAG. 70

Autor: Palade Iulian Horațiu

Școala Gimnazială Nr. 9 Galați

Program multidisciplinar de sprijin educațional prin activități asistate de animalePAG. 74

Autori: Pașcu Oana Alexandra, Sabău Cezara Ștefana

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 3, Reghin

JOCUL – UN INSTRUMENT PENTRU O EDUCAȚIE SĂNĂTOASĂ.....PAG. 77

Autori: Păunescu Camelia, Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgovște, jud. Dâmbovița

Popescu Daniela, Șc. Gimn. "Prof. Ilie Popescu" - Șotânga, jud. Dâmbovița

Noua paradigmă educațională: poate fi etică utilizarea inteligenței artificiale în educație?.....PAG. 80

Autor: Petruța Lostun

Colegiul Național Calistrat Hogaș Piatra-Neamț

Parteneriatul – metodă eficientă de prevenire a abandonului școlar.....PAG. 82

Autor: Prodan Claudia

Liceul De Transporturi Auto Drobeta Turnu Severin

Predarea interactivă a chimiei și fizicii prin experimentul de laborator.....PAG. 84

Autor: Serenella Liliana DINU

Inspectoratul Școlar Județean Buzău / Colegiul Național "Mihai Eminescu" Buzău

Dezvoltarea personalității copiilor prin activități extrașcolare.....PAG. 87

Autor: Stanciu Lidia

CJRAE Bihor/ Școala Gimnazială „N.Bogdan” Vașcău

Metoda Feuerstein.....PAG. 89

Autor: Stanciu Lidia

CJRAE Bihor/ Școala Gimnazială „N.Bogdan” Vașcău

Resurse care „stârnesc” pofta de învățat.....PAG. 92

Autor: Stănescu Elena-Emanuela

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă Jud. Dâmbovița

Studiu de caz.....PAG. 96

Autor: Camelia Stoica

Școala Gimnazială “Nicolae Simonide” Pitești

Importanța lecturii în dezvoltarea intelectuală a copiilor.....PAG. 99

Autor: Străjeru Cătălin Eugen

Școala Gimnazială Nr.1 Albeștii de Muscel

Inteligența emoțională în clasa secolului XXI: Adaptarea dascălului la nevoile afective ale noilor generații.....PAG. 103

Autor: Șeulean Augustin-Valentin

Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș

Știi să scrii corect? Jocuri pentru ortografia adjectivelor terminate în iu și ui.....PAG. 106

Autor: Ștețiu Andreea Eleonora

Liceul Teoretic “Eugen Pora”, Cluj-Napoca

Opinie: Tendințele actuale în educație – Cum ne adaptăm noilor generații?.....PAG. 109

Autor: Topai Oana-Irina

Grădinița cu program prelungit „Prietenii copilăriei”

Importanța lecturii suplimentare în formarea intereselor pentru literatură.....PAG. 113

Autor: Zăicescu Mirela

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

Modurile de adaptarea ale profesorilor din învățământul primar pentru noile noilor generații

Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra

Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus

În contextul actual în care ne aflăm, adică în era evoluției tehnologice și ale schimbărilor sociale, este de remarcat faptul că educația se confruntă cu provocări semnificative. Este binecunoscut faptul că "indubitabil, unul dintre pilonii fundamentali ai educației și dezvoltării sociale este rolul profesorului în școala modernă" după cum rezumă și Georgiana Ioan. Un atu important pe care îl are un dascăl este conștientizarea că punctul cheie în munca sa îl reprezintă adaptabilitatea la noile schimbări.

Învățătorii de astăzi trebuie să se adapteze la nevoile unei generații care crește într-un mediu digital, unde accesul la informație este instantaneu. Într-un proces de învățare, utilizarea tehnologiei poate îmbunătăți accesul la informații și poate face învățarea mai interesantă și captivantă. Astfel, metodele tradiționale de predare devin insuficiente, iar educația se îndreaptă spre abordări mai interactive și personalizate. Este de reținut că rolul de facilitator al învățării este printre cele mai importante atribute ale unui profesor. În zilele noastre, în vremurile în care toată lumea poate accesa informații, profesorii nu mai sunt doar oameni care transmit informații, ci sunt și oameni care te ajută să înveți. Ei trebuie să încurajeze curiozitatea, să încurajeze gândirea critică și să-i învețe pe elevi să gândească. De asemenea, învățătorii îmbrățișează pedagogiile centrate pe elev, care pun accent pe învățarea activă și dezvoltarea abilităților critice. Proiectele de grup, învățarea prin descoperire și evaluarea formativă sunt metode care stimulează gândirea critică și adaptabilitatea.

Adaptabilitatea este crucială, având în vedere că mediul educațional se transformă constant, influențat de progresele tehnologice și de schimbările sociale. Profesorii trebuie să fie dispuși să își actualizeze metodele de predare și să integreze tehnologia în lecțiile lor, pentru a capta interesul elevilor și a le facilita accesul la informație. Aceasta implică nu doar utilizarea platformelor digitale, ci și implementarea unor strategii pedagogice inovatoare care să răspundă diversității stilurilor de învățare. Inovația în educație presupune, de asemenea, abordarea creativă a curriculumului și a activităților de învățare. Profesorii trebuie să creeze un mediu stimulat, în care elevii se simt încurajați să își exprime opiniile, să colaboreze și să își dezvolte gândirea critică. Acest lucru contribuie la formarea

unor indivizi capabili să facă față provocărilor viitoare. În plus, profesorii au un rol semnificativ în modelarea caracterului elevilor, contribuind la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale esențiale. Empatia, respectul și responsabilitatea sunt valori fundamentale pe care profesorii le cultivă, pregătind astfel elevii nu doar pentru succesul academic, ci și pentru a deveni cetățeni activi și implicați în comunitățile lor. Prin urmare, contribuția profesorilor la formarea viitoarei generații și la construirea unei societăți mai bune și mai echitabile este inestimabilă. Ei sunt arhitecții viitorului, modelând nu doar mințile, ci și inimile elevilor, și contribuind astfel la crearea unei lumi mai armonioase, în care fiecare individ are șansa de a prospera. Prin integrarea acestor metode, profesorii pot crea un mediu de învățare dinamic și stimulat, care să răspundă nevoilor diverse ale elevilor și să pregătească tinerii pentru provocările viitoare.

Cele mai eficiente metode de predare utilizate astăzi în școlile moderne includ:

1. **Învățarea prin colaborare:** Această metodă încurajează elevii să lucreze împreună în grupuri, promovând discuțiile și schimbul de idei. Colaborarea îi ajută pe elevi să dezvolte abilități sociale și să învețe din perspective diferite.
2. **Învățarea activă:** Aceasta implică elevii în procesul de învățare prin activități practice, experimente, discuții sau jocuri de rol. Învățarea activă ajută la consolidarea cunoștințelor prin experiență directă.
3. **Predarea diferențiată:** Această metodă permite profesorilor să adapteze lecțiile în funcție de nevoile și stilurile de învățare ale fiecărui elev. Prin personalizarea învățării, elevii pot progresa în ritmul lor.
4. **Tehnologia educațională:** Utilizarea resurselor digitale, cum ar fi platformele de învățare online, aplicațiile educaționale și materialele multimedia, îmbunătățește angajamentul elevilor și facilitează accesul la informații variate.
5. **Învățarea prin proiecte:** Această abordare implică realizarea de proiecte care combină mai multe discipline, permițând elevilor să aplice cunoștințele într-un context practic. Proiectele stimulează creativitatea și gândirea critică.
6. **Evaluarea formative:** Această metodă se concentrează pe oferirea de feedback continuu elevilor pe parcursul procesului de învățare, ajutându-i să identifice zonele în care au nevoie de îmbunătățiri și să își ajusteze strategiile de învățare.

7. **Învățarea bazată pe probleme:** Această metodă implică prezentarea elevilor cu probleme reale sau scenarii de viață care necesită gândire critică și soluționarea de probleme. Aceasta dezvoltă abilitățile analitice și aplicarea cunoștințelor în contexte practice.

În concluzie, rolul profesorului în școala modernă este complex și esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor. Acest rol într-o lume în continuă schimbare necesită adaptabilitate, inovație și capacitatea de a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. De asemenea, profesorii contribuie în mod semnificativ atât la formarea viitoarei generații cât și la construirea unei societăți mai bune și mai echitabile prin modelarea caracterului și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale.

Bibliografie

1. Wagner, T. (2008). *The Global Achievement Gap: Why Even Our Best Schools Don't Teach the New Survival Skills Our Children Need—and What We Can Do About It*. Basic Books.
2. Robinson, K. (2015). *Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education*. Penguin Books.

Alte resurse:

1. Imagini create cu AI : <https://app.leonardo.ai/image-generation>
2. <https://revistaprofesorului.ro/>

Geometria ascunsă a naturii - activitate tip outdoor learning

Andrei – Nicoară Dorina

Prof. Școala Gimnazială Nr. 29, Galați

Matematica este considerată știința formelor, iar natura explorează aproape toate formele care există. Geometria studiată în școală, în forma sa teoretică, ar putea fi analizată în modelele cotidiene pe care le vedem zilnic, în proporțiile clădirilor, în calculul unor perimetre, arii și volume.

Integrarea matematicii într-un context real, accesibil și atractiv – cum este cel al naturii – contribuie semnificativ la dezvoltarea gândirii logice, a spiritului de observație și a abilităților de rezolvare a problemelor. Astfel, noile abordări didactice, centrate pe învățarea prin descoperire, interdisciplinaritate și implicare activă, oferă elevilor ocazia de a înțelege mai profund conceptele matematice și de a le aplica în situații reale.

Prin activități de tip outdoor learning, elevii capătă încredere în propriile forțe, dezvoltă abilități de comunicare și lucru în echipă, iar procesul de învățare devine mai relevant și mai plăcut. În acest context, profesorul nu mai este doar un furnizor de informații, ci un ghid și facilitator al învățării autentice.

Adaptarea strategiilor didactice la nevoile și stilurile de învățare ale noilor generații este esențială pentru a transforma matematica dintr-o disciplină percepută adesea ca rigidă, într-una atractivă, vie și utilă. Astfel, elevii vor fi mai motivați, mai implicați și mai dornici să învețe, iar rezultatele pe termen lung vor fi semnificativ îmbunătățite.

Pornind de la aceste considerente am proiectat și desfășurat un proiect „Geometria ascunsă a naturii” pe care l-am înscris, ulterior, în programul Learning About Forests.

LeAF este un program internațional de educație pentru mediul înconjurător, prin care sala de clasă este înlocuită cu natura, iar lecțiile de desfășurare în mediul natural. Scopul programului urmărește mobilizarea dascălilor să desfășoare lecții în pădure (în parc sau în grădina școlii) și conștientizarea elevilor despre îndatoririle pe care le au față de natură și societate, în contextul dezvoltării durabile.

Obiectivele urmărite în cadrul proiectului „Geometria ascunsă a naturii” au fost :

- ✓ desfășurarea unor lecții matematice în natură corelate cu cerințele curriculum-ului școlar
- ✓ stimularea activităților de grup.
- ✓ dezvoltarea capacității de cunoaștere, înțelegere și investigarea a mediului înconjurător,
- ✓ formarea unei atitudini pozitive față de natură prin realizarea unor activități de educație ecologică,
- ✓ educarea civică a copiilor – cu implicații în comunitate.

Proiectul s-a desfășurat în trei etape:

- ❖ *prima etapă - de documentare* în cadrul căreia s-a constituit comitetul de mediu a grupului de participanți la proiect, s-au stabilit locurile de desfășurare a activităților, activitățile ce se vor desfășura și modalitățile de popularizare a proiectului;
- ❖ *etapa a doua – de lucru* s-a desfășurat prin acțiuni de ecologizare/ plantări de copăcei și flori în grădina școlii, și lecții de matematică în natură (în Grădina Publică);

- ❖ *etapa a treia – de evaluare* s-a materializat prin realizarea și prezentarea de albume foto, portofolii și ppt-uri și diseminare a activităților proiectului în cadrul școlii.

În etapa de documentare, elevii au identificat zonele împădurite ale țării, precum și pe cele din județul nostru, manifestând un real interes și entuziasm față de activitățile ce urmau să aibă loc în aer liber, în Grădina Publică sau în grădina școlii. A fost stabilit programul activităților, regulile pentru desfășurarea în grup, precum și responsabilitățile fiecărui participant. Ideea unei lecții de matematică în mijlocul naturii a fost primită cu multă bucurie de către toți elevii.

În etapa de lucru, elevii au participat activ la o serie de acțiuni desfășurate în mediul natural. În luna aprilie, aceștia s-au implicat în ecologizarea grădinii școlii, unde au plantat flori și puieți, contribuind astfel la înfrumusețarea și îmbunătățirea mediului înconjurător.

Punctul culminant al proiectului l-a reprezentat, fără îndoială, lecția de matematică desfășurată în mijlocul naturii. În cadrul acestei activități, elevii au avut ocazia să aplice într-un mod practic noțiunile învățate la clasă, precum: proporționalitatea laturilor, elemente de trigonometrie, calcul aritmetic, măsurători și estimări de lungimi. Activitatea a încurajat colaborarea, schimbul de idei și lucrul în echipă, creând un mediu de învățare plăcut și interactiv. La final, toți elevii și-au exprimat dorința de a participa și pe viitor la astfel de lecții în aer liber.

Etapa de evaluare a constatat în prelucrarea și valorificarea informațiilor obținute în teren. Conform opțiunilor individuale, elevii au realizat eseuri și colaje digitale, prin care au redat impresiile și experiențele trăite în cadrul activităților desfășurate.

În urma desfășurării acestui proiect, s-a cultivat în rândul elevilor respectul pentru natură și dorința de a se implica în acțiuni ecologice. Totodată, s-au consolidat relațiile de colaborare în cadrul grupului, elevii demonstrând că pot lucra eficient împreună, pot să-și organizeze activitatea și să își asume responsabilități pentru a obține rezultate remarcabile. Participarea lor activă și entuziastă a contribuit la crearea unei atmosfere relaxante, propice învățării prin experiență.

Derularea acestui proiect a evidențiat nu doar beneficiile activităților desfășurate în aer liber și în contact direct cu natura, ci și importanța adaptării strategiilor didactice la specificul noilor generații de elevi. Tinerii de astăzi sunt curioși, activi și receptivi la metode de învățare care valorifică experiența practică, colaborarea și conexiunea cu mediul înconjurător.

Având în vedere impactul pozitiv al activităților desfășurate și entuziasmul elevilor, mi-am propus extinderea proiectului la nivelul întregii școli, prin implicarea mai multor clase și profesori, din diverse arii curriculare. Activitățile matematice în aer liber pot fi completate cu exerciții de orientare în spațiu, observarea simetriilor și a formelor geometrice în natură, sau chiar realizarea de mini-proiecte interdisciplinare (Matematică – Științe – Educație Civică – Arte).

De asemenea, se poate crea un „colț matematic verde” în curtea școlii, unde elevii să desfășoare periodic lecții alternative, într-un cadru relaxant și stimulant. Astfel, matematica devine nu doar un instrument teoretic, ci și un limbaj prin care elevii pot înțelege lumea din jur, într-un mod creativ și personal.

Bibliografie :

- <https://www.ccdg.ro/programe/leaf> (accesat 5.04.2025)

Acte de limbaj – strategii atractive pentru predarea limbii franceze

Anghelescu Alina-Ruxandra,

Liceul Teoretic «Tudor Arghezi», Targu Carbunesti

Actele de limbaj – precum a cere, a refuza, a mulțumi, a saluta sau a da un sfat – sunt pietrele de temelie ale comunicării reale într-o limbă străină. Pentru elevii români, învățarea limbii franceze nu înseamnă doar asimilarea regulilor gramaticale, ci mai ales dezvoltarea competenței de comunicare, în contexte reale și relevante.

Acest articol explorează metode interactive, creative și eficiente prin care profesorii pot face predarea actelor de limbaj mai captivantă și apropiată de viața de zi cu zi a elevilor.

1. Jocul de rol – spațiu pentru autenticitate

Nimic nu prinde mai bine decât o conversație jucată. Actele de limbaj sunt perfect adaptate pentru scenarii de viață care pot fi simulate în clasă:

- Cereri și oferte într-un magazin, cafenea sau aeroport;
- Saluturi și formule de politețe într-o zi „normală” la școală sau într-o vizită în Franța;
- Acceptări și refuzuri în situații de petrecere, invitații sau planuri de weekend.

Fiecare elev joacă un rol, iar profesorul devine un „regizor” care ghidează dialogurile, oferind sprijin lingvistic și corecturi constructive.

2. Carduri de conversație și „ruleta comunicării”

Un mod amuzant și spontan de a introduce acte de limbaj este prin carduri tematice:

Elevii trag un card pe care scrie un act de limbaj (ex. „Refuză politicos o invitație la film”);

Partenerul de dialog trebuie să reacționeze adecvat;

Se pot adăuga variante de „ruletă” cu provocări suplimentare (ex. folosește expresia *je suis désolé(e)* într-un mod convingător).

Această activitate încurajează reacția spontană și naturațea exprimării.

3. Video și sketch-uri – actele de limbaj în viața reală

Elevii pot viziona scurte videoclipuri sau reclame în limba franceză în care apar situații uzuale. Exemple:

- Un client comandând într-o patiserie pariziană;
- O persoană care cere indicații pe stradă;
- O conversație telefonică între doi prieteni.

După vizionare, elevii pot analiza limbajul folosit, formula replici alternative și chiar imita dialogurile. Apoi, pot crea propriile scenete, filmate sau jucate în clasă, dezvoltând în același timp și competențele digitale și sociale.

4. Benzi desenate și dialoguri interactive

Benzile desenate (BD) sunt resurse excelente pentru învățarea actelor de limbaj. Profesorii pot folosi:

- BD-uri autentice (ex. Titeuf, Les Blagues de Toto);
- benzi desenate incomplete, unde elevii completează replicile lipsă;
- exerciții de reformulare a unor replici informale în registre mai formale (și invers).

Elevii pot crea și propriile benzi desenate digitale, folosind aplicații simple precum Pixton sau Storyboard That.

5. Ateliere de comunicare și dezbateri

Actele de limbaj pot fi integrate în activități de tip atelier, unde elevii lucrează în grupuri mici:

- Creează o listă de expresii utile pentru a convinge un prieten;
- Realizează un mini-ghid de politețe în franceză;
- Participă la dezbateri simple cu roluri, exersând exprimarea acordului și dezacordului.

Aceste activități dezvoltă gândirea critică și abilitățile de exprimare liberă, esențiale pentru utilizarea vie a limbii.

6. Platforme digitale și aplicații interactive

Predarea actelor de limbaj devine și mai atractivă cu ajutorul tehnologiei:

- Quiz-uri tematice cu expresii uzuale (pe Kahoot, Wordwall, LearningApps);
- Dialoguri interactive pe platforme precum Genially, unde elevul alege replicile și vede cum evoluează conversația;
- Utilizarea chatbots sau aplicații de conversație în limba franceză (ex. Talkpal.ai sau Mondly) pentru a exersa acte de limbaj în mod realist.

Actele de limbaj nu se învață doar din manual – ele se trăiesc. Prin joc, interacțiune, tehnologie și creativitate, profesorii pot transforma lecțiile de franceză într-un spațiu viu de comunicare. Elevii nu doar că vor înțelege mai bine cum să spună „je voudrais” sau „merci beaucoup”, ci vor ști și când, cum și de ce să le folosească.

Bibliografie

Jean-Marc Defays – Didactique du français langue étrangère, De Boeck, 2003.

Cuq, Jean-Pierre – Dictionnaire de didactique du français langue étrangère et seconde, CLE International, 2003.

Consiliul Europei – Cadru european comun de referință pentru limbi (CECRL), 2001.

Germain, Claude & Netten, Joan – Approche neurolinguistique et grammaire en contexte, Presses de l'Université Laval, 2011.

Resurse educaționale: www.tv5monde.com, www.lepointdufle.net, www.francaisfacile.com

PROIECTUL METODĂ MODERNĂ DE EVALUARE

Nume: Angheluță Anișoara

Prof. Școala Gimnazială „George Coșbuc” 23 August, jud. Constanța

Motto: "Eu nu vreau ca elevul să ajungă numai să știe; aș vrea ca acesta să știe să facă ce a învățat" Spiru C. Haret

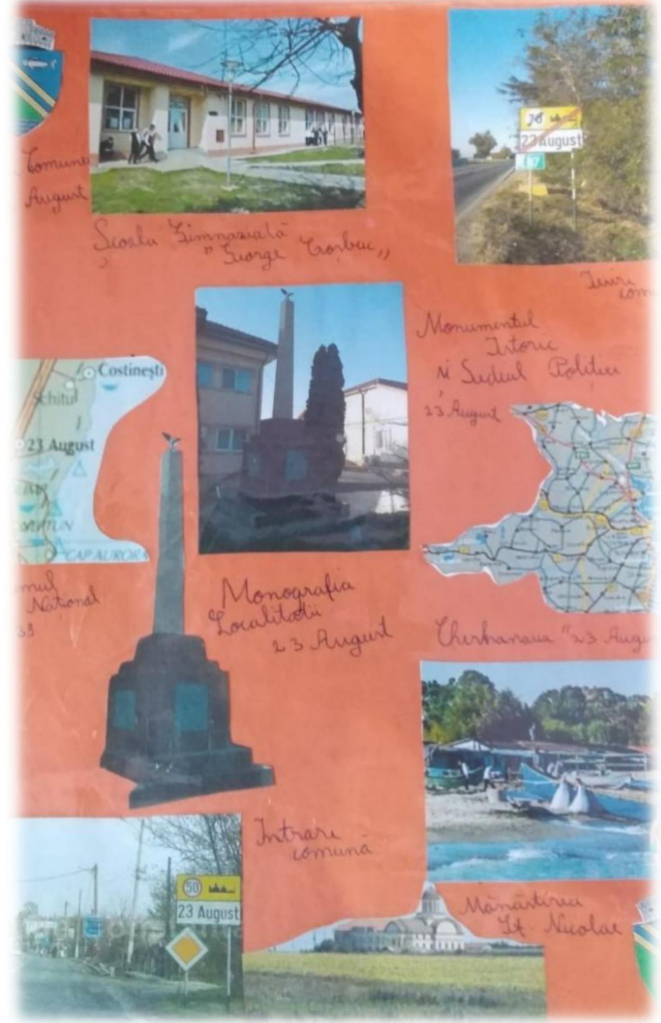
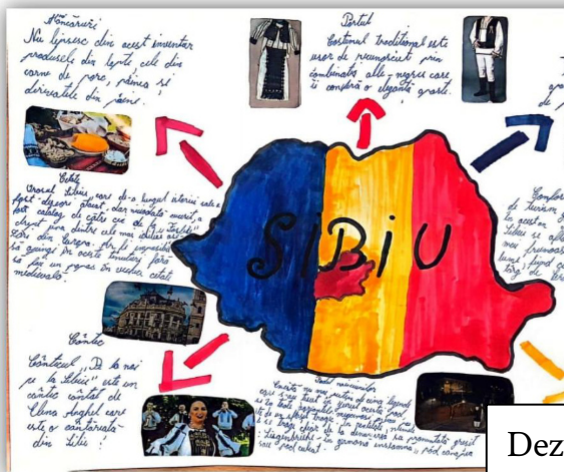
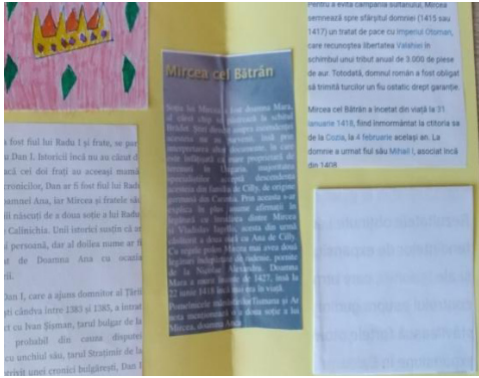
PROIECTUL este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare.

- Se desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni.
- Începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru.
- Continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă, prin prezentarea lui și expunerea produsului realizat.
- Poate lua forma unei sarcini de lucru individuale sau de grup.
- Trebuie organizat riguros în etape.
- Facilitează transferul de cunoștințe prin legăturile interdisciplinare create.

Proiectul încurajează cel mai bine abordarea integrată a învățării; elevilor li se crează ocazia de a folosi cunoștințe și tehnici de lucru dobândite la multe discipline; Fiind o activitate centrată pe elev, proiectul îi dă acestuia posibilitatea de a asambla într-o viziune personală cunoștințe pe care le are, răspunzând astfel unei întrebări esențiale : *Ce pot face cu ceea ce am învățat la școală?*

Proiectul poate fi utilizat la toate disciplinele, având o structură foarte flexibilă, activitatea de proiect poate fi adaptată oricărui nivel de vârstă și de studiu. Exemple de produse realizate în urma derulării unor proiecte pot fi: postere, albume, pagini de revistă sau ziar, sondaje de opinie, mici piese de teatru, concursuri, excursii literare, proces literar, mape tematice, referate, eseuri, studii de caz.

În continuare voi prezenta câteva exemple de proiecte realizate de elevii mei de la Școala Gimnazială „George Coșbuc” 23 August, județul Constanța.

Dezvoltare personală/ educație civică

Științe

Bibliografie

Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Ed. Polirom, Iași, 2006

Ionescu, M., *Managementul clasei. Un pas mai departe. Învățarea bazată pe proiect*, Ed. Humanitas, București, 2003

ROLUL CADRULUI DIDACTIC ÎN FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA ELEVILOR CU CES

Profesor itinerant de sprijin Anton Anca

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Problematika educației copiilor cu cerințe educative speciale determinate de prezența unei dizabilități a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul cadrelor didactice, care au determinat modificări fundamentale în percepția actului educativ.

Pentru eficientizarea procesului de învățare pentru elevii cu cerințe educative speciale este nevoie, în primul rând de o îmbunătățire substanțială a practicii profesionale prin implicarea tuturor persoanelor responsabile de creșterea și educarea acestor copii.

Unul dintre rolurile unui cadru didactic care este implicat în activitățile cu copiii cu cerințe educative speciale este acela de a promova o **educație pentru toți, educație pentru fiecare, educație pe tot parcursul vieții**.

Analizând particularitățile specifice ale procesului de învățare a copiilor cu diferite tipuri de dizabilități se ajunge la concluzia că una dintre calitățile esențiale ale cadrului didactic presupune un grad cât mai mare de **flexibilitate**, astfel încât să îi permită să se adapteze fiecărui copil. Un factor important este și relația pe care profesorul o stabilește cu elevii săi. O bună relație cere din partea profesorului o atitudine de **respect** față de elevii săi, iar aceasta se va realiza având o atitudine profesionistă în pregătire, ținută, respectarea timpului.

Profesorul este cel care acționează pentru asigurarea **șanselor egale** în clasă. Toți elevii trebuie să simtă că sunt în mod egal acceptați, apreciați și că eforturile lor de a învăța sunt recunoscute. Acordarea șanselor egale este esențialmente o chestiune de etică și profesionalism.

Copiii cu deficiențe au aceleași trebuințe de bază pentru creștere și dezvoltare ca toți copiii. Au nevoie de afecțiune și securitate, de încurajare, de încredere în sine, de responsabilitate și independență, dar au în același timp și anumite necesități individuale specifice deficienței. Acești copii învață la fel ca ceilalți, e nevoie să li se stabilească scopuri realizabile, dar și provocatoare și, ca să le atingă, au nevoie de **metode active** cu mult feedback. (Petty, 2007)

Conceptul de “cerințe educative speciale” include necesitatea individualizării demersului educațional precum și analiza plurifactorială și dinamică a cauzelor eșecului școlar. Fiecare elev are nevoie de un sentiment al demnității, scopului și propriei valori.

Antrenarea elevilor cu CES în asimilarea cunoștințelor nu se realizează neapărat pe principiul memorării și reproducerii, ci se bazează pe întocmirea și utilizarea de materiale didactice suplimentare, metode și procedee care să ducă la înțelegerea unor noțiuni elementare.

Pentru elevii cu CES profesorul propune activități suplimentare, în afara orelor de clasă, evitându-se supraîncărcarea. Se recomandă ca temele pentru acasă să fie cât mai puține și adaptate posibilităților fiecărui copil.

Posibilitatea de **acces la informație** este cheia unei vieți autonome. Mai mult, profesorii care lucrează cu copiii cu CES trebuie să se informeze asupra tuturor aspectelor vieții acestora, iar elevii să aibă posibilitatea de a-și procura ei înșiși informația.

Recunoscând faptul că orice proces de readaptare a unui copil cu CES ar trebui să țină cont de măsurile care favorizează autonomia sa personală și integrarea sa socială cât mai completă posibil, profesorii trebuie să includă și să dezvolte programe de adaptare, măsuri individuale și colective care să favorizeze **independența personală**.

O mare parte a adaptării personale și sociale a copilului se dobândește prin observație. Este important ca profesorul și întreg personalul didactic să demonstreze un spirit de cooperare democratic. Relația dintre membrii personalului didactic poate determina atmosfera din școală. Modul de interacțiune dintre adulți, în anumite situații constituie un exemplu pentru copii. Întregul personal didactic trebuie să fie instruit nu doar să recunoască, ci și să tolereze diversitatea din rândul elevilor. (*Dinkmeyer, D., Dreikurs, R., 2013*)

Strategiile specifice **educației integrate** valorifică atât metodologia din educația modernă cât și ansamblul metodelor, proceselor, procedeele și mijloacelor tradiționale, prin aplicarea acestora într-o manieră cât mai adaptată contextului instructiv-educativ.

Strategiile de învățare prin **colaborare** favorizează:

- ❖ învățarea la toți elevii participanți;
- ❖ contribuie la acceptarea cu ușurință a diferențelor dintre elevi;
- ❖ modifică eficient relațiile interpersonale și cantitativ și calitativ;
- ❖ contribuie la socializarea elevilor și determină adaptarea curriculară continuă la cerințele și nevoile tuturor elevilor.

Influența învățării prin colaborare asupra stimei de sine a elevilor, deși este oscilantă în timp sfârșește prin a fi pozitivă.

Interesul pentru diferențiere în cadrul activităților didactice se datorează unei diversități a elevilor pe care cadrele didactice nu le pot ignora. Dacă rolul profesorului/educatorului este să asigure progresul tuturor elevilor, atunci strategiile la care vor apela vor include și **diferențierea**. În acest context el va trebui să dezvolte rutine care să țină cont de diferențele care există între elevi prin raportare la gradul deficienței, nivelul de achiziții, pregătirea, interesul.

Învățarea este privită ca o experiență socială colaborativă. În acest context pot fi puse în valoare strategii de instruire ca învățarea prin colaborare și forme de organizare a activității didactice precum *co-teachingul*. (*Gherguț, Frumos, Raus, 2016*)

Co-teachingul face parte din educația incluzivă, îl regăsim atât în învățământul de masă, unde pot fi formate echipe de tipul profesor/învățător – profesor consilier școlar, profesor – profesor de sprijin/itinerant cât și în activitățile desfășurate în școlile speciale, alcătuite din diverși specialiști. Scopul principal al acestei modalități de co-teaching este de a lucra diferențiat și de a crește gradul de participare al elevilor.

Toate lucrările de specialitate susțin că trebuie să se asigure o atmosferă plăcută și securizantă pentru copii în cursul dezvoltării lor. Puține lucrări amintesc, însă, faptul că acest lucru se poate realiza, în mod credibil, doar dacă și profesorul se simte bine, lucrează cu plăcere și se bucură de ceea ce face. Cadrele didactice sunt răspunzătoare atât față de copii cât și de ele însele, având în vedere că, pentru a desfășura o activitate cu adevărat de **calitate**, munca trebuie să ofere **bucurie** și **satisfacție**. Pe lângă alcătuirea unui plan corect de dezvoltare, profesorul trebuie să fie capabil să aibă ore dinamice, vesele care să îi implice pe toți copiii. (Bartok, 2011)

Cercetările lui Pines (1992) indică faptul că următorii factori au un efect benefic împotriva epuizării profesionale: **învățarea, căutarea scopului și sensului în activitatea specialistului, succesul și performanța, existența unor competențe variate, autorealizarea.**

Cum pot cadrele didactice care lucrează cu copii cu cerințe educative speciale să descopere asemenea aspecte în munca lor? Din păcate, acest lucru nu se predă la facultate sau la alte cursuri de pregătire. Această capacitate poate fi dobândită doar printr-o conștientizare zilnică a activității, prin reflecția sistematică asupra evenimentelor.

Calitatea unui profesor depinde de mulți factori. Depunerea unui efort conștient pentru păstrarea sănătății mintale, pasiunea pentru profesie, aprecierea micilor succese și bucurii, munca făcută cu plăcere, ideile inovative sunt cel puțin la fel de importante ca și o pregătire profesională temeinică.

Bibliografie:

Bartok, E., (2011). *Joc - Bucurie - Ochi strălucitori. Culegere de jocuri de dezvoltare a abilităților pentru copii dislexici și predispuși la dislexie*, Asociația Română pentru Copii Dislexici, Târgu-Mureș.

Gherguț, A., (2013). *Sinteze de psihopedagogie specială*. Ediția a III-a, Editura Polirom, București.

Gherguț, A., Frumos, L., Raus, G., (2016). *Educație specială. Ghid metodologic*, Editura Polirom, București.

Dinkmeyer, D., Dreikurs, R., (2013). *Cum încurajăm copiii să învețe*. Editura IPPA, București.

Petty, G., (2007). *Profesorul azi. Metode moderne de predare*, Editura Atelier Didactic, București.

Cursă de sărbătoarea Învierii Domnului - Resursă educațională deschisă (evaluare)

Prof. Ardelean Aurelia Liana

Grădinița cu Program Prolungit nr. 52, Oradea

Autor: Ardelean Aurelia Liana

Unitatea școlară: Grădinița cu Program Prolungit nr. 52 din Oradea

Nivelul de vârstă/clasa: Nivel II /5-6 ani / grupa mare

Tema anuală de studiu: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

Tema săptămânii: Învierea Domnului

Tema activității / Titlul resursei: Cursă de sărbătoarea Învierii Domnului

Categoria de activitate: Activități pe domenii experiențiale (ADE)

Domeniul experiențial: Domeniul Limbă și comunicare

Mijloc de realizare: joc didactic digital

Tipul activității: Evaluare

Link-ul resursei digitale: <https://educatieinteractiva.md/cursa-cai/11198>

Aplicația: <https://educatieinteractiva.md>

Dimensiuni ale dezvoltării:

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;

Comportamente vizate:

Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers, ca parte a lumii vii și ca ființă socială;

Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);

Scopul activității: Verificarea și consolidarea cunoștințelor legate de Sărbătoarea Învierii Domnului

Obiective operaționale: La sfârșitul activității, copilul va fi capabil:

OO1: să răspundă corect la cel puțin cinci întrebări cu tematică pascală, alegând o variantă dintre cele patru enumerate de educatoare.

Îndrumări metodice scurte:

Sarcina didactică: Parcurgerea jocului, oferind răspunsurile corecte la cele zece întrebări primite, prin alegerea unei singure variante dintre cele patru enunțate de educatoare, manipulând tabla interactivă, pentru a ajunge primul la finalul cursei.

Regulile jocului:

Educatoarea va conduce jocul, iar copiii își vor aștepta rândul.

Educatoarea adresează întrebarea, iar copilul numit de aceasta va răspunde.

Un sigur răspuns dintre cele patru variante prevăzute la fiecare întrebare este corect.

Jocul se execută până la finalul cursei.

Elemente de joc: manipularea tablei interactive, urmărirea avansării calului pe parcursul cursei, surpriza.

Strategii didactice:

Metode și procedee: explicația, demonstrația, exercițiul, jocul, surpriza

Mijloace didactice: tabla interactivă, laptop, boxe, scaune.

Metode de evaluare: proba orală, observarea comportamentului copiilor și evaluarea digitală.

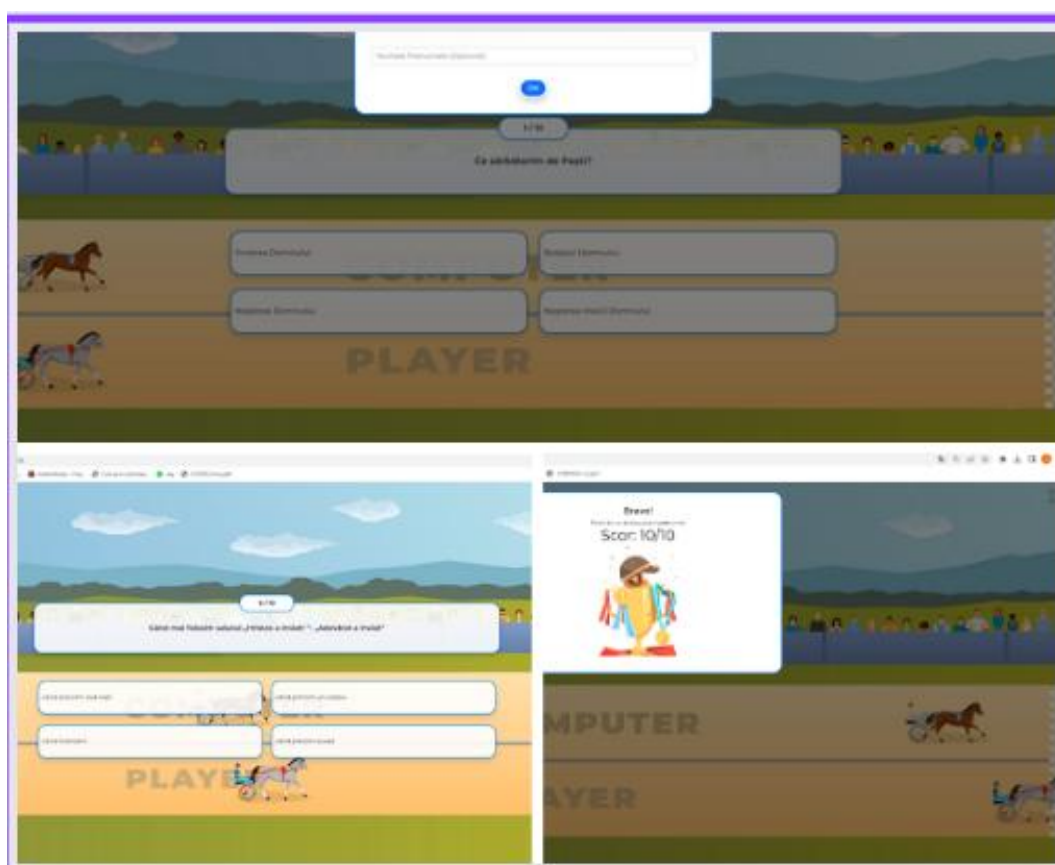
Forma de organizare: Frontal, individual

Durata activității: 10 minute

Bibliografie:

Cergan, D. (coord.), Ungureanu, R., Bălan, E., Grigorcea, D., Zărnescu, F., (2020). *Religie. Cultul ortodox*. Manual pentru clasa I, Pitești, Editura: Paralela 45 (pp. 90-91)

M.E.C.T. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*

Descrierea modului de utilizare a aplicației: Se va accesa link-ul <https://educatieinteractiva.md/cursa-cai/11198> prin activarea acestuia. După deschiderea link-ului va începe jocul de tipul „cursa de cai”. În fereastra *Descriere* este prevăzută indicația de muncă care va fi citită de educatoare. Există posibilitatea de a insera numele utilizatorului, fie numele unui preșcolar sau numele grupei, această rubrică fiind opțională. Educatoarea va citi prima întrebare, iar preșcolarul numit va alege una din cele patru variante enumerate de educatoare. Dacă răspunsul este corect, calul alocat utilizatorului va înainta pe pistă, iar dacă răspunsul este greșit, calul aferent utilizatorului va fi poziționat în urma celui alt cal, care reprezintă calculatorul. Jocul se finalizează după ce s-a răspuns la cele zece întrebări legate de marea sărbătoare creștină, Învierea Domnului. La finalul cursei apare pe monitor scorul cu numărul de răspunsuri corecte și un mesaj de apreciere pentru rezultatul obținut. Jocul poate fi reluat nelimitat.

Aportul activităților extracurriculare asupra formării școlarului mic

Învățător Bibire Dragoș

Liceul Tehnologic,,Georgeta Jurgea Cancicov” Parincea, județul Bacău

Activitățile extracurriculare reprezintă un element prioritar în politicile educaționale, întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevului, asupra performanțelor școlare și integrării sociale. Acestea sunt activități desfășurate în cadrul școlii, în afara orelor de curs, dar care sunt în mod direct legate de curriculum sau de programa școlară și pot aduce beneficii în ceea ce privește înțelegerea și aplicarea conceptelor studiate în timpul cursurilor. Activitățile extracurriculare se desfășoară în general în cadrul școlii sau în proximitatea acesteia, având ca principal obiectiv consolidarea și aprofundarea cunoștințelor dobândite în cadrul programului școlar, dezvoltarea abilităților și a competențelor specifice. Educația extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității elevilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Activitățile extrașcolare sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Elevilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Elevii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități.

Participarea la activități extracurriculare structurate, organizate de școli, spre deosebire de participarea la activități nestructurate (uneori incluzându-le și pe cele organizate în școli) se asociază cu rezultate pozitive în ceea ce privește dezvoltarea elevilor:

- performanță și rezultate școlare mai bune;
- coeficienți de abandon școlar mai scăzuți;
- o stare psihologică mai bună, incluzând un nivel de stimă de sine mai bun, mai puține griji privind viitorul și sentiment redus de izolare socială;
- solidaritatea, dezvoltarea spiritului de echipă, colaborarea și lucrul în echipă, capacitatea de socializare;
- activitățile extracurriculare au un pronunțat caracter prosocial deoarece prin ele se dezvoltă abilitățile și competențele sociale, abilitatea de a intra în contact cu instituțiile statului, de comunicare, de interacțiune, de a se descurca pe cont propriu, de a ști cum să se comporte în diverse situații, de a se adapta ușor unor situații noi;

- dezvoltarea competențelor din sfera artistică (spontaneitatea, dezvoltarea imaginației), cu accent pe dezvoltarea abilităților creative, descoperind noi talente și aptitudini ;

În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal de pregătire a lor pentru viață.

Serbările și festivitățile organizate cu diferite ocazii marchează evenimentele importante din viața elevilor. Din punct de vedere educativ, importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Asemenea activități ajută elevii să-și dezvolte atenția auditivă, capacitățile senzoriale, auzul fonetic și muzical, deprinderi ritmice cât și deprinderea de a cânta în grup. Serbarea școlară este o activitate extracurriculară tradițională, care are mari valențe educative. Această activitate permite exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentați într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intuit și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează elevii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, elevii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, elevii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a elevului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi experiențe. Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă elevului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate. Acelasi efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativitate al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor

și posibilitatea de a critica constructiv. Ei sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, etc. Activitățile extracurriculare desfășurate prin intermediul instituției de învățământ au rolul nu doar de a completa educația elevilor, ci și de a oferi oportunitatea de a-i sprijini în dezvoltarea unor aptitudini speciale, de a fructifica talentele personale și de a-i ajuta să-și îmbunătățească rezultatele școlare în ansamblu. Acest tip de activități respectă principiul egalității șanselor, oferind fiecărui elev posibilitatea de a se implica, indiferent de rezultatele sale școlare. Se dezvoltă astfel sentimentul încrederii în sine, în forțele proprii, fapt care va avea ulterior o mare influență asupra succesului școlar.

În concluzie, putem menționa faptul că, activitățile extracurriculare desfășurate la nivelul învățământului primar, oferă oportunități pentru dezvoltarea unor competențe, în raport cu anumite obiective ce inspiră și provoacă educabilul, atât pentru succesul lui educațional, cât și pentru cel din viața de zi cu zi. Acestea au o valoare importantă atât pentru dezvoltarea socială a educabilului, cât și pentru cea personală, prin demersuri specifice și particulare. Atât activitățile curriculare cât și cele extracurriculare nu trebuie doar să educe pe tineri în spiritual societății actuale, ei trebuie să fie învățați și să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume care nu va mai fi „a noastră”, ci va fi „a lor”

Bibliografie:

- * Cernea Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în “Învățământul primar” nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- * Crăciunescu, Nedelea, Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar, în “Învățământul primar” nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București;
- * Gherghina, Dumitru, Ana Danila, Loredana Roman – Activități extracurriculare si extrașcolare cultural- artistice în învățământul preuniversitar, Ed. Didactica Nova, Craiova, 2009.

Ferma ca spațiu educativ – impactul vizitelor la ferma de animale asupra învățării elevilor din ciclul primar, în contextul inovației și performanței în educație

Prof. învă. primar Bordeianu Elena-Diana
Școala Gimnazială "Al. I. Cuza" Podu Iloaiei

Într-un context educațional în continuă transformare, accentul cade tot mai mult pe găsirea unor metode inovatoare care să stimuleze interesul, curiozitatea și implicarea activă a elevilor.

Educația tradițională, centrată pe transmiterea cunoștințelor în mediul formal al clasei, se dovedește adesea insuficientă în a răspunde nevoilor diverse ale copiilor din ciclul primar. În acest sens, învățarea prin experiență, contactul direct cu mediul înconjurător și aplicarea cunoștințelor în contexte reale devin elemente esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor.

O astfel de metodă, aparent simplă dar extrem de eficientă, este vizita la o fermă de animale – o experiență care poate îmbina învățarea activă, emoțională și socială, contribuind semnificativ la performanța școlară și dezvoltarea personală a copiilor.

Vizita la fermă – un cadru de învățare alternativ și inovator

Ferma de animale oferă un cadru unic, viu și dinamic, în care elevii pot aprofunda aspecte abordate în cadrul orelor de matematică și explorarea mediului sau în orele de științe sau pot aprofunda și înțelege cu mai multă ușurință elemente ce țin de ecologie, nutriție, responsabilitate și empatie.

Prin contactul direct cu animalele și observarea proceselor naturale, copiii dobândesc cunoștințe într-un mod concret și durabil. Acest tip de învățare experiențială este considerat o practică inovatoare deoarece rupe barierele clasei tradiționale și aduce curriculumul în viața reală.

În contextul ciclului primar, în care învățarea se bazează în mare parte pe observație, imitare și experimentare, vizitele educative sunt extrem de eficiente. Elevii nu doar că rețin mai ușor informațiile, dar le și înțeleg mai profund, având posibilitatea să le asocieze cu experiențe personale.

Dezvoltarea competențelor-cheie prin experiențe directe

Vizitele la fermă pot contribui la dezvoltarea unei game largi de competențe-cheie, esențiale pentru formarea viitorilor cetățeni activi:

- **Competențe de comunicare** – Elevii sunt încurajați să pună întrebări, să povestească ce au văzut, să colaboreze cu colegii și cu ghidul fermei, dezvoltându-și astfel limbajul oral și abilitățile de exprimare.

- **Competențe științifice** – Observarea ciclului de viață al animalelor, identificarea diferențelor între specii, înțelegerea procesului de hrănire sau reproducere – toate contribuie la dezvoltarea gândirii științifice și a spiritului de observație.

•**Competențe sociale și civice** – Învățarea respectului față de animale, a importanței protejării mediului, dar și colaborarea cu colegii în sarcini de grup dezvoltă empatia, toleranța și responsabilitatea.

•**Competențe antreprenoriale și de viață** – Elevii pot observa cum funcționează o fermă, care sunt provocările zilnice ale fermierilor și cum se organizează munca. Aceasta le oferă o perspectivă realistă asupra lumii muncii și îi încurajează să-și dezvolte spiritul de inițiativă.

Impact emoțional și motivațional asupra elevilor

Copiii din ciclul primar sunt profund influențați de emoțiile lor, iar învățarea este cu atât mai eficientă cu cât este asociată cu o stare de bine. Vizita la o fermă este, în primul rând, o sursă de bucurie autentică: contactul cu animalele, libertatea de mișcare, descoperirea de lucruri noi – toate creează un context pozitiv care amplifică motivația de a învăța.

De asemenea, contactul cu animale poate avea un impact terapeutic: contribuie la reducerea anxietății, dezvoltă empatia și stima de sine și încurajează comportamentele prosociale. Copiii devin mai încrezători, mai curioși și mai dornici să învețe, ceea ce duce, în timp, la o performanță școlară mai bună.

Legătura cu noile direcții în educație – sustenabilitate, interdisciplinaritate, digitalizare

Vizita la fermă nu este doar o ieșire recreativă, ci poate fi integrată cu succes în proiecte educaționale interdisciplinare. De exemplu, după o astfel de activitate, elevii pot realiza prezentări digitale, pot crea jurnale de observație, proiecte artistice sau texte narative și informative. Aceasta presupune integrarea mai multor domenii: științe, comunicare, arte, competențe digitale.

În plus, subiectele legate de agricultură sustenabilă, protejarea resurselor, consumul responsabil pot fi introduse în mod firesc, în concordanță cu direcțiile educației pentru dezvoltare durabilă. Elevii pot înțelege impactul acțiunilor umane asupra naturii și pot deveni promotori ai unui comportament ecologic în comunitate.

Rolul profesorului – facilitator al învățării autentice

Într-un astfel de context, profesorul nu mai este doar un transmitător de informații, ci devine un facilitator al experienței de învățare. Rolul său este de a crea punți între ceea ce se întâmplă în fermă și ceea ce se învață la clasă. Prin întrebări bine formulate, activități de reflecție și sarcini post-vizită, cadrul didactic valorifică la maximum potențialul educativ al excursiei.

În plus, profesorii pot colabora cu specialiști din domeniul agricol, medici veterinari sau fermieri, ceea ce încurajează deschiderea școlii către comunitate și transformarea educației într-un proces viu și conectat la realitate.

Concluzie

Vizita la ferma de animale reprezintă o oportunitate valoroasă de învățare pentru elevii din ciclul primar, contribuind la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a acestora. Prin caracterul său experiențial, interdisciplinar și profund uman, acest tip de activitate susține nevoia de inovație și performanță în educație, oferind un model viabil de transformare a școlii într-un spațiu viu, relevant și conectat la lumea reală. A investi în astfel de practici înseamnă a investi în viitorul copiilor noștri – un viitor în care învățarea este o aventură autentică, trăită cu bucurie și sens.

Bibliografie

1. Neculau, A. (2004). *Pedagogia experienței*. Iași: Polirom.
2. European Commission (2015). *Science Education for Responsible Citizenship – Report to the European Commission of the Expert Group on Science Education*.
3. Ministerul Educației (2023). *Strategia Națională pentru Educație Ecologică și pentru Dezvoltare Durabilă 2023–2030*. București
4. Louv, R. (2008). *Last Child in the Woods: Saving Our Children from Nature-Deficit Disorder*. Chapel Hill, NC: Algonquin Books.
5. Andone, I. (2020). „Educația în afara sălii de clasă – context favorabil învățării autentice”. *Revista de Pedagogie*, nr. 2/2020, Institutul de Științe ale Educației.

Provocările educației contemporane: Cum răspundem nevoilor noilor generații? -exemple de bună practică

Prof. înv. primar CARACONCEA CRISTINA ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” GIURGIU

Introducere

Educația este într-o permanentă schimbare, modelată de progresele tehnologice, sociale și economice. Generațiile actuale de elevi, cunoscute adesea ca „generația Z” sau „Generația Alpha”, sunt mult mai conectate la tehnologie decât orice altă generație precedentă. Aceste tendințe globale impun noi abordări în procesul educațional, atât din perspectiva metodologică, cât și a tehnologiilor utilizate. Adaptarea la aceste noi realități reprezintă o provocare pentru profesori, elevi și părinți. În acest context, este esențial să înțelegem tendințele actuale în educație și cum putem să implementăm exemple de bună practică pentru a răspunde nevoilor noilor generații.

1. Tehnologia în educație

Unul dintre cele mai importante aspecte ale educației actuale este integrarea tehnologiei în procesul de învățare. Astăzi, elevii au acces la o varietate de platforme educaționale online, aplicații interactive și jocuri educative care le fac învățarea mai interesantă și mai captivantă.

Exemple de bună practică:

☒ Platformele educaționale online: Site-uri precum Khan Academy, Google Classroom sau Edmodo permit profesorilor să creeze lecții interactive, să distribuie materiale de studiu, să organizeze teste și să monitorizeze progresul elevilor. Aceste platforme sunt ușor accesibile și ajută la personalizarea învățării.

☒ Aplicații educaționale: Aplicațiile precum Quizlet sau Seesaw sunt utilizate pentru a crea activități care permit elevilor să învețe într-un mod ludic, iar profesorilor să colaboreze cu elevii într-un mediu digital. Aceste aplicații sunt potrivite pentru toate materiile, de la matematică la literatură și științe.

Beneficii:

- Îmbunătățirea accesului la resurse educaționale diversificate.
- Promovarea învățării personalizate.
- Stimularea motivației elevilor prin utilizarea tehnologiilor interactive.

2. Învățarea activă și colaborativă

Noile generații au fost crescute într-un mediu în care informațiile sunt accesibile la un click distanță. Astfel, învățarea nu mai trebuie să fie un proces pasiv, ci unul activ, în care elevii sunt implicați activ în activitățile educaționale și colaborează între ei pentru a rezolva probleme complexe.

Exemple de bună practică:

☒ Învățarea bazată pe proiecte (Project-Based Learning - PBL): Această metodă încurajează elevii să lucreze în echipe pentru a dezvolta proiecte pe teme reale, folosind resursele tehnologice disponibile.

De exemplu, un proiect despre schimbările climatice poate implica cercetarea online, realizarea unui studiu de caz, și prezentarea rezultatelor printr-un video sau o aplicație multimedia.

☒ **Învățarea colaborativă prin jocuri educaționale:** Jocurile interactive sunt excelente pentru stimularea colaborării între elevi. Utilizarea de jocuri online, precum Kahoot sau Socrative, în cadrul lecțiilor ajută elevii să învețe într-un mod competitiv și colaborativ, consolidând cunoștințele într-un mod plăcut.

Beneficii:

- Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.
- Promovarea gândirii critice și a abilității de rezolvare a problemelor.
- Sporirea angajamentului elevilor în activitățile educaționale.

3. Educația socio-emoțională și învățarea personalizată

Educația nu se limitează doar la cunoștințele academice. Importanța educației socio-emoționale crește constant, având în vedere impactul pe care stresul, anxietatea și alte emoții pot avea asupra performanțelor școlare ale elevilor.

Exemple de bună practică:

☒ **Programele de educație socio-emoțională:** În multe școli, programele educaționale sunt integrate pentru a ajuta elevii să înțeleagă și să își gestioneze emoțiile. Exemple de astfel de programe includ tehnici de mindfulness, meditație sau activități de regăsire a echilibrului interior. Aceste activități nu doar că îmbunătățesc starea de bine a elevilor, dar și creează un mediu mai sănătos pentru învățare.

☒ **Învățarea personalizată:** Elevii nu învață la fel și nu progresează în același ritm. Astfel, adaptarea materialului didactic la nevoile fiecărui elev este esențială. Tehnologiile moderne, precum platformele educaționale adaptive, permit personalizarea lecțiilor și evaluărilor în funcție de progresul și stilul de învățare al fiecărui elev.

Beneficii:

- Reducerea anxietății școlare.
- Îmbunătățirea relațiilor dintre elevi și profesori.
- Creșterea eficienței învățării prin adaptarea materialului educațional la nevoile individuale ale elevilor.

4. Abordarea interdisciplinară și învățarea prin conexiuni

Într-o lume din ce în ce mai interconectată, este important ca elevii să înțeleagă conexiunile între diferitele domenii ale cunoașterii și să aplice învățătura într-un mod integrat.

Exemple de bună practică:

☒ **Proiecte interdisciplinare:** O lecție de știință poate fi legată de artele vizuale, literatura sau matematica, pentru a ajuta elevii să înțeleagă modul în care se interconectează concepte din diferite domenii. De exemplu, elevii pot studia un subiect științific (cum ar fi energia solară), iar apoi să creeze o prezentare grafică sau un poster pe tema respectivă, utilizând aplicații digitale.

☒ **Studii de caz și activități practice:** Învățarea prin studii de caz permite elevilor să aplice cunoștințele într-un context real. De exemplu, studiarea unui proiect de infrastructură într-un oraș poate implica matematica (calculul costurilor), geografia (înțelegerea topografiei) și științele (analiza materialelor de construcție).

Beneficii:

- Ajută elevii să înțeleagă relevanța învățării pentru viața reală.
- Favorizează dezvoltarea abilităților de gândire critică și soluționare a problemelor.
- Stimulează creativitatea și capacitatea de a învăța în mod integrat.

Concluzie

Adaptarea la noile tendințe din educație nu presupune doar utilizarea tehnologiilor moderne, ci și dezvoltarea unei abordări mai colaborative, flexibile și centrate pe elev. În acest sens, tendințele actuale precum integrarea tehnologiei, educația socio-emoțională, învățarea personalizată și interdisciplinaritatea sunt fundamentale pentru succesul procesului educativ. Exemplele de bună practică demonstrează că, atunci când sunt implementate corect, aceste tendințe pot transforma învățarea într-un proces captivant, eficient și relevant pentru noile generații. Adaptarea la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor reprezintă cheia pentru formarea unor cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru provocările viitoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Popescu, D. (2022). *Tendințe moderne în educație: Provocări și oportunități pentru viitorul învățământului*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. Ionescu, I., & Stan, M. (2021). *Noile tehnologii în educație: Impactul digitalizării asupra învățământului*. Editura Universitară.
3. Popa, A. (2020). *Educația și tehnologia în școlile din România: O viziune asupra viitorului*. Editura Polirom.
4. Bălan, C., & Oprișan, I. (2023). *Adaptarea metodologiilor educaționale la nevoile generației digitale*. Editura Pro Universitaria.
5. Săftoiu, M. (2019). *Inovații în educație și rolul acestora în formarea noilor competențe*. Editura Lumen.

Inovații la nivel de mediu educațional

Profesor Cernat Gabriela,

Grădinița nr.3, localitatea Bragadiru

J.B. Taylor este considerat primul cercetător care a folosit conceptul de inovație, definindu-l ca „un nou mod de a face lucrurile – new ways of doing things – cu scopul explicit de a răspunde unei nevoi sociale”

Inovația urmărește identificarea de soluții, oportunități, strategii, prin care să fie atins idealul educațional. Reforma învățământului a vizat asigurarea unei atitudini egale în fața educației tuturor indivizilor, indiferent de particularitățile psihofizice, intelectuale, sociofamiliale, economice, etnice, religioase sau de altă natură.

În Uniunea Europeană și pe plan mondial se pune accent mai mult decât oricând pe educație. În condițiile competiției acerbe din lumea de azi, aflată într-o criză complexă, țările civilizate desfășoară politici pentru modernizarea sistemelor educaționale, pentru creșterea calității, eficienței, performanței și competitivității educației. Trebuie luată în calcul și inteligența artificială ca mijloc al progresului sau amenințare pentru umanitate, aflată în plină expansiune, care își arată forța „gândirii” și posibilitățile. Dacă nu țin pasul cu evoluția tehnologiei și cu cerințele Societății Cunoașterii, educația împreună cu profesorii ei și întregul sistem riscă să fie substituite treptat de inteligența artificială, instrument cu o arie de cuprindere în universul informației imensă, potențial nelimitată. Revenind la perspectiva amplă a Proiectului de Țară, Educația este calea dezvoltării europene, ca stat civilizat și puternic, a României. Care, pentru a depăși situația în care se află, pentru a avea șanse în viitor, nu poate fi decât educată, prin adaptarea curriculum-ului educațional la nou, la modern.

Ca punct de referință pentru cei care cercetează inovația în educație este considerată definiția lui L. Huberman, publicată în 1973 – „o inovație este o meliorare măsurabilă, deliberată, durabilă și puțin probabil să se producă frecvent”. Huberman L.

Inovații care introduc schimbări tehnice (TIC); inovații de natură conceptuală (noi cursuri, noi programe educaționale, metode de învățământ); inovații care introduc schimbări în relațiile interpersonale.

Adepții inovării conținutului învățământului au preconizat o selectare a cunoștințelor, informațiilor ce urmează a fi transmise elevilor, dar mai cu seamă formarea la aceștia a unor competențe de a învăța pe tot parcursul vieții, pentru a evita mai ales excluderea de pe piața forței de muncă. Preocupările privind inovarea conținutului învățământului s-au manifestat încă din anii 70, odată cu dezvoltarea accelerată a științei și tehnologiei și implementarea TIC în învățământ. Televiziunea școlară, presa școlară, învățământul programat, instruirea asistată de un calculator sunt doar câteva dintre aspectele pe care inovatorii sistemului de învățământ le-au luat în considerare în schimbarea conținutului învățământului. Astăzi, influența Internetului asupra conținutului învățământului reprezintă preocuparea majoră a școlii și nu numai.

Un alt element supus inovării îl reprezintă tipul de competențe ce urmează a fi formate într-o societate în care frontierele în fața circulației nu mai există.

O altă instituție preocupată de problematica inovării conținutului educației este UNESCO,

în cadrul căreia funcționează Biroul Internațional pentru Educație (BIE). Acesta din urmă a propus reprojecțarea și renovarea conținuturilor învățământului, din perspectiva a patru „piloni”: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să fii, a învăța să trăiești împreună.

Un aspect frecvent uzitat în lucrările ce vizează inovația în educație este acela că ceea ce trebuie inovat este mentalitatea cadrelor didactice.

Motivația și satisfacția în muncă a cadrelor didactice reprezintă una dintre temele de interes pentru cercetători, pentru că s-a constatat că reușita educațională a elevilor/studentilor depinde, într-o foarte mare măsură, de tipul de motivație al cadrelor didactice, de gradul de satisfacție profesională

Inovația reprezintă un proces de învățare, de achiziționare de noi cunoștințe, de noi moduri de a lucra, fapt pe care personalul didactic, elevii și părinții acestora, alte autorități îl experimentează deja.

Bernard Marr semnalează că inteligența artificială „are potențialul de a ajuta la abordarea unora dintre cele mai grele provocări ale educației de astăzi”, fără a neglija faptul că aceasta aduce cu sine provocări proprii și un efort necesar pentru a minimiza efecte perturbatoare ale integrării inteligențelor artificiale în educație.

Inteligența artificială, privită ca „cea mai transformatoare tehnologie a secolului XXI” și care „remodelează fiecare industrie și fiecare domeniu al activității umane, inclusiv -educația”, reprezintă o tendință din topul celor cinci menționate în articolul lui Bernard Marr. Inteligența artificială este percepută de autor ca „asistentul virtual” care sprijină atât elevul, cât și profesorul, pe parcursul activităților de predare-învățare-evaluare, din perspectiva îndrumării, gestionării timpului, personalizării și monitorizării învățării.

Este important să se pună accent pe modul de învățare, în acest sens educabilul trebuie să fie îndrumat pentru a înțelege oportunitățile pe care la oferă învățarea la distanță, mediată de noile tehnologii astfel încât alegerile și modul în care abordează învățarea să fie un răspuns cât mai bun la ritmul accelerat al progresului tehnologic.

Utilizarea instrumentelor digitale, dar și a platformelor și jocurilor educaționale, ca metode moderne de predare în învățământul preșcolar, vin să încline balanța învățării centrate pe copil, profesorul îndrumându-l, devenindu-i o umbră, o treaptă spre noile cunoștințe. Pentru a ajunge la rezultatul dorit, instrumentele digitale trebuiesc combinate cu metodele tradiționale de predare, obținându-se astfel un succes în procesul de predare-învățare-evaluare.

Aplicațiile online se referă la acele instrumente în cloud, independente de conținutul curricular, ce pot fi utilizate punctual într-o activitate didactică proiectată de către profesor. „Argumentele pentru utilizarea TIC vizează potențialul acestora pentru valorificarea transdisciplinara a temelor din programa, pentru stimularea învățării active, pentru lucru colaborativ, pentru învățarea bazată pe proiect și în context, pentru sarcini de lucru de tip aplicativ, pentru crearea de parcursuri de învățare differentiate și demersuri didactice de tip constructivist și centrate pe elev.” (M. Manolescu, 2016)

Utilizarea instrumentelor digitale pot transforma testarea cunoștințelor dobândite, într-o modalitate de evaluare distractivă și interactivă, reducând anxietatea pe care copiii o pot simți. Cu ajutorul instrumentelor digitale putem recapitula informația sau putem identifica mai ușor dacă informațiile transmise au fost înțelese.

În concluzie, pentru a ajunge la rezultate durabile, orice inovație are nevoie de un mediu educațional favorabil, adică de relații de cooperare, colaborare, încredere și ajutor reciproc între cei care

formează mediul educațional. Astfel că, se poate vorbi de o permanentă nevoie de perfecționare, de acceptare și implicare, din partea cadrelor didactice, a inovației în plan tehnologic, menită să ajute la integrarea facilă a inteligenței artificiale în educație.

Bibliografie:

1. Cerghit, I. (2008), Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri, strategii, Editura Polirom, Iași;
2. Ionescu, Miron: Inovația în educație și în învățământ, în revista „Învățământul primar” nr.2-3/2003, Editura Miniped, București
3. Pânișoară, O.I., Manolescu, M. (2019). Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Vol.1, Ed. Polirom, Iași;
4. Pânișoară, O.I., Manolescu, M. (2019). Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Vol.2, Ed. Polirom, Iași;
5. <https://tribunainvatamantului.ro/tendinte-ale-educatiei/>
6. Vlăsceanu, Lazăr: Decizie și inovație în învățământ, E.D.P., București, 1979

Noile generații și fenomenul digitalizării în învățământul românesc actual

-studiu-

Prof. Vlădoiu Corina

Școala Gimnazială Nr.1 Rovinari, Gorj

Educația se află într-o continuă transformare, iar noile generații de elevi și studenți vin cu așteptări diferite față de sistemele tradiționale de învățământ. Avansul tehnologic, schimbările sociale și accesul rapid la informație au modelat o nouă perspectivă asupra educației, determinând adaptări și reforme esențiale.

Caracteristicile noilor generații de elevi

Generațiile actuale, precum Generația Z și Alpha, sunt profund influențate de digitalizare și globalizare. Aceștia sunt obișnuiți să acceseze rapid informația, preferă metode interactive de învățare și au tendința de a pune accent pe colaborare și flexibilitate. Spre deosebire de generațiile anterioare, care se bazau pe memorare și repetiție, noii elevi și studenți sunt mai orientați către gândirea critică și rezolvarea problemelor.

Tendințe actuale în învățământ

1. **Digitalizarea educației** Platformele online, manualele digitale și resursele multimedia au devenit elemente de bază ale educației moderne. Învățarea la distanță și hibridă sunt tot mai utilizate, oferind flexibilitate și accesibilitate.
2. **Învățarea personalizată** Se pune un accent mai mare pe adaptarea curriculumului la nevoile individuale ale elevilor. Platformele bazate pe inteligență artificială ajută la identificarea punctelor slabe și punctelor forte ale fiecărui elev, oferind soluții personalizate de învățare.
3. **Abordarea STEAM** Educația pune tot mai mult accent pe domenii precum știință, tehnologie, inginerie, artă și matematică (STEAM), pregătind elevii pentru cerințele viitorului.
4. **Dezvoltarea competențelor socio-emoționale** Pe lângă cunoștințele teoretice, învățământul modern pune accent pe dezvoltarea empatiei, rezilienței și a capacității de a lucra în echipă.
5. **Gamificarea în educație** Metodele de învățare bazate pe jocuri și provocări interactive ajută la creșterea implicării elevilor și la o învățătură mai eficientă.

Provocări și oportunități

Deși tehnologia aduce numeroase beneficii, există și provocări, precum dependența de dispozitive, lipsa interacțiunii umane și inegalitățile de acces la resurse digitale. Învățământul trebuie să găsească echilibrul dintre metodele tradiționale și noile tehnologii pentru a oferi o educație de calitate tuturor elevilor. Învățământul se află într-o etapă de tranziție, adaptându-se la cerințele noilor generații.

Integrarea tehnologiei, personalizarea educației și dezvoltarea competențelor esențiale sunt doar câteva dintre direcțiile care vor modela viitorul educației. Cheia succesului constă în flexibilitate, inovație și capacitatea de adaptare la o lume aflată în continuă schimbare.

Digitalizarea educației a devenit o realitate inevitabilă, mai ales în contextul accelerat de pandemia de COVID-19. Generațiile actuale de elevi, formate predominant din Generația Z și Generația Alpha, sunt nativ digitali, ceea ce schimbă radical modul într-un care interacționează cu procesul de învățământ.

Studiul de față analizează impactul digitalizării asupra învățământului românesc, provocările și beneficiile acestui fenomen.

Metodologie

Pentru realizarea acestui studiu, au fost utilizate următoarele metode de cercetare:

- **Chestionare aplicate** elevilor, profesorilor și părinților de la Școala Gimnazială nr.1, Rovinari pentru a identifica percepțiile asupra digitalizării.
- **Analiza datelor statistice** privind accesul la tehnologie și performanțele educaționale.
- **Studierea politicilor educaționale** privind digitalizarea în România.

Rezultate

1. Gradul de acces la tehnologie

- Conform datelor colectate, aproximativ 85% dintre elevii de la Școala Gimnazială nr.1 Rovinari au acces la internet și dispozitive electronice pentru învățământ.
- În mediul rural, acest procent scade la 65%, evidențiind o discrepanță semnificativă în accesul la resurse digitale.

2. Impactul digitalizării asupra procesului de învățământ

- 78% dintre profesori consideră că utilizarea platformelor online în procesul educațional este benefică, dar 60% susțin că lipsa de pregătire adecvată reprezintă un obstacol major.
- 72% dintre elevi preferă metodele interactive, precum lecțiile video și simulările digitale, în detrimentul metodelor tradiționale.

3. Provocări în digitalizarea învățământului

- Lipsa formării adecvate a cadrelor didactice în utilizarea instrumentelor digitale.
- Disparități economice care limitează accesul la tehnologie pentru elevii din mediile defavorizate.
- Creșterea fenomenului de supraexpunere la ecrane și reducerea interacțiunii sociale directe.

4. Perspective și soluții

- Creșterea investițiilor în infrastructura digitală a școlilor.
- Organizarea de cursuri de formare continuă pentru profesori privind utilizarea tehnologiei în educație.
- Dezvoltarea unor politici educaționale care să asigure un echilibru între învățarea digitală și interacțiunea directă.

Concluzii

Digitalizarea educației în România reprezintă o oportunitate majoră pentru modernizarea sistemului de învățământ, dar vine și cu provocări semnificative. Adaptarea rapidă la noile tehnologii, reducerea inegalităților și dezvoltarea competențelor digitale sunt esențiale pentru succesul acestui proces. În următorii ani, implementarea unor strategii coerente de digitalizare va determina calitatea și eficiența educației în România.

Bibliografie

1. Educația digitală, ediția a 2-a revăzută și adăugită, coordonată de Ciprian Ceobanu, Constantin Cucoș, Olimpius Istrate și Ion-Ovidiu Pănișoară, 2022, Editura Polirom

Eliciting Emotions via Socio-linguistic Experiment and Jocular Activities

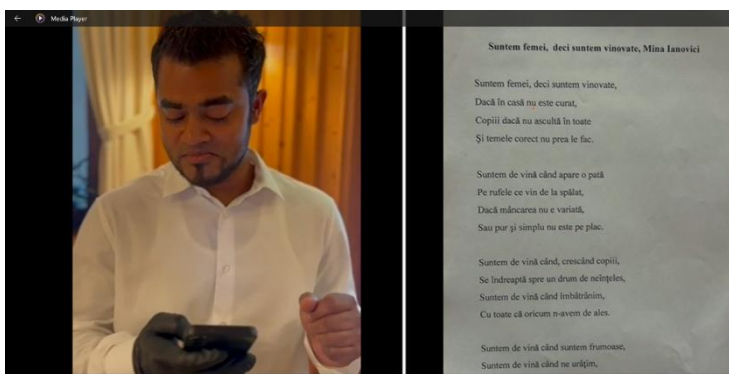
Alina Crețu,

Colegiul Național „Ștefan cel Mare”, Suceava

In a society in which technology seems to be all encompassing impacting all areas of life varying from menial chores to state-of-the-art technology, people are more and more poised to react on an impulse without filtering their reactions or even contemplating emotion-triggered replies. Mankind has reached such a prosperous computer-aided stage in its development that it only appears to be commonsensical not to react to stimuli in the same manner as the previous generations did. In other words, we tend to give technology full control over our innermost conduct – causality mechanisms such as reactivity, empathy, control, coordination, supportiveness – what makes us humans. This void is accurately mirrored by the incapacity of teenagers nowadays to genuinely render sympathy and display honest-to-goodness responses to life prompts without attempting to reach for the easiest means: the Internet. Given this context, the Romanian education system does not foster the need to duplicate, multiply and share deep – felt emotions among students since its sole preoccupation seems to be marking goals and objectives that have little to none relation to real life.

Socio-linguistic experiment. Beyond linguistic barriers

Challenge number one: eliciting emotions beyond linguistic barriers. I invited my eleventh-grade pupils to conduct a linguistic experiment that would address some foreigners currently working in Suceava. The purpose of it was to showcase the fact that conveying feelings is a universal language that needs neither translation nor interpretation. The parties involved have as their mother tongues other languages except for English. The students were instructed to connect the subjects to some well-known poems written by Romanian poets. The task attributed was for the non-native speakers of English to read and decode the message intended by the authors. The whole teaching-learning endeavour, which was performed in English as lingua franca, was filmed so that it could be shown and discussed upon later in the EFL class. The texts chosen were: *Ploaie în luna lui Marte* by Nichita Stănescu, *Noi suntem femei, deci suntem vinovate* by Mina Ianoșci, *Ultima scrisoare* by Mihai Beniuc.

Jocular activities. Idioms in use

Challenge number two: playing upon feeling idioms. This activity involved the tenth graders-non-bilingual trainees. Prior to undergoing the activity, the students were familiarised with the most common feeling-related idioms. The acquisition and accurate use while having fun using the

forementioned structures can be mentioned as the pivotal objectives of the activity. Upon unfolding

the activity, the pupils were divided into teams so as to increase motivation to perform top tier. For the first activity the participants were asked to provide the complete and unequivocal idiom on hearing a single word be it a preposition, adjective, noun or verb. Additionally, they were invited to render the explanation so that they could prove a thorough grasping of the taught structure.

Mouth to ear guesswork is another possibility to integrate feeling rendering lexemes into the teaching learning process in a fun manner. The activity is also performed in groups. In turns, one student from each team is allotted an idiom without the acknowledgment of the others. They have to whisper it to the student next to them. At the end, the last student is supposed to say out loud what has been slurred to them. Should the idiom be the original one, the team is rewarded. The exploit is meant to bring pupils closer to English structures whose internalisation can be quite tedious and repugnant.

Singing, drawing or miming the idioms is teaching taken to extreme as it entails pupils' availing themselves of arts-related skills. Equally, the activity is performed in teams. One member from each team is invited to take a slip of paper with an idiom on it. They are given one minute to either sing or hum a song or simply a tune that has the capacity to make someone think of a certain state of the soul and mind. Additionally, they may opt for drawing or miming it. Should the idiom be correctly identified by the other members of the team based on the musical or visual rendition performed by their colleague, they are awarded one point.

The fun part of all the aforementioned activities speaks volumes of the capacity to keep the pupils motivated and focused all through the consolidation part of the lessons. This in itself is a huge gain for the teaching – learning – evaluation process nowadays when the pupils grow less and less inspired and encouraged to empower themselves through valid and error – free knowledge gained within classes. On the other hand, designing such activities presents the immeasurable advantage of validating those teachers that are keen on ensuring that the transferred knowledge is perennial. Moreover, it establishes a learning environment based on cooperation and friendly, stress-free relationships of which teachers are integral components.

KAHOOT ca instrument de evaluare inițială: eficiență și percepții

Autor: Prof. Grigore Gina-Mihaela

Profesor la Liceul Tehnologic Meserii și Servicii Buzău

Platforma KAHOOT face parte dintre platformele multimedia preferate pe care le folosesc în activitatea mea didactică: în evaluarea inițială, sumativă dar și în cea formativă, pentru recapitularea cunoștințelor, în fixarea acestora și mai puțin în etapa de predare.

Testul folosit pentru evaluarea inițială cu ajutorul platformei Kahoot, în cadrul experimentului desfășurat pentru cercetarea didactică în vederea obținerii gradului didactic I

Test initial Disciplina EDUCAȚIE ANTREPRENORIALĂ Clasa a X-a

Numele și prenumele elevului: _____

Data sustinerii testului: _____

Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 90 de puncte.
Din oficiu se acordă 10 puncte. Timpul efectiv de lucru este de 40 minute.

Partea I (40 puncte)

A. Incercuieți litera corespunzătoare răspunsului corect:

1. La baza desfășurării activității economice a omului se află:
 - a) Dorința de a munci;
 - b) Satisfacerea nevoilor;
 - c) Intenția de a presta un serviciu;
 - d) Renumerație bună.
2. În mod normal, o activitate economică generează:
 - a) Profit
 - b) Ineficiență;
 - c) Risipă;
 - d) Stricăciuni.
3. Competențele pe care antreprenorul le utilizează în activitatea pe care o desfășoară:
 - a) Se dobândesc;
 - b) Sunt innăscute;
 - c) Se cumpără;
 - d) Sunt moștenite.

4. Dacă diferența dintre încasări și cheltuieli este mai mare ca zero, atunci:
- antreprenorul a obținut pierderi
 - antreprenorul a dat faliment
 - antreprenorul a obținut profit
 - antreprenorul a împrumutat bani de la bancă.

B. Stabiliți valoarea de adevăr prin încercuire a următoarelor enunțuri:

A	F
1. Rolul planului de afaceri este de a ghida întreprinzătorul începând cu primul an al afacerii.
A	F
2. Planul de afaceri va arata întreprinzătorului unde se află firma.
A	F
3. Cariera unei persoane depinde de aptitudini și talent, nevoi și motive, atitudini și valori.
A	F
4. Calitățile și competențele unui întreprinzător nu contează prea mult în momentul demarării unei afaceri.

Partea II_____ (50 de puncte)

1. Completează cuvintele lipsă în spațiile punctate:

- a) Planul de afaceri este un instrument decare se folosește pentru.....si a derula o afacere.
- b) Resursele necesare derulării unei afaceri suntfinanciare si ...

2. Definiți termenul de “întreprinzător”.

3. “Protecția mediului ambient reprezintă un obiectiv major în elaborarea unui plan de afaceri.”

Se cere:

- Definiți mediul înconjurător;
- Enumerați principalele resurse de poluare.

BAREM DE NOTARE

Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit prin barem. Nu se acordă fracțiuni de punct. Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea punctajului total acordat pentru lucrare la 10.

Partea I (40 puncte)**A**

1- b; 2- a; 3-a; 4-c

4 x 5 puncte = 20 puncte

B

1- A; 2 -F; 3-A , 4-F

4 x 5 puncte = 20 puncte

Partea II (60 puncte)

1. a) lucru, incepe

2 x 5 puncte = 10 puncte

b) resurse materiale si umane

2 x 5 puncte = 10 puncte

2. Întreprinzătorul este definit ca o persoană fizică autorizată sau o persoană juridical, ce organizează o societate comercială în scopul obținerii de profit.

1 x 10 puncte = 10 puncte

3. a) Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor care asigură menținerea echilibrului ecologic și determină condițiile de viață pentru om și dezvoltarea a societății.

1 x 10 puncte = 10 puncte

b) sursele de poluare sunt: industria, agricultura, activitatile menajere, motoarele cu ardere interna, etc.

1 x 10 puncte = 10 puncte

Platforma Kahoot este o platformă excelentă pentru a crea jocuri de învățare, dar și de evaluare, personal o folosesc atât pentru a introduce o temă nouă, cât și pentru a evalua și consolida cunoștințele elevilor la orele de educație antreprenorială. Utilizând testul la clasă a X-a A, disciplina Educație antreprenorială, am constatat următoarele:

- creștere calitatea actului de predare-învățare-evaluare, nu doar a procesului de evaluare;
- dezvoltă standarde noi la nivelul competențelor digitale;
- crează unui climat de învățare antrenant și plăcut;
- diversifică modalitățile de evaluare;
- dezvoltă creativitatea profesorului;

Principalul dezavantaj al utilizării platformei Kahoot este faptul că elevul poate ghici răspunsul prin alegerea acestuia la întâmplare. Un alt dezavantaj poate fi reprezentat de faptul că poate copia cu ușurință uitându-se în ecranul dispozitivului digital al colegului de banca sau a colegului din fața sa.

Aceste dezavantaje sunt prezente și în evaluarea realizată cu ajutorul instrumentelor tradiționale. Și nu în ultimul rând putem trece pe lista dezavantajelor și problemele tehnice precum pierderea conexiunii sau deconectarea de la internet.

Bibliografie:

1. Ion T. Radu, *Evaluarea în procesul didactic*, Editura Didactică și Pedagogică, București 2004;
2. Ionescu Miron, Radu Ioan, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2005;
3. Junioir Achievement-Young Enterprise, *Educație pentru antreprenoriat și afaceri*, București 2016, ISBN 978-606-92148-7-9. Programele Internaționale Junior Achievement România (JA) sunt implementate în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului în baza Protocolului 10184/2003.

Metode moderne de abordare la clasă a conversiunii

Prof. Hînsă Raluca

Școala Gimnazială „Constantin Brâncuși” Medgidia, Constanța

1. Conceptul de *conversiune*

Termenul **conversiune** este de origine latină: *conversio,-nis* (*rotire, schimbare, răsturnare, transformare*).

Conversiunea este considerată un mijloc intern de îmbogățire a vocabularului, sporindu-se, astfel, bogăția lexical-semantică a limbii. Ținând cont de modul de definire și de echivalentul sinonimic al conversiunii – *schimbarea valorii gramaticale* a unui cuvânt – se constată că este un procedeu, prin excelență, gramatical, deci morfo-sintactic.

După cum bine constata Aida Todî în articolul „*Considerații asupra conversiunii în limba română actuală*”, publicat într-o lucrare de lingvistică, conversiunea „*este situată la granița dintre lexic (prin faptul că servește la îmbogățirea vocabularului) și morfo-sintaxă (prin aceea că implică aspecte gramaticale)*”.

2. Metode moderne de abordare la clasă a conversiunii

❖ **Știu / Vreau să știu / Am învățat** este o metodă de conștientizare de către elevi a ceea ce știu sau cred că știu referitor la un subiect și totodată a ceea ce nu știu sau nu sunt siguri că știu și ar dori să știe sau să învețe. Metoda poate fi folosită în prima parte a unei lecții – actualizarea vechilor cunoștințe – evocarea, activează elevii și îi face conștienți de procesul învățării, oferind elevilor posibilitatea de a-și verifica nivelul cunoștințelor.

Etapele metodei:

- Se cere elevilor să inventarieze ideile pe care consideră că le dețin cu privire la subiectul sau tema investigației ce va urma. Aceste idei vor fi notate într-o rubrică a unui tabel – „**ȘTIU**”;
- Ei vor nota apoi ideile despre care au îndoieli sau ceea ce ar dori să știe în legătură cu tema respectivă. Aceste idei sunt grupate în rubrica „**VREAU SĂ ȘTIU**”;
- Profesorul va propune apoi studierea unui text, realizarea unei investigații și fixarea unor cunoștințe referitoare la acel subiect. Elevii își însușesc noile cunoștințe și își inventariază noile idei asimilate pe care le notează în rubrica „**AM ÎNVĂȚAT**”;

Am aplicat această metodă pe subiectul *conversiunea* solicitându-le elevilor să noteze în prima rubrică a tabelului, ceea ce consideră că stăpânesc referitor la tema propusă. După ce am completat rubrica întâi, am conturat împreună ideile esențiale. A urmat clarificarea unor neînțelegeri sau a unor noțiuni necunoscute apărute pe parcursul discuției și completarea celei de-a doua rubrici a tabelului, întrebându-i pe elevi ce alte informații ar mai dori să cunoască în legătură cu tema discutată. Prin conversație se clarifică cu ei toate problemele înțelese greșit sau neînțelese, făcând astfel posibilă completarea celei de-a treia rubrici, cu toate cunoștințele noi pe care le-au aflat.

Prezint mai jos o schiță de completare din punct de vedere teoretic a rubricilor acestei metode, ca în anexa 12 să expun metoda practic prin exerciții edificatoare:

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
- identificarea diferitelor părți de vorbire ale unor cuvinte din enunțuri date.	- identificarea cuvintelor ce-și schimbă valoarea morfologică; - identificarea părții de vorbire în care se transformă; - construirea de enunțuri care să evidențieze aceste modificări.	- ce este conversiunea; - ce părți de vorbire acceptă acest procedeu; - care sunt mijloacele acestei transformări.

❖ **Acrostihul** este o altă variantă a brainstorming-ului care presupune clarificarea unei noțiuni prin evidențierea notelor definitorii. Poate fi utilizat atât în sistematizarea cunoștințelor, cât și în etapa retenției și transferul noilor cunoștințe. Exemplific aici printr-un acrostih amuzant construit de o elevă a clasei a VIII-a A.

Conversiunea

Conversiunea este organizatoarea de spectacole în sala condusă de lexic, ea are costume potrivite pentru fiecare:

Oful este substantiv, deși originile sale sunt din clasa interjecției.

Nou, adjectiv, se preschimbă și el în substantiv, prin taina conversiunii.

Vorbitul este originar din participiu, dar se deghizează și el în substantiv de dragul conversiunii, pe care n-o poate refuza.

Elevii înțeleg rolul transpoziției.

Răd, fac glume chiar și bancuri, vedeți, școala e anume, mai crede și-n poante bune!

Scrie **încălcit**, de-observi la un coleg vreodată, ia aminte, tu maschezi participiu-n adverb de-ndată.

Iute, dacă vreau și pot, prepoziționalizării îi fac loc.

Un ceva, articulat, este substantiv imediat.

Numeralul se supune, el nu știe glume bune!

Ea pe toți a fermecat și-mpreună s-au distrat!

Bibliografie:

Aida Todî „*Considerații asupra conversiunii în limba română actuală*” din Pană Dindelegan, Gabriela, *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, vol. II, Editura Universitară, București, 2003, p. 401.

Învățare asumată – tradițional și modern în același timp

Autor: Cristina Lemnaru

Prof. Colegiul Economic „Virgil Madgearu”

În urmă cu cinci ani nu m-as fi gândit că o să schimb stilul de predare datorită experiențelor inedite din predarea în online. În momentul în care am fost nevoită să îmi schimb total și foarte rapid stilul de predare trebuie să recunosc faptul că o perioadă am trecut de la panica la entuziasm în intervale foarte scurte de timp. Adevărul este că înaintea pandemiei intrasem într-o rutină de care eram foarte mulțumită, consideram că nu mai am mare lucru de îmbunătățit în stilul meu de lucru la clasă. Eram încântată că reușesc să mobilizez o mare majoritate dintre elevii mei să învețe cu determinare la materia pe care o predau. Formam echipe de lucru astfel încât cei care prindeau mai repede noțiunile să le explice și celor care erau mai leneși în gândire și astfel orele se rostogoleau eficient. De asemenea având o experiență bogată la catedră reușeam să transmit informațiile pe înțelesul elevilor, să răspund nevoilor fiecărui elev atât cel slabuț la matematică cât și cel talentat, atât cel leneș cât și cel motivat. Dar cum viața ne surprinde uneori așa s-a întâmplat și anii trecuți când am fost nevoită peste noapte să dau deoparte tot ce îmi era familiar și să o iau de la capăt cu predarea la distanță. Au apărut o mulțime de provocări: cum să transmit informația în scris (matematica nu se poate face altfel), cum să le captez atenția, cum să verific noțiunile însușite, nu copiate, cum să îi motivez să fie activi la ora, cum să îi determin să lucreze în echipe la distanță?

După ce am aflat cam ce posibilități de lucru sunt, am reușit să mă adaptez destul de rapid la scrierea pe tablă grafică, dar cum rămânea cu partea cea mai importantă, lecția?

M-am gândit că este absolut obligatoriu să îi implic mult mai mult pe elevi în desfășurarea lecției. Am început să scriu fișe cu teorie pe care le-am dat în studiu. Astfel, elevii au devenit familiarizați cu noțiunile pe care urma să le discutăm la oră și am văzut că funcționează, am câștigat interesul lor. Elevii simțind că sunt implicați direct în procesul de predare au început să fie activi, energici și dornici să răspundă la tot felul de provocări.

La câteva luni distanță, când am făcut un curs de pregătire online, am constatat că de fapt ce făceam eu este un model pedagogic modern, și anume metoda Flipped Classroom.

Această metodă a clasei răsturnate a fost introdusă pentru prima dată în 1991 de Dr. Eric Mazur de la Universitatea Harvard. Ceea ce a făcut a fost să ceară elevilor săi să citească notițele sale de curs înainte de clasă, astfel încât timpul orei să poată fi folosit pentru discuții.

În 1993, Dr. Alison King de la Universitatea California a publicat un articol despre diferite modalități de implicare activă a elevilor în care vorbește despre acest concept.

În 2000, un grup de cercetători a folosit conceptul de clasă inversată ca o poartă pentru crearea unui mediu de învățare incluziv. Ei au considerat că ar fi mai bine ca anumite activități care au loc de

obicei în clasă cum ar fi prelegerile, să aibă loc în afara clasei iar altele care au loc în afara clasei să se desfășoare în clasă sub îndrumarea cadrului didactic.

În 2006 Salman Khan, un profesor american, a înființat un canal video unde a publicat un material video făcut pentru a o ajuta pe nepoata să treacă un examen de matematică.

În 2007, doi profesori americani, Jon Bergman și Aaron Sams, au creat cursuri video pe care elevii le pot reasculta atunci când doresc să aprofundeze informația. Astfel elevii folosesc propriul ritm de învățare în confortul lor de acasă. Totodată cei doi au decis ca temele să se facă la școală.

Modelul de clasă răsturnată s-a folosit oficial în 2010 la Clintondale High School din Michigan unde rata de abandon era foarte mare.

În învățarea tradițională, în clasă are loc un nivel mai scăzut de învățare, cum ar fi predarea și înțelegerea informațiilor, în timp ce elevii sunt lăsați de obicei să lucreze în afara orei exerciții care implică un nivel mai înalt de învățare în afara orei. În Flipped Classroom elevii pot termina nivelul inferior de lucru cognitiv înainte de curs iar când intră la oră, se pot angaja la niveluri cognitive superioare de învățare cu colegii.

Metoda "Flipped Classroom" este considerată o metodă modernă utilizată în educație. (eu as zice ca e o metodă veche utilizată acum la scara largă). Strategia facilitează minimalizarea timpului alocat predării și maximizarea timpului necesar interacțiunii cu elevii. "Inversarea" (*flip*) constă în faptul că "predarea" noțiunilor de bază ale unei lecții se face acasă și nu în sala de clasă, sau în ora online. "Tema" de acasă a elevilor constă în angajarea lor motivată, cu eforturi proprii creative în procesul cunoașterii, iar temele date clasic pentru aplicarea și consolidarea conținuturilor se efectuează în activitatea colaborativă din sala de clasă sau întâlnirile online.

În ultimii ani, mulți profesori au experimentat modelul pedagogic numit Clasa Răsturnată. Practic, a răsturna o clasă înseamnă a inversa ordinea în care se acumulează cunoștințele și se formează deprinderile. În loc să învețe un conținut nou în clasă, elevii învață la domiciliu prin studierea fiselor realizate de profesori. Timpul din clasă este dedicat discuțiilor și rezolvărilor de probleme interesante. Elevii au mai mult timp pentru analiză, pentru aplicarea cunoștințelor lor și pentru interacțiunea cu alți elevi și cu profesorul.

Într-o sală de clasă răsturnată, fiecare elev poate învăța în propriul lui ritm. Învățarea devine personalizată pentru fiecare elev. Elevii au posibilitatea de a relua noțiunile dintr-o fișă, ori de câte ori au nevoie. Astfel elevii au posibilitatea să înțeleagă la nivelul la care se află.

Când elevii intră la ora sunt deja familiarizați cu noțiunile noi și au posibilitatea să fie implicați mai activ în discuții, experimente și proiecte. În clasa răsturnată timpul este petrecut prin practică, învățarea prin colaborare și dezbateri. Profesorul este acolo pentru a ajuta fiecare elev individual. În clasă elevii creează, evaluează, analizează și aplică iar acasă elevii recapitulează și fixează.

În concluzie:

- Aceasta metoda de lucru facilitează interacțiunea profesorului cu fiecare elev în parte. Elevii devin mult mai responsabili asumându-și propria dezvoltare. Aceștia câștigă controlul asupra procesului de învățare prin studierea materialelor de curs în afara clasei, folosind lecturi, cursuri video.
- Majoritatea elevilor sunt încântați să învețe prin descoperire (aceasta deprindere o au de la grădiniță și prin urmare sunt familiarizați cu ea). Urania Cremene care se ocupa de psihologia copilului susține că fiecare copil trebuie lăsat să facă singur ce poate la momentul la care poate. Astfel elevul prinde încredere în propriile puteri, lucru care este foarte benefic pentru dezvoltarea lui viitoare. Acestuia i se asigură cele trei nevoi de bază: conectare, competență și control, elevul își crește competența pas cu pas.
- E de la sine de înțeles că pentru reușita unei astfel de lecții este necesară respectarea unor etape, cum ar fi: realizarea lecțiilor, transmiterea materialelor înainte de lecție, optimizarea activităților în sala de clasă și ale altor activități după lecție. E un efort suplimentar din partea profesorului ca să vină în întâmpinarea nevoilor elevilor. Acesta apelează la noua tehnologie, smartphone, tabletă, laptop, pentru a propune o abordare creativă a materiei de studiat. În acest context profesorul nu mai este transmițătorul de informații, ci un bun moderator și ghid al elevilor, un manager al clasei, un adevărat mentor.
- Elevul își asumă propria dezvoltare lucru extrem de benefic pentru adultul în formare. Nu spune eu nu am înțeles lecția, nu arunca responsabilitatea asupra profesorului ci întreabă exact ce nu știe completându-și golurile de înțelegere.
- De asemenea e important de spus că nu toate lecțiile pot fi susținute cu această metodă, în mod deosebit la matematică. Unele lecții care necesită o înțelegere corectă și profundă a noțiunilor sau de recuperare a lacunelor trebuie predate obligatoriu clasic. Tine de experiență, flerul și talentul profesorului să facă alegerea ce metodă aplică la fiecare lecție în parte și la fiecare clasă în parte.

Bibliografie:

Articol: "Flipped Classroom", dr. Eric Mazur, Univ Harvard, 1991

Jocuri didactice pentru învățarea expresiilor idiomatice în cadrul orelor de limbă italiană

Jurcul Loredana Ramona,

Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara

Unitățile frazeologice reprezintă o componentă fundamentală în cunoașterea limbii și culturii italiene și sunt foarte importante pentru a putea comunica nu doar cu vorbitorii nativi, ci și ca aceștia. Deoarece cele mai multe dintre ele intraductibile literal, utilizarea lor în cadrul orelor de limbă italiană trebuie pregătită cu mare grijă, atât pentru nivelurile de bază, cât și pentru cele avansate.

Profesorul trebuie să creeze contextul adecvat pentru introducerea unităților frazeologice în lecție și, mai ales, să găsească cea mai ușoară și eficientă cale care să conducă la atingerea obiectivelor vizate: o învățare activă și o utilizare imediată și relaxată. Succesul acestui demers depinde în mare măsură de profesor, de cât de implicat este în lecție, deoarece pregătirea și coordonarea unei secvențe didactice despre expresiile idiomatice necesită timp, răbdare și, mai ales, disponibilitate.

Cea mai eficientă metodă de predare a unităților frazeologice este jocul, probabil cea mai motivantă și distractivă dintre metodele didactice, și poate fi utilizată în orice moment al lecției:

- ✓ La început, pentru a încălzi elevii și a-i pregăti pentru etapele următoare;
- ✓ În timpul lecției, după un moment solicitant și obositor, când se simte nevoia unei pauze, a unui exercițiu relaxant și distractiv;
- ✓ La final, ca exercițiu de consolidare.

Pentru ca lecția să aibă succes, foarte important este grupul-clasă. Dacă elevii sunt receptivi, motivați, extrovertiți și disponibili, se poate construi chiar o întreagă secvență didactică jucând, iar elevii vor beneficia cel mai mult de învățarea limbii. În schimb, dacă grupa este rezervată, puțin motivată sau obosită, profesorul trebuie să se limiteze la câteva secvențe scurte și nu poate avea certitudinea că elevii au învățat conținutul predat.

Dar cum se pot introduce unitățile frazeologice în orele de limbă italiană? Ce jocuri și activități pot fi realizate?

Există multiple posibilități de joc. În primul rând, însă, este foarte important ca elevii să înțeleagă că este vorba despre un joc didactic, despre o metodă activă și modernă de învățare, nu despre o ocazie de a face confuzie, de a vorbi cu colegul și de a deranja lecția. La rândul său, este oportun ca profesorul să explice elevilor regulile jocului, scopul acestuia și ce trebuie să facă. Odată stabilite aceste aspecte, putem începe să învățăm jucându-ne.

1. Potrivirea expresiei italiene cu echivalentul românesc

Clasa este împărțită în grupuri de 4 elevi. Profesorul pregătește un repertoriu tematic de expresii, proverbe și expresii idiomatice pe care îl numește „IN BOCCA A TUTTI” și decupează cartonașe cu expresii italiene și române. În funcție de nivel, alege numărul de expresii potrivite. Fiecare grup primește un pachet de cartonașe pentru a le potrivi. Dacă nivelul este avansat, se pot realiza propoziții cu expresia italiană sau chiar mici dialoguri. Timpul alocat acestei activități variază și el în funcție de

nivel. Pentru a motiva elevii, profesorul poate nota rezultatele în caietul său și, eventual, poate recompensa grupul câștigător.

2. Potrivirea expresiei idiomatice cu imaginea corespunzătoare

Este o activitate recomandată pentru nivelurile inferioare. Clasa se împarte în perechi, iar fiecare pereche primește cartonașe. O parte dintre cartonașe conține expresii idiomatice, iar cealaltă parte imagini ilustrând expresiile respective. Numărul de cartonașe nu trebuie să fie egal; se poate adăuga o imagine sau o expresie în plus ca distragere pentru a crește nivelul de dificultate. O altă variantă, dacă elevii sunt pavansați, ar fi să se introducă doi distractori (o imagine și o expresie care nu se pot potrivi). Pentru a stimula elevii, profesorul poate nota rezultatele în caietul său și, eventual, premia perechea câștigătoare.

3. Mima

Profesorul pregătește cartonașe cu expresii idiomatice și le așază pe catedră. Apoi împarte clasa în două grupuri. Fiecare grup alege un reprezentant care merge în fața clasei, extrage un cartonaș și mimează expresia idiomatică de pe acesta pentru grupul său. Colegii trebuie să ghicească expresia. Cel care mimează nu poate vorbi, dar, fiind totuși o limbă străină, poate răspunde cu „da” sau „nu” la întrebări simple. Evident, acest exercițiu trebuie realizat după învățare, ca exercițiu de fixare, recuperare sau revizuire a expresiilor studiate.

4. Ghicește expresia

Este o activitate ce poate fi realizată atât în grupuri/perechi, cât și frontal. Elevii primesc cartonașe de pe care lipsește titlul, adică expresia idiomatică pe care trebuie să o descopere citind celelalte informații de pe cartonaș (în mod evident, și traducerea în română lipsește). Câștigă cel care ghicește cele mai multe expresii.

5. Aruncă mingea!

Profesorul începe spunând o expresie și aruncă o minge înspre un elev, care trebuie să o continue. Apoi, elevul face același lucru, aruncând mingea unui coleg care o prinde și continuă expresia. La rândul său, colegul începe o expresie aruncând mingea altui coleg, și tot așa. În cazul în care un elev se abține sau răspunde greșit, pierde 1 punct. După trei răspunsuri greșite, iese din joc. Activitatea funcționează foarte bine cu proverbe.

Variantă: profesorul începe o frază, aruncă mingea elevului, care trebuie să continue fraza folosind o expresie idiomatică, de exemplu:

Il prof: Ho speso tutti i soldi in un giorno solo perché

Lo studente: Ho le mani bucate.

Il prof: Ho speso tutti i soldi e ora ...

Lo studente: Sono al verde ecc.

6. Vânătoare de expresii!

Clasa se împarte în grupuri sau perechi. Se oferă un cuvânt cheie, de exemplu „mână”. Cu ajutorul dicționarului, se caută cât mai multe expresii care conțin acel cuvânt. Câștigă cel care găsește cel mai mare număr de expresii.

7. C'era una volta (A fost odată...)

Este o activitate recomandată pentru elevii cu nivel avansat. Profesorul scrie pe tablă „C'era una volta” și, eventual, adaugă o altă propoziție. Apoi invită elevii să vină unul câte unul la tablă pentru a continua povestea, folosind cât mai multe expresii idiomatice posibil.

De exemplu: *C'era una volta un re bravo come un leone e bello come il sole. La regina però era un'oca e dormiva come un ghiro tutto il giorno ecc.*

8. Tris de expresii idiomatice

Activitate pentru nivelurile B1 și B2. Profesorul pregătește 3 seturi de cartonașe. Primul set conține expresii idiomatice (de exemplu, expresii cu verbul verbo *andare*: *andare a spasso*, *andare a quel paese*, *andare a monte*, *andare a ruba* ecc), al doilea, semnificațiile expresiilor, iar al treilea, o propoziție de completat cu expresia potrivită. Cele trei cartonașe formează un triunghi (tris). Clasa se împarte în trei grupuri, fiecare trebuie să refacă cât mai multe triunghiuri în 5 minute. Câștigă cel care termină primul sau găsește cel mai mare număr de combinații în timpul stabilit.

9. Zarul

Este o activitate eficientă pentru nivelurile avansate. Clasa se împarte în două echipe. Fiecare echipă primește un zar. Fiecare față a zarului corespunde unui câmp semantic:

- 1 - animali, 2 - colori, 3- parti del corpo, 4 - vestiti, 5 - cibo e bevande, 6 - lettere e numeri.
- 1 – occhio, 2 - testa, 3 – piedi, 4 – naso, 5 – mano, 6 – bocca.
- 1 cane, 2 – gatto, 3 – pesce, 4 – animali feroci, 5 – mosca, 6 – ali, coda, zampe.

Elevii aruncă zarul și trebuie să spună o expresie idiomatică legată de câmpul semantic rezultat. Profesorul notează răspunsurile pe tablă într-un tabel. Câștigă echipa care găsește cel mai mare număr de expresii.

10. Alte activități

- Citirea originii și alegerea expresiei corecte dintre cele propuse.
- Potrivirea a două coloane: o coloană conține expresii idiomatice, cealaltă, semnificațiile lor.
- Potrivirea unei expresii cu alta sinonimică.
- Diagrame, cuvinte încrucișate (crucivord).

Bibliografie:

- AMBROSO, Serena, STEFANCICH, Giovanna, (2002), *Parole. 10 percorsi nel lessico italiano*, Bonacci Editore, Roma.
- APRILE, Gianluca, (2008), *Italiano per modo di dire. Esercizi su espressioni, proverbi e frasi idiomatiche*, Alma Edizioni, Firenze.
- Zanichelli editore, Bologna.
- VIETRI, S., (1990), *La sintassi delle frasi idiomatiche*, in: *Studi Italiani di Linguistica Teorica ed Applicata*.
- CONDREA DERER, Doina, coord. (1999), *Dicționar român-italian/Dizionario romeno-italiano*, Editura 100+1 GRAMAR, București.
- COSTESCU, Eugen, (1979), *Dicționar frazeologic român-italian*, Editura Științifică și Enciclopedică, București.
- ILINCAN, Vasile, (2015), *Dicționar de expresii românești în contexte A-C*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca.
- PITTANO, Giuseppe, (2009), *Dizionario dei modi di dire*, Zanichelli editore, Bologna.

Educația în era schimbării

Rădoi Loredana Luciana,

Școala Gimnazială Nr.1 Micești

Educația nu mai este un proces liniar, rigid, în care profesorul dictează, iar elevul memorează. Trăim într-o epocă a schimbărilor rapide, în care tehnologia, accesul la informație și noile mentalități ale elevilor ne obligă să regândim modul în care predăm și învățăm. Generațiile actuale – copiii nativi digitali – nu mai răspund metodelor tradiționale de predare, ceea ce impune o reinventare a rolului profesorului și a modului în care structura educației poate răspunde nevoilor lor.

În acest articol, voi explora principalele tendințe educaționale din România și voi aduce în prim-plan exemple de bune practici din propriul parcurs didactic, demonstrând că schimbarea este nu doar necesară, ci și posibilă.

1. De la tablă la realitate augmentată: digitalizarea educației

În multe școli din România, tablele negre au fost înlocuite cu table inteligente, iar caietele de teme coexistă cu platforme educaționale online. Elevii din prezent nu mai sunt doar consumatori de informație, ci creatori de conținut digital. Folosesc aplicații interactive, participă la lecții virtuale și explorează subiecte prin realitate augmentată.

- **Exemplu de bună practică:** În cadrul lecțiilor de științe, am integrat aplicații de realitate augmentată precum Merge Cube, care le-a permis elevilor să vizualizeze modele 3D ale planetelor sau ale celulelor umane direct pe bancă. Această metodă a crescut rata de înțelegere și a făcut ca lecțiile să devină captivante.
- **Provocarea:** Accesul inegal la tehnologie rămâne o barieră, iar soluția o reprezintă inițiativele locale de dotare a școlilor și pregătirea profesorilor pentru a utiliza eficient noile tehnologii.

2. Învățarea bazată pe proiecte: „Asta chiar îmi va folosi în viață!”

Elevii de astăzi pun întrebări mai des decât generațiile anterioare și nu se mai mulțumesc cu răspunsuri vagi. Ei doresc să vadă aplicabilitatea cunoștințelor în viața reală. Din acest motiv, învățarea bazată pe proiecte (PBL) a devenit o metodă esențială.

- **Exemplu de bună practică:** Într-un proiect despre sustenabilitate, am transformat sala de clasă într-un „laborator ecologic”. Elevii au realizat experimente despre filtrarea apei, au plantat flori în grădina școlii și au organizat o campanie de conștientizare privind reciclarea. Această abordare le-a oferit o experiență practică valoroasă și i-a făcut să înțeleagă impactul acțiunilor lor.

- **Provocarea:** Curriculumul rigid face dificilă integrarea învățării prin proiecte, însă o soluție este abordarea interdisciplinară, unde mai multe materii contribuie la un proiect comun.

3. Personalizarea educației: fiecare copil are ritmul său

Conceptul de „o lecție potrivită pentru toți” nu mai este relevant în contextul actual. Unii elevi excelează la matematică, alții la scris creativ, iar alții au nevoie de mai mult timp pentru a înțelege un concept. Adaptarea lecțiilor la ritmul fiecărui elev este cheia succesului educațional.

- **Exemplu de bună practică:** Am implementat un sistem de învățare diferențiată prin „stații de lucru”, unde elevii rezolvă exerciții adaptate nivelului lor. Cei care au nevoie de ajutor suplimentar lucrează în echipe mici, iar cei avansați primesc provocări suplimentare. Această metodă a îmbunătățit considerabil încrederea elevilor în propriile abilități.
- **Provocarea:** Lipsa resurselor și a timpului necesar pentru a crea materiale personalizate. O soluție este utilizarea platformelor educaționale adaptive care ajustează automat nivelul exercițiilor.

4. Dezvoltarea inteligenței emoționale: „Cum mă simt azi?”

Într-o lume în care anxietatea și stresul devin tot mai frecvente în rândul copiilor, educația emoțională nu mai poate fi ignorată. Gestionarea emoțiilor, dezvoltarea empatiei și înțelegerea propriilor sentimente sunt la fel de importante ca matematica sau gramatica.

- **Exemplu de bună practică:** Am introdus „ora emoțiilor”, unde, o dată pe săptămână, elevii își exprimă sentimentele prin desen, scris sau discuții libere. De asemenea, am folosit „borcanul recunoștinței”, unde fiecare copil notează un lucru pozitiv care i s-a întâmplat în acea săptămână. Această practică a dus la îmbunătățirea relațiilor dintre elevi și la crearea unui mediu de învățare mai armonios.
- **Provocarea:** Mulți părinți și profesori consideră încă emoțiile un subiect secundar. Este esențial ca această componentă să fie inclusă oficial în curriculum.

Cum construim școala viitorului?

Educația trebuie să fie dinamică, adaptabilă și orientată spre viitor. Din experiența mea, am observat că schimbarea nu vine doar din reforme legislative, ci și din inițiativele profesorilor care îndrăznesc să experimenteze metode noi.

Pentru a ne adapta noilor generații, este esențial să combinăm tehnologia cu empatia, inovația cu accesibilitatea și teoria cu practica. Numai astfel putem transforma școala într-un mediu care pregătește elevii nu doar pentru examene, ci și pentru viață.

Bibliografie:

- ARACIP (2022). *Raport privind educația non-formală în România.*
- Ministerul Educației (2023). *Strategia de digitalizare a educației.*
- Fundația Comunitară (2023). *Impactul competițiilor de robotică în România.*
- Google România (2023). *Personalizarea educației prin tehnologie.*
- Asociația pentru Educație (2023). *Proiecte pentru sănătatea mentală în școli.*

Istoria începe azi – perspective pedagogice

prof. Mihai Lostun,

Colegiul Național de Informatică Piatra-Neamț

Într-o lume marcată de conflicte armate și tensiuni politice, predarea istoriei devine o provocare și o responsabilitate. În noul context, educația istorică nu trebuie să se limiteze la o simplă prezentare a faptelor, ci trebuie să devină un instrument de înțelegere a complexității lumii contemporane, un instrument personal de adaptare. Ne propunem, în cele ce urmează, să urmărim într-un cadru pedagogic general intercondiționarea istorie – cotidian și modul în care studiul istoriei poate fi conectat la realitatea imediată pentru a contribui la formarea unor oameni responsabili, informați și empatici.

Conflictele armate din ultimele decenii, de la războaiele din Orientul Mijlociu la crizele din Europa de Est, au reconfigurat harta geopolitică și au generat o serie de întrebări legate de identitate, suveranitate și drepturile omului. În acest peisaj complex, înțelegerea cauzelor istorice ale acestor conflicte devine esențială pentru elevi, care trebuie să-și dezvolte gândirea critică și capacitatea de analiză.

Integrarea tehnologiei în sala de clasă a revoluționat predarea istoriei. Platformele online, simulările de conflicte și resursele multimedia oferă elevilor oportunitatea de a explora evenimente istorice din perspective diferite. De exemplu, utilizarea realității augmentate poate ajuta elevii să „viziteze” locuri de luptă sau să interacționeze cu artefacte istorice, oferindu-le o experiență profundă și captivantă.

Predarea istoriei nu se poate face fără integrarea sociologiei, a științelor politice și psihologiei. Fără interdisciplinaritate nu este posibilă înțelegerea nuanțată a conflictelor armate. Rolul profesorului de istorie este acela de a ajuta elevii să vadă conexiunile dintre diferitele aspecte ale societății și modul în care acestea influențează evenimentele istorice.

Predarea istoriei dintr-o perspectivă globală ajută elevii să înțeleagă diversitatea culturală a diferitelor regiuni ale lumii, aspect care nu doar că promovează toleranța, dar are ca efect dezvoltarea empatiei față de victimele conflictelor armate, contribuind la formarea și consolidarea responsabilității.

În contextul informațiilor contradictorii și al propagandei, abilitatea de a evalua critic sursele devine esențială. Profesorii pot încuraja elevii să analizeze diferite variante și surse, pentru a observa cum un eveniment istoric poate fi interpretat diferit, în funcție de contextul cultural și politic. Acest tip de gândire critică este important pentru formarea unor indivizi capabili să se orienteze în complexitatea lumii contemporane.

Implicarea elevilor în proiecte de cercetare sau dezbateri pe teme istorice și contemporane ar fi o cale de a-i ajuta pe elevi să dezvolte abilități de comunicare și argumentare. Aceste activități nu doar că îmbunătățesc înțelegerea istoriei, dar stimulează gândirea critică și abilitățile de colaborare și lucru în echipă.

Predarea istoriei, în contextul conflictelor armate actuale, necesită inovație și adaptabilitate. Într-un moment în care înțelegerea istoriei este mai importantă ca niciodată, este esențial ca metodele de predare să evolueze, pregătind generațiile viitoare să facă față provocărilor globale printr-o informare competentă și prin dezvoltarea capacității de a manifesta compasiune pentru cei care parcurg momente istorice dificile.

Istoria nu este doar o disciplină școlară sau o serie de evenimente înregistrate în cărți; este un proces continuu care se desfășoară chiar în prezent. Fiecare zi, fiecare decizie pe care o luăm contribuie la conturarea viitorului nostru și, implicit, a istoriei. Fiecare moment pe care îl trăim este o oportunitate de a scrie o nouă pagină în cartea istoriei. De la micile alegeri personale, cum ar fi modul în care interacționăm cu cei din jur, până la evenimentele globale precum protestele pentru drepturile omului sau acțiunile în fața schimbărilor climatice, totul contează. Istoria nu este un simplu trecut, ci o rețea dinamică de evenimente interconectate care se desfășoară în timp real.

Istoria începe cu noi, dar și cu comunitățile din care facem parte. Implicarea în proiecte locale, voluntariatul și sprijinul pentru inițiativele comunității pot avea un impact profund asupra mediului în care trăim. Fiecare acțiune de acest tip contribuie la construirea unei societăți mai echitabile și mai durabile, influențând astfel cursul istoriei locale.

„Istoria începe azi” este și un apel la acțiune. Fiecare zi este o oportunitate de a contribui la povestea umanității, de a învăța din trecut și de a ne angaja în prezent pentru a crea un viitor mai bun. Cu fiecare alegere, cu fiecare acțiune, suntem autorii propriei noastre istorii. Așadar, să ne asumăm acest rol cu responsabilitate și să facem din prezent un moment semnificativ în istoria care ne așteaptă.

Predarea istoriei poate părea, în multe cazuri, o activitate rigidă, concentrată pe date și evenimente, dar integrarea elementelor cotidiene în acest proces poate transforma lecțiile într-o experiență captivantă și relevantă pentru elevi. Exploatarea cotidianului în predarea istoriei nu doar că face materia mai accesibilă, dar și mai interesantă, ajutând elevii să înțeleagă cum evenimentele istorice au un impact direct asupra vieților lor.

Istoria nu este doar despre personaje celebre sau bătălii memorabile, ci și despre viața de zi cu zi a oamenilor obișnuiți. De exemplu, explorarea impactului Revoluției Industriale asupra muncii și vieții de familie poate ajuta elevii să aprecieze transformările economice și sociale care au avut loc.

O modalitate eficientă de a aduce istoria în prezent este prin exploatarea resurselor locale. Vizitele la muzee, arhive sau situri istorice din apropiere pot oferi elevilor o experiență practică. De asemenea, implicarea comunității locale în lecții, prin interviuri cu persoane în vârstă sau prin prezentarea tradițiilor locale, poate oferi o dimensiune personală și autentică studiului istoriei.

Încurajarea elevilor să împărtășească propriile povești de familie sau să investigheze istoria personală poate crea legături emoționale cu subiectul. Proiectele de istorie orală, în care elevii înregistrează interviuri cu membrii familiei sau cu persoane din comunitate, pot aduce la lumină

perspective unice și povești care altfel ar putea fi uitate. Aceste experiențe personale pot îmbogăți înțelegerea istoriei și pot ajuta elevii să se conecteze cu trecutul.

Predarea istoriei prin prisma cotidianului permite, de asemenea, o analiză a problemelor contemporane. De exemplu, studiul discriminării rasiale poate fi legat de mișcările pentru drepturile civile din trecut, ajutând elevii să înțeleagă cum istoria continuă să influențeze societatea de astăzi. Discuțiile despre migrație, globalizare sau schimbări climatice pot fi îmbogățite cu perspective istorice, făcând astfel lecțiile mai relevante și mai angajante.

Integrarea activităților interactive în predarea istoriei poate transforma lecțiile în experiențe de învățare memorabile. Jocurile de rol, simulările de evenimente istorice sau dezbaterile pe teme actuale pot încuraja elevii să gândească critic și să se implice activ în procesul de învățare. Aceste metode nu doar că fac lecțiile mai interesante, dar îi ajută și pe elevi să dezvolte abilități de comunicare și colaborare.

În era digitală, informația circulă rapid, iar schimbările se produc cu o viteză fără precedent. Oamenii au acum capacitatea de a influența opinia publică și de a provoca schimbări printr-o simplă postare pe rețelele sociale. Acest lucru a condus la o nouă formă de activism, unde vocile individului pot fi auzite pe plan global. Astfel, acțiunile de azi, fie ele mici sau mari, pot genera un impact semnificativ asupra viitorului.

Exploatarea cotidianului în predarea istoriei este o strategie eficientă care poate transforma modul în care elevii percep trecutul. Prin integrarea experiențelor personale, a resurselor locale și a problemelor contemporane, profesorii pot crea o legătură puternică între istorie și viața de zi cu zi a elevilor. Astfel, istoria devine nu doar un subiect de studiu, ci o parte activă din viața lor, contribuind la formarea unor cetățeni informați și conștienți de responsabilitățile lor în societate.

Contribuția activităților extrașcolare la dezvoltarea personalității elevilor

Mateș Rodica

Școala Gimnazială „Horea” Horea

Activitățile extrașcolare au un rol foarte exact și bine stabilit în formarea și dezvoltarea personalității copiilor. Prin aceste activități se urmărește adoptarea de către copii a unui stil creativ, în multiple domenii; identificarea aptitudinilor și talentelor pe care le au copiii; formarea unui stil de viață civilizat; acumularea în permanență de cunoștințe noi, care stimulează comportamente pozitive.

Activitățile educative extrașcolare pot consta în: proiecte și programe educative, concursuri, festivaluri, expoziții, campanii, schimburi culturale, excursii, serbări, expediții, școli, tabere și caravane tematice, dezbateri, sesiuni de formare, simpozioane, vizite de studiu, vizite, ateliere deschise etc.

Activitățile extracurriculare se referă și la suma activităților educative care pot fi organizate și desfășurate în orice instituție de învățământ și pot avea ca scop dezvoltarea și formarea personalității elevilor. Întotdeauna când vom organiza și desfășura activități extracurriculare în școală, interesul și disponibilitatea elevilor noștri vor fi la capacitate și intensitate ridicată. Vor avea un comportament creativ, pozitiv și orientat spre joacă, spre a fi în mișcare, spre relaxare și recreere în timpul acestor activități.

Noi, ca și cadre didactice, prin desfășurarea acestor tipuri de activități, vom putea cunoaște mult mai bine elevii, să îi conștientizăm să respecte anumite reguli, să folosească diverse informații, să învețe să învețe. Vor trebui îmbinate obiectivele educative care le propunem cu momentele de relaxare prin joc și joacă și astfel vom avea parte de reușite.

Activitățile extracurriculare presupun și organizarea și structurarea lor, respectiv proiectare, implementare și evaluare. Odată gestionate acestea, se va asigura și relația care se stabilește între proiectare-implementare-evaluare. În cadrul activităților extracurriculare, prin respectarea de bună voie a regulilor și asumarea acestora, copiii se vor autodisciplina. Realizarea și reușita acestor activități extracurriculare depind în mare măsură de conținutul acestora și de influențele formative pe care la avem asupra elevilor/ copiilor.

Printre caracteristicile acestor activități extracurriculare, se pot enumera:

- Au un rol complementar misiunii școlii,
- Sunt parte a întregului școală-familie-comunitate,
- Însurează activitățile organizate de școli, mai ales în afara mediului școlar,
- Oferă posibilitatea de exprimare, de cunoaștere și explorare a identității.

În timpul desfășurării activităților extracurriculare, elevii își pot observa propriul comportament, îl pot educa și pot avea exemple pozitive. O abordare corectă și o atitudine pozitivă în timpul desfășurării activităților extracurriculare vor duce la dezvoltarea personalității fiecărui participant la aceste activități.

Exemple de activități extracurriculare sunt: plimbări, excursii în natură, concursuri pe diferite teme, realizarea de desene, vizionarea de emisiuni distractive, vizionarea de activități sportive, vizionarea de filme, vizionarea unor piese de teatru.

Funcții ale activităților extracurriculare:

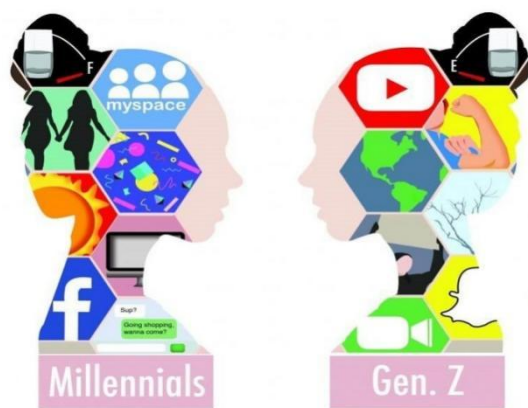
- Funcția culturală a activităților extracurriculare, manifestată prin formarea și dezvoltarea dimensiunii culturale a personalității elevului,
- Funcția socială a activităților extracurriculare, manifestată prin asigurarea unui cadru optim de interrelaționare, de dezvoltare a abilităților de muncă în echipă, de formare a educabililor,
- Funcția economică a activităților extracurriculare, manifestată prin pregătirea și perfecționarea educabililor, prin valorificarea potențialului lor- viitoare condiție economică importantă pentru progress economic.
- Funcția de dezvoltare a aptitudinilor,
- Funcția de integrare a cunoștințelor din diferite domenii de activitate a elevilor, a educabililor,
- Funcția de întărire a activității realizate în cadru formal, prin extindere și diversificare,

În concluzie, activitățile extracurriculare ajută foarte mult la dezvoltarea personalității tuturor copiilor. Activitățile extracurriculare desfășurate prin jocuri și joacă vor atrage copiii, îi vor motiva spre a duce la bun sfârșit sarcinile primite. Jocul are un rol foarte important în procesul de învățare și de dezvoltare al copiilor. Este una dintre cele mai vechi forme de interacțiune dintre oameni. Activitățile extracurriculare desfășurate prin jocuri și joacă încurajează gândirea creativă a copiilor, dezvoltă inteligența, promovează controlul asupra impulsurilor și totodată ajută la reglarea emoțiilor, ajută și stimulează dezvoltarea creierului, ajută la îmbunătățirea abilităților sociale.

Generația Z și Educația 1.0 - 4.0

Autor: Oprea Mara Andreea

Colegiul Național Pedagogic “Gheorghe Asachi” Piatra Neamț

„Profesorii, părinții, școala sunt cei care trebuie să se adapteze noii generații de copii. Generația Z e perfect conectată la viitor și la tehnologia care evoluează într-un ritm exponențial. Le-am deschis apetitul pentru meseriile care apar și i-am învățat cum să identifice semnalele viitorului care schimbă modul de viață și de muncă al omenirii. Școala e chemată să țină pasul cu lumea în schimbare, să antreneze gândirea anticipativă a elevilor, capacitatea lor de a citi semnalele viitorului, iar profesorii să dezvolte învățarea inovatoare care să stimuleze creativitatea și gândirea critică a copiilor.”

Andreea Paul, coordonatoarea proiectului și președinta organizației non-guvernamentale INACO

Epoca în care trăiește fiecare persoană înseamnă un cadru al condițiilor de viață materială, dar și unul al ideilor, al mentalităților, un cadru cultural. Așa se face că apartenența la o anumită perioadă istorică ne oferă repere pentru a înțelege cum gândeau oamenii, în acord cu nivelul de dezvoltare culturală al timpului lor.

Într-o abordare longitudinală, de-a lungul trecerii timpului, au fost delimitate mai multe generații, cu caracteristicile lor specifice. Astfel, prima este **Generația tăcută** (cei născuți între 1926-1945), ai cărei membri respectă cu ușurință regulile, au o bună etică a muncii, se ghidează după valori tradiționale. Aceasta este urmată de **Baby-boomer** (cei născuți între 1946-1964), caracterizați prin spirit competitiv și o siguranță de sine. Apoi, **Generația X** (cei născuți între 1965-1980), care sunt independenți, au un nivel ridicat de autonomie decizională; **Generația Y** (cei născuți între 1981-1996), apar drept încrezători în sine și dispuși să pună cu ușurință la îndoială orice formă de autoritate. Urmează **Generația Z** (cei născuți între 1997-2012), remarcați drept buni cunoscători de tehnologie, curioși, având o puternică încredere în progres. În sfârșit, **Generația Alpha** (copiii născuți după anii 2010), o generație digitalizată prin excelență, care poate fi considerată cea mai educată generație de până acum.

Generația Z (Gen Z) este o generație care a beneficiat încă din copilărie de conexiune la internet, a devenit consumatoare de informație mobilă, stabilește conexiuni pe rețelele sociale, învață cu ușurință în medii online. Faptul de a consuma și de a produce informații digitale este unul obișnuit, prezent în viața cotidiană.

Dar, pentru că acordă mult timp pentru navigare online, persoanele care aparțin Generației Z au un deficit de relaționare în mediul fizic; în unele cazuri, suportă neajunsurile unor abilități de relaționare de tip față în față puțin dezvoltate. În mod frecvent se compară cu ceilalți, așa cum apar în spațiul digital. Indivizii Gen Z sunt foarte sensibili la imaginea lor digitală, pe care o gestionează cu atenție. Adesea se simt izolați, nemulțumiți de relațiile lor și trec cu ușurință de la echilibru psihic în stări de anxietate și chiar în unele de depresie.

Învățarea elevilor Generației Z este una preponderent activă; ei au abilitatea de a desfășura mai multe activități în același timp și vor să fie lăsați să o valorifice oricând, oriunde. Această generație conștientizează că învățarea a devenit o activitate permanentă și se va realiza, în diferite forme, pe tot parcursul vieții.

Educația evoluează odată cu generațiile Web. La fel cum a avansat tehnologia de la Web 1.0 până la Web 4.0, așa se conturează trecerea de la Educație 1.0 la Educație 4.0, modificându-se locul cadrului didactic și al educabilului în procesul educational, abordarea acestora, modalitatea de interacțiune, instrumentele utilizate, ș.a. Astfel, abordările tradiționale ale educației sunt optimizate prin utilizarea platformelor educaționale, podcasturilor, blogurilor, marcării sociale și tehnologiilor similare de colaborare.

În Tabelul Profilul educațional pentru Educație 1.0-4.0 sunt descrise diferite elemente ale procesului de învățământ, care se modelează și se adaptează în funcție de nevoile și cerințele pieții muncii.

Profilul educațional pentru Educație 1.0-4.0

Criterii	Educație 1.0	Educație 2.0	Educație 3.0	Educație 4.0
Cadrul didactic	Sursă de cunoștințe	+ Ghid sfătuitor	+ Lider de colaborare, creare de cunoștințe	+ Sprijinit de un portal de învățare bazat pe inteligența artificială
Conținutul transmis	Suport cu drepturi	+ Gratuit/ resurse	+ Resurse educaționale	+ Disponibil în portalurile de

	de autor tradiționale	educaționale deschise (în cadrul disciplinei)	deschise (RED) create de educabil, distribuit la toate disciplinele, instituțiile	învățare bazate pe inteligența artificială cu RED integrate și adaptate
Procesul de învățare	Prelegeri, eseuri, sarcini, teste scrise și orale	+ Mai multe tehnologii deschise; învățarea prin proiect	+ Activități de învățare deschise abordarea creativității educabililor	+ Învățare adaptivă condusă de portalul cu inteligență artificială, reglarea învățării în timp real conform profilului educabilului
Instituția de învățământ	Clădiri cu granite fixe între instituții cu același scop; predare, evaluare, și acreditare	+ Colaborarea între instituții (ERASMUS, UE schimb de experiențe); afiliere între educabil și instituție	+ Schimb de experiențe între profesori	+ Afiliere instituționale irelevante; instituțiile care furnizează Inteligența artificială ridicată/ studii superioare

	de către o singură instituție			pe Internet
Educabilul	Predominant pasiv	+Evidențierea tranziției spre un profil activ; implicare sporită în propriu process de învățare	+ Existența unui plan educațional, privind propria dezvoltare	+ Autonomie; sprijină și ajută colegi, actualizează continuu mecanismele de învățare
Mijloace	Existența unui sistem de gestionare E-learning, dar limitat la o singură instituție	+ Colaborări E-learning care implică alte instituții, în principal în interiorul granițelor unui singur sistem de gestionare a învățării	+ Tehnologii bazate pe web care se adresează complet învățării individuale, în medii formate dintr- un portofoliu de aplicații (de exemplu, Moodle)	+ E-learning bazat pe web organizații cu mai multe aplicații de inteligență artificială integrate.

Bibliografie

1. Căstăian, D. (2018) *Cum și de ce (mai) educăm?* Editura Ratio et Revelatio, Oradea
2. Hattie, J. (2014) *Învățarea vizibilă, Ghid pentru profesori*. Editura TREI. București
3. Larmer, J. (2015) *Setting the Standard for Project Based Learning*, Editura Ascd
4. Sarivan, L., Teșileanu, A., Noveanu, G., Fartușnic, C., Horga, I. (2020) *Analiza comparativă a recomandărilor europene referitoare la competențele-cheie*, București.

Voi fi un bun creștin !

Profesor Învățământ Preșcolar Oprescu Elena, Liceul Tehnologic Voinești, Grădinița cu Program Normal Voinești , Voinești.

În perioada septembrie 2024-iunie 2025 , Liceul Tehnologic Voinești, Grădinița cu Program Normal Voinești , Prof.Înv.Preșc. Oprescu Elena, a propus desfășurarea unor activități recreative, relaxante cu copiii, în cadrul proiectului de Parteneriat Educațional , Educație Religioasă , Grădiniță-Biserică, intitulat “ Despre Doamne Doamne și Îngerași pentru copilași”.

Educația moral – religioasă este posibilă la o vârstă fragedă atunci când caracterele sunt în formare; de aici necesitatea că noi educatoarele să începem instruirea și educarea moral – creștină a copiilor încă din grădiniță, prin metoda exemplului. La aceasta trebuie să contribuim cu toți : părinți, bunici, preoții comunității, comunitatea, școală și în general societatea.

Educația religioasă începe în familie și continuă în grădiniță, unde copiii sunt sensibilizați prin trăiri religioase puternice, își formează deprinderi de conduită, învață să-și manifeste sentimentele morale specifice unui bun creștin .Grădinița și Biserica îl ajută pe copil să cunoască îndatoririle pe care le are față de el însuși, față de ceilalți și față de tot ce-l înconjoară. Ele îi oferă răspunsuri corecte la întrebări cum ar fi: „Cine a creat lumea?; „De ce ne numim creștini?”; „Ce sunt icoanele?”; „Ce semnificații au sărbătorile creștine?”. Biblia ne spune că-i „ferice de cel care găsește înțelepciunea și de cel care capătă priceperea!”. O valoare foarte mare care astăzi mai mult decât oricând cred că ar trebui promovată este Iubirea : începând cu iubirea față de Dumnezeu care se desavarsește prin iubirea aproapelui ,iubirea de bine și fapte bune.

Inițiatorii Proiectului de Parteneriat Educațional Grădiniță - Biserică sunt : Prof. Înv. Presc. Oprescu Elena - GPN Voinești /Prof. Înv. Presc. Mihai Rodica - GPN Pietrari/Bibliotecar -Maracineanu Camelia /Preot Paroh Oprescu Cătălin Andrei- Parohia Cândești Vale.

Scopul acestui Parteneriat este -Educarea copiilor în spiritul valorilor moral-religioase și cunoașterea rolului Bisericii în comunitatea locală.

Obiectivele Parteneriatului sunt următoarele : Participarea afectivă a copiilor și adulților la momente religioase ca : slujbă, împărtășire, spectacole/ Creșterea respectului față de BOR și cei care îi instruiesc / Familiarizarea copiilor cu semnificația unor evenimente cu conținut religios (a primi, a oferi daruri de sărbători, celor nevoiași – semnificația creștină a acestui gest)/ Formarea virtuților creștine și cultivarea comportamentului religios-moral/ Întărirea legăturii grădiniței cu comunitatea locală (religioasă) în beneficiul ambilor factori; dezvoltarea spiritului creștin/ Învățarea unor texte cu caracter

religios (poezii,cântece); inițierea unor activități artistico-plastice și practice pe teme religioase (expoziții,concursuri etc.).

Activitățile abordate în acest an școlar 2024-2025 au fost următoarele :binecuvântarea de început de an școlar-sfeștanie grădiniță/ vizitarea reciprocă a instituțiilor implicate în proiect de către parteneri/ împărtășirea copiilor de PAȘTI și CRĂCIUN/ expoziții cu lucrări ale copiilor pe teme religioase/ înmânarea unor semne/simboluri religioase copiilor cu prilejul unor evenimente religioase/ întâlniri preot- personal grădiniță pentru discutarea unor teme de interes propuse/ susținerea unor activități cultural-artistice cu caracter religios: spectacole, filme/ manifestări comemorative/ acțiuni sociale pentru credincioșii cu stare materială precară: bătrâni,copii,bolnavi etc.;/ învățarea de rugăciuni.

Pentru luna Martie 2025 am desfășurat împreună cu Preotul și coordonatorii proiectului , activități deosebite , având ca temă :„ Voi fi un bun creștin”(memorizare de rugăciuni/ lecturare).

Astfel, Preotul Oprescu Cătălin Andrei , de la Parohia Căndești Vale- Cuvioasa Paraschiva, a citit copiilor povestioara “ Mincinosul”, memorând împreună cu micuții versurile din poveste. Aceștia au primit sfaturi prețioase despre cum trebuie să fii “ UN BUN CREȘTIN”, preotul dovedind , și de această dată, că este prietenul lor, și că nu trebuie să uităm de Sfânta Treime, Maica Domnului, Îngeri și Sfinți, iar Biserica este Casa Domnului, unde îi așteaptă mereu.

Totodată , au vizionat clipul video despre Monumentul istoric din Vârtop, Căndești Vale, Dâmbovița, o Bisericuță străveche datată din anul 1713.

Bibliografie :

- Ecaterina Adina Vrășmaș,Consilierea și educația părinților,București,Editura „Aramis”, 2002;
- Ecaterina Adina Vrășmaș,Educația copilului preșcolar,București,Editura Pro Humanitate,1999;
- Gheorghe Bunescu, Democratizarea educației și educația părinților,www.1educat.ro; - Stern, H.H., Educația părinților în lume,București,Editura Didactica și Pedagogica,1972.

Importanța atitudinii în cadrul activității de educație fizică și sport

Prof. Palade Iulian Horațiu
Școala Gimnazială Nr. 9 Galați

Atitudinea exprimă o modalitate de raportare față de anumite aspecte ale realității și implică reacții afective, comportamentale și cognitive. Definiția tridimensională a atitudinii are și o valoare euristică, deoarece poate orienta demersul educativ de formare și schimbare a atitudinilor prin metode și tehnici ce vizează componentele afective, cognitive și comportamentale ale atitudinii țintă.

Termenul de atitudine prezintă sensuri multiple: atitudine ca postură corporală, ca poziție preparatorie sau expresivă a corpului; atitudine ca fapt de exprimare a unei opinii în măsura în care opinia înseamnă luare de poziție; atitudinea ca modalitate conștientă și voluntară de a exercita un rol într-o situație profesională sau socială; atitudinea ca formă de manifestare a unei trăsături de caracter; atitudinea ca predispoziție generală de a adopta anumite poziții, de a judeca într-un mod caracteristic și de a acționa printr-un anumit gen de comportament; atitudinea ca structură personală mai profundă a trăsăturilor.

Atitudinea califică dispoziția internă a individului față de un element al lumii sociale (grup, problemele sociale), orientând conduita adaptată, în prezența reală sau simbolică a acesteia. Prin atitudine se înțelege o dispoziție internă a individului, care implică percepția și reacțiile sale față de un obiect sau stimul. De exemplu comportamentul agresiv al suporterilor unei echipe față de alți suporterii are la bază atitudini influențate de sisteme de reprezentare ale indivizilor sau grupurilor.

Sarcina școlii este de a forma și modela inteligența și comportamentul copiilor sau tinerilor de diferite vârste. Copilul sau tânărul nu constituie doar obiectul educației, el nu poate fi programat doar din exterior. Influențele externe nu se copiază în conștiința și conduita elevului. Întotdeauna mesajele sau influențele externe se reflectă prin intermediul condițiilor interne. Prin condiții interne înțelegem în contextul dat ansamblul de atitudini și opinii. Firește, pentru a acționa în cunoștință de cauză este necesar să luăm act de opiniile și atitudinile elevilor, să le evaluăm, să cunoaștem lumea uneori multicoloră a reprezentărilor și atitudinilor proprii elevilor și să stăpânim mijloacele de influență și de formare.

Dacă luăm în considerare influența factorilor sociali de educație, atitudinile pot fi considerate componente ale personalității.

„Caracteristica principală este constituită din disponibilitatea relativ constantă și organizată a sistemului psihic uman de a percepe și judeca realitatea și de a reacționa într-un anumit mod la aceasta.

Disponibilitatea atitudinală se exprimă foarte diferit, în termeni cu care în mod obișnuit caracterizăm personalitatea și comportamentul uman: predispoziție, opinie, preferință, orientare față de lucruri sau persoane, convingeri, ținută, sentimente, tendințe și motive, seturi anticipative, rol jucat spontan sau conștient intenționat, mod de relații cu alții etc.” (Mihai Epuran, 2001).

Formarea atitudinilor, elemente structurale principale ale caracterului implică metode și tehnici specifice. Complexitatea și unicitatea ființei umane nu permit formularea și recomandarea unei singure strategii. Unele încercări sunt legate mai ales de motivație, interese, aspirații și atitudini, privite ca factori motivatori în contextul activității școlare.

Profesorii trebuie să creeze situații în care elevii să-și cunoască nu numai limitele ci și resursele. Conștientizarea limitelor și resurselor, conduce la formarea unei imagini de sine echilibrate, a demnității și respectului de sine și față de ceilalți. Astfel se ajunge la acceptarea diferențelor dintre oameni, la creșterea spiritului de toleranță, la etichetările globale care au efecte negative asupra personalității acestora.

Noțiunea de atitudine corporală este prezentă în domeniul activităților motrice și face referiri la postura corectă sau incorectă a corpului. Atitudinea corpului este o funcție a aparatului locomotor (oase, articulații, mușchi) și a sistemului nervos, caracterizată de rapoarte constante de echilibru și stabilitate între segmente și corp și între corp și mediu. Ea este specifică vârstei și sexului. Atitudinea deficitară este o abatere segmentară sau globală de la atitudinea normală. Ea se corectează la probele specifice.

Corpul omenesc, forma, proporțiile și atitudinile sunt strâns legate și formează o imagine, o sursă de informație, ce cuprinde mesaje cu semnificații diferite. Corpul a fost întotdeauna important în elaborarea imaginii sociale, analizate de interlocutori, de membrii grupurilor în care activăm.

Atitudinile corpului au stat la baza multiplelor studii de medicină, psihologie, sociologie și sport. Medicii și psihologii au stabilit modele de personalitate, în special ale caracterului, bazate pe forma și manifestările corpului, propunând trei tipuri somatice: ectomorf, endomorf și mezomorf și trei temperamente având ca extreme introversia și extroversia.

Când dorim să atașăm diferitelor mișcări semnificații expresive, gesturile, acțiunile motrice suferă adaptări în conformitate cu imaginea artistică propusă. Acestea trebuie să aibă forța de redare a diverselor nuanțe utilizate în transmiterea unui anumit mesaj. Corpul uman se supune rigorilor biologice care oferă premisele libertății de desfășurare și de exprimare corporală. Cele mai complicate mișcări din punct de vedere tehnic nu vor avea o calitate reală, dacă nu vor beneficia de o putere de expresie pe măsură. Calitățile motrice trebuie mereu dublate de stimularea calităților psihice necesare unei motivări inteligente și sensibile a acțiunilor motrice.

Tipurile de atitudini creează anumite variante de relații și au consecințe asupra comunicării și principiilor interacțiunii în general.

Atitudinea de interpretare constă în interpretarea personală a unor fapte, evenimente, cuvinte spuse, adică trecerea prin filtru personal și argumentarea sau fundamentarea elementelor ce fac obiectul interpretării. Ea creează o dependență față de interpret care este deținătorul unei presupuse cunoașteri. De exemplu comunicarea între elevi și profesorul lor îi face pe aceștia dependenți de profesor deoarece se presupune că el le cunoaște valoarea, caracteristicile, stilurile.

Consecințele asupra elevilor care fac obiectul interpretării sunt: refuzul de a refuza interpretarea numită și reacție de contradependență și blocarea exprimării elevului.

În procesul de comunicare este de evitat să interpretăm, deoarece interpretarea este percepută ca o atitudine negativă care determină blocaje. Pentru aceasta trebuie o atenție deosebită în alegerea momentului în care se fac interpretările (analize, discuții individual) în așa fel încât cei analizați să le înțeleagă.

Atitudinea de evaluare constă în a formula judecăți pozitive sau negative asupra unor rezultate obținute prin măsurare, asupra unor performanțe, a unor comportamente. Atitudinea de evaluare se bazează pe diferența de poziții între doi indivizi.

Prima consecință posibilă și enunțată ca principiu este blocarea sau diminuarea procesului de comunicare, ca urmare a unor evaluări negative. Cu alte cuvinte nu trebuie să exprimăm judecăți negative asupra comportamentului, ci doar pozitive. Se consideră că acestea orientează conduita celor evaluați în sensul dorit de cel care face evaluarea. Evaluările pozitive orientează și organizează pregătirea, dar nu trebuie să atragă după ele infatuarea, automulțumirea, supraaprecierea ci să ducă la o motivație favorabilă.

A doua consecință în cazul relațiilor de comunicare interumană, altele decât cele educaționale și sportive este nonevaluare. Concluzia este interesantă în ceea ce privește comunicarea interumană directă sau mijlocită, însă dirijarea unor acțiuni sau activități, în mod eficient, nu este posibilă fără evaluarea continuă. Atitudinea de evaluare este cea care favorizează proiectarea activităților în toate domeniile.

Atitudinea e ajutor sau de consiliere constă în a propune celuilalt soluția sau a-i da sfaturi în funcție de cerințele sale. Este o atitudine ce reprezintă interesul pentru ceilalți.

Relația care se creează între cel care consiliază și cel consiliat este de tipul susținător și susținut. Cu cât cineva primește mai mult sprijin, cu atât crește dependența sa de cel care acordă sprijin și în consecință se reduce posibilitatea celui care acționează, să-și rezolve singur propriile probleme.

Consilierea trebuie să se concentreze de regulă pe soluții și nu pe problemele care pot apărea în special de natură tehnică. Cu cât vom consilia mai mult elevii, cu atât mai mult aceștia vor fi dependenți de noi, limitându-le astfel posibilitatea de a se exprima în lecții, în concursuri.

Atitudinea de chestionare presupune adresarea unor întrebări, pentru a se înțelege un comportament, o exprimare verbală. Esența întrebărilor constă în a-l ajuta pe celălalt să se exprime. Cel care alege întrebările are un statut privilegiat și în consecință conduce discuția

Chestionarea expune comunicarea unor riscuri cum ar fi: superficialitatea persoanei căreia îi sunt puse întrebările sau canalizarea răspunsurilor și manifestarea exprimării interlocutorului.. Chestionarea trebuie să se realizeze cu prudență. Cu cât pui mai multe întrebări, cu atât scad șansele aprofundării de cel chestionat, crescând posibilitatea canalizării răspunsurilor.

Atitudinea de înțelegere constă în a arăta interlocutorului faptul că ne interesează ce ne spune și că încercăm să-l înțelegem fără să-l judecăm.

Climatul relațional în care se desfășoară comunicarea facilitează exprimarea prin interesul manifest, determinând o deschidere a celui care relatează în fața partenerului de discuție. A înțelege nu înseamnă a interpreta, ci a decodifica spusele celuilalt, fără a face o selecție și fără a lua atitudine.

Atitudinile sunt omniprezente în comportamentul zilnic și au o influență notabilă asupra celor din jur. Nu există un proces de comunicare, de relație dintre persoane care să nu se desfășoare pe fondul unor atitudini.

BIBLIOGRAFIE

1. Adrian, Dragnea; Aura, Bota, Teoria activităților motrice, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.
2. Bogdan, Bălan; Ștefan, Boncu; Andrei, Cosmovici; Teodor, Cozma; Carmen, Crețu; Constantin, Cucoș; Ion, Dafinoiu; Luminița Iacob; Constantin, Moise; Mariana, Momanu; Adrian, Neculau; Tiberiu, Rudică, Psihopedagogia pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, Iași, 1998.
3. Dragnea, Constantin Adrian, Elemente de psihosociologie a grupurilor sportive, Editura CD Press, București, 2006.
4. Epuran, Mihai; Holdevici, Irina; Tonița, Florentina, Psihologia sportului de performanță – Teorie și practică, Editura Fest, București, 2001.

” Program multidisciplinar de sprijin educațional prin activități asistate de animale”

Autori: Pașcu Oana Alexandra, Sabău Cezara Ștefana

Prof. Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr. 3, Reghin

Argumentul proiectului:

Omul se bucură de compania animalelor încă din preistorie chiar dacă la începuturi ele reprezentau doar sursă de hrană și de îmbrăcăminte. Mai apoi au devenit indispensabile și nelipsite în comunitățile umane, ușurând viața acestora la vânătoare, păzind adăposturile, ajutând la procurarea și strângerea hranei, devenindu-le tovarășe fidele. Interacțiunea vastă și legătura de sute de ani dintre oameni și animale răspunde unei palete largi de nevoi pe care le avem. Ulterior, relația dintre om și animal a evoluat și a ajuns să răspundă unor nevoi psihologice superioare ale oamenilor, nevoia de siguranță și de a avea un companion. În contextul vieții din ziua de azi, modernă, industrializată, automatizată, digitalizată, avem tendința de îndepărtare de natura și în unele cazuri de rupere de realitate și de umanitate. Tindem să pierdem rădăcinile noastre biologice. Animalele ne repun în legătură cu natura înconjurătoare. Formarea unor relații cu animalele ne dă șansa recăpătării stabilității emoționale și a stării generale de bine.

Animalele de companie pot fi cei mai buni tovarăși de joacă ai copiilor, sursă de dragoste necondiționată dar și exemple vii de empatie, toleranță și suport emoțional. Primii ani din viața copilului, sunt definiți printr-o receptivitate mare în raport cu informațiile, emoțiile și stimulii pe care îi percepe din mediul înconjurător. Un animal de companie îl poate ajuta pe copil să-și dezvolte stima de sine, sentimentul de moralitate și responsabilitate socială, abilitățile de comunicare verbală și non-verbală dar și starea de sănătate și vitalitate.

Activitățile asistate de animale au un obiectiv general pe care îl putem defini cel mai bine prin îmbunătățirea calității vieții. Activitățile asistate de animale se bazează pe bucuria de a face lucruri împreună, copii și animale. Interacțiunea dintre copii și animale în timpul acestor activități vizează atât beneficii psihice, cât și fizice, și sociale. Activitățile desfășurate împreună cu animalele ajută la exprimarea trăirilor personale, la exteriorizare și la reducerea inhibiției. Copilul începe să aibă curajul de a se exprima, de a prelua inițiativa în grup; capătă încredere în capacitățile lor de a controla o situație, de a căpăta încrederea unei alte ființe și de a fi recunoscută drept persoana care conduce activitatea. Pe de altă parte, prezența unui animal funcționează ca un mijlocitor al interacțiunii dintre copii, ajutând la trecerea peste barierele sociale. Activitățile asistate de animale sunt un mijloc excelent de îmbunătățire a coeziunii în cadrul unui grup școlar, de relaționare și muncă în echipă, crescând gradul de responsabilizare socială. Copiii sunt mult mai implicați, deoarece activitatea este mult mai interesantă în prezența animalului. Activitățile asistate de animale ajută la diminuarea stresului, a depresiei și tristeții, a nervozității, a anxietății, a plictiselii și a rutinei obositoare.

Scopul: Dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale copiilor cu cerințe educaționale speciale prin intermediul activităților asistate de animale

Obiective urmărite:

- Dezvoltarea inteligenței emoționale;
- Stimularea senzorială și cognitivă prin interacțiunea directă cu animalele;
- Declanșarea trăirilor afective pozitive, crearea de stări afective tonice prin joc și comunicare;

- Dezvoltarea percepțiilor și reprezentării vizuale, a imaginației;
- Creșterea capacității de concentrare a atenției, și dezvoltarea memoriei logice și afective;
- Stimularea creativității prin activitățile practice realizate;
- Facilitarea comunicării interpersonale, creșterea sociabilității, creșterea adaptării la elemente noi prezente;
- Reducerea tensiunii și a anxietății, a agresivității verbale și fizice prin interacțiunea directă cu animalele;
- Asimilarea facilă de către elevi a informațiilor oferite pe parcursul activităților de către cadrele didactice cât și partenerii implicați;
- Dezvoltarea și trăirea unor sentimente pozitive, a empatiei, a toleranței, creșterea stimei de sine, îmbunătățirea imaginii de sine.

Discipline integrate: Citire-Scriere-Comunicare/Limba Română, Explorarea mediului înconjurător, Biologie, Educație socială, Consiliere și orientare, Terapie ocupațională

Grupul țintă: elevii de la CSEI Nr. 3 Reghin

Locul desfășurării: sala de clasă, cabinet veterinar

Perioada de desfășurare: octombrie 2016-prezent

Beneficiari:

- direcți: elevii
- indirect: părinți, cadre didactice, comunitatea locală

Resurse materiale: calculator, video-proiector, fișe de lucru, jucării, foi flipchart, cartoane, carioci, tablă, cretă, cărți, accesorii pet-shop, foarfecă, lipici, jetoane, planșe, acvarele, hârtie creponată, hârtie glasă

Rezultate așteptate:

Prin intermediul interacțiunii cu animalul, copilul își poate dezvolta abilitățile socio-emoționale și comportamentale:

- spirit civic, toleranță, empatie, compasiune;
- creșterea stimei de sine;
- ameliorarea comportamentelor agresive;
- creșterea motivației de învățare;
- reducerea anxietății (frici, fobii);
- acceptarea necondiționată a propriei persoane și a celor din jur;
- creșterea gradului de autonomie personală, a capacității de autoîngrijire;
- creșterea gradului de socializare și adaptare la situații noi;
- dezvoltarea limbajului și a capacităților de exprimare (inclusiv a emoțiilor).

Evaluare:

- fișe de evaluare psihopedagogică
- proiecte, colaje, creații artistice, evaluarea produselor finite
- observația sistematică a comportamentului
- grile de evaluare
- recompense sociale

Exemplu de activitate cuprinsă în cadrul proiectului:

Cu prilejul Zilei Naționale a Lecturii, elevii au participat la o activitate inedită, inspirată din programele de lectură asistată de animale (*Readingfor Dogs*) și cele dedicate persoanelor nevăzătoare (*Readingfor theBlind*). Într-un cadru recreat pentru a sugera confortul unei sufragerii, elevii au citit povești unui motan nevăzător, numit Yoyo. Lecturile, atent alese – cu personaje precum șoricei, căței și pisici – au fost însoțite de gesturi de afecțiune, oferind motanului o experiență calmă și plăcută, iar copiilor, o lecție de empatie și incluziune.

Rezultate obținute pe parcursul derulării proiectului:

- } Îmbunătățirea comportamentului și a autoreglării emoționale
- } Creșterea implicării în activitățile educaționale și creșterea motivației pentru învățare.
- } Dezvoltarea autonomiei personale, a capacității de auto-îngrijire
- } Reducerea anxietății de separare și a unor fobii
- } Progres în dezvoltarea limbajului verbal și non-verbal și a capacității de exprimare
- } Stimularea cooperării și a respectării regulilor, dezvoltarea abilităților de muncă în echipă
- } Stimulare senzorială și cognitivă prin interacțiunea directă cu animalele
- } Dezvoltarea percepțiilor și a reprezentărilor vizuale, a imaginației
- } Creșterea capacității de concentrare a atenției, și dezvoltarea memoriei logice și afective
- } Stimularea creativității prin activitățile practice realizate, dezvoltarea imaginației și a spontaneității
- } Asimilarea facilă de către elevi a informațiilor oferite pe parcursul activităților de către cadrele didactice și partenerii implicați
- } Creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii, dezvoltarea capacității de valorizare
- } Dezvoltarea abilităților socio-emoționale, leagă mai ușor prietenii, datorită prezenței animalului la activitate elevii uită de animozitățile dintre ei, și să se produce o coeziune mai bună a grupului clasei
- } Dezvoltarea unor comportamente prosociale prin creșterea capacității de a manifesta acceptare, respect și empatie și apare intenția de a oferi ajutor celor din jur

*Fotografiile sunt din arhiva personală, realizate în timpul activităților

JOCUL – UN INSTRUMENT PENTRU O EDUCAȚIE SĂNĂTOASĂ

Profesor Păunescu Camelia

Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște, jud. Dâmbovița

Profesor: Popescu Daniela

Șc. Gimn. "Prof. Ilie Popescu" - Șotânga, jud. Dâmbovița

Motto: "Sportul dă zile vietii și viață zilelor"

"Dacă dorești să ai un copil inteligent, dotat, trebuie să-i dezvolti forța pe care inteligența i-o va cultiva, să-l faci sănătos și robust pentru a-l face înțelept și cu judecată..., lasă-l să lucreze, obișnuiește-l să activeze. Să ai grijă să se miște mult. Să fie un om puternic trupest, în curând va deveni puternic și intelectual", spunea JJ. Rousseau.

Educația fizică este una dintre cele mai vechi forme de exercitare a acțiunii formative. În mod firesc, ea trebuie să facă parte din diapazonul multiform al structurii personalității.

Această componentă a educației cuprinde un cumul de activități ce contribuie la dezvoltarea ființei umane prin cultivarea și potențarea dimensiunii psihofizice a ființei, prin păstrarea unei armonii între fizic și psihic, între psihomotricitate și intelectivitate, voință, emotivitate.

Sportul, alături de educație, contribuie la afirmarea toleranței, acceptarea diversității, constituie un factor de modelare a caracterului. Astfel, activitățile sportive, jocurile dinamice au capacitatea de a dezvolta respectul față de sine și față de ceilalți, adică, ceea ce avem nevoie pentru a trăi într-o societate normală. Acestea te învață să îți respecti:

- corpul - prin evitarea unor gesturi necugetate care să îți pună în pericol sănătatea
- colegii de echipă - punând bazele colaborării, cooperării, lucrului în echipă
- adversarii - prin promovarea fair-play-ului
- regulile - pentru înțelegerea funcționării societății după legi/reguli care trebuie respectate.

Jocul este o dimensiune fundamentală a omului indiferent de vârstă, căci cultivă imaginația, spiritul de competiție, de prietenie și înțelegere, dar fără îndoială și inteligența. El îl transportă pe participantul la joc, prin forța gândirii pe alte teritorii și timpuri necunoscute de noi, indiferent de felul acestuia.

În concepția piagetiană, jocul dinamic reprezintă punctul de start al procesului de socializare progresivă a copilului, debutând pe parcursul stadiului gândirii preoperatorii, jocul de mișcare cu reguli facilitează depășirea egocentrismului inițial al copilului de grup prin respectarea unor norme de conduită.

Ca atare, lecția de educație fizică ar crește foarte mult în atractivitate, creativitate prin introducerea jocurilor de mișcare, a celor cu conținut tematic, premergătoare învățării și consolidării unor elemente și procedee tehnice specifice jocurilor sportive, mai ales în ciclul liceal.

Scopul acestora este acela de a sprijini, favoriza creșterea și dezvoltarea corectă și armonioasă a organismului, pregătirea fizică multilaterală, sporirea rezistenței organismului, contribuind și asupra activității intelectuale, afective și moral-volitive. De asemenea, favorizează educarea unor importante relații de grup, colaborarea, ajutorul reciproc, încadrarea în colectiv, respectarea conducătorului și a regulilor impuse de activitatea colectivă, asumarea unor responsabilități, subordonarea intereselor personale intereselor colectivului, disciplina, dorința de a învinge.

Contribuind la formarea și consolidarea deprinderilor și calităților motrice, aceste jocuri asigură educarea unor atitudini comportamentale, sentimente, însușiri, deprinderi și obișnuințe de comportare morală: cinste, perseverență, demnitate, modestie, curaj, stăpânire de sine, inițiativă, independență.

“Jocul este... un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria-i statuie”

(Jean Chateau - „Copilul și jocul”)

“Jocul poate fi privit ca o activitate, ca o metodă spontană de descoperire de sine, a celorlalți și a lumii”. Jocul atrage după sine experimentarea, străduirea și sărbătorirea. Jocul împreună cu ceilalți implică participare, ajutor reciproc, organizare, învățarea felului în care să câștigi și să pierzi

Din această perspectivă, joaca este o metoda de introducere în viața societății, deoarece și în viața de zi cu zi, există reguli cărora fiecare trebuie să se supună. Prin joc/joacă, copii învață că nu putem învinge întotdeauna, că uneori trebuie să ne punem în locul altora, să ne controlăm impulsurile fizice, să ne stăpânim pe noi înșine și să stăpânim impulsul de a interpreta regulile în folosul nostru.

Dar, toate aceste activități se desfășoară sub îndrumarea și supravegherea cadrului didactic. Scopul profesorului post-modernist este să și învețe elevii cum să gândească nu ce să gândească. Astfel, educația trebuie să fie cea care să-l determine pe individ să fie într-o continuă stare problematizantă, o stare în care permanent să-și pună întrebări și să caute răspunsuri, considerând faptul că, imaginația este mai importantă decât cunoașterea”. (Einstein)

"Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu, uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu" (Sfântul Ioan Gura de Aur).

Bibliografie:

1. Marinescu Silvia, Dinescu Rodica – "Invitație la educație", editura Carminis, Pitești, 2003
2. Andrei Petre – "Stiluri și metode de comunicare", editura Aramis, Bucuresti, 2004
3. Bontaș Ioan "Creativitatea – trăsătură de baza a personalității profesorului", Editura Didactică și Pedagogică, Bucuresti, 1978

Noua paradigmă educațională: poate fi etică utilizarea inteligenței artificiale în educație?

Petruța Lostun

Colegiul Național Calistrat Hogaș Piatra-Neamț

Dacă nu ați descoperit încă Chat GPT și nici nu știți deocamdată dacă și cum poate să vă ajute acesta din punct de vedere profesional, nu vă faceți probleme: elevii dumneavoastră l-au descoperit și ați pus deja serii bune de note pentru teme, proiecte, răspunsuri făcute de AI. Altfel spus, chiar dacă dumneavoastră nu ați descoperit AI, fiți siguri că AI v-a descoperit pe dumneavoastră.

Nereglementat, disponibil, Chat GPT face teme, creează proiecte, este delegat de elevi să primească note. Acest personaj invizibil, către care noi nu prea privim, preocupați fiind să ținem lecții, lecții adevărate, clasice, așa cum știm noi, pentru elevi cum-am-fost-și-noi-odată, a pătruns în școală de ceva vreme, conviețuim cu el în bună înțelegere, dar nu-i conștientizăm încă pe deplin prezența.

Parafrazându-l pe Goya, am putea spune că *lipsa noastră de luciditate poate să nască monștri*.

Dacă faci o cercetare pe subiectul AI în educație vei afla numai lucruri bune. Spre exemplu, ți se va spune că... *inteligența artificială a devenit un instrument din ce în ce mai relevant în domeniul educațional, transformând modul în care profesorii predau și elevii învață*. Vei mai afla că... *această tehnologie promite să personalizeze experiența de învățare, să îmbunătățească accesibilitatea și să optimizeze gestionarea resurselor educaționale*. Personalizarea învățării, oferirea de asistență în timp real, îmbunătățirea accesibilității educației pentru elevii cu dizabilități și crearea unui mediu educațional mai incluziv sunt cele mai importante beneficii ale AI despre care aflăm de pe internet. Doar că o minimă educație media ne învață să ne punem o întrebare simplă: *cine spune asta? (AI?)*

Nu pot să nu-mi pun întrebări: orele, zilele, săptămânile, anii din viața mea petrecuți pentru a realiza documentări, analize, sinteze, teme – au fost inutile? Tot timpul acesta investit de mine în activități pentru care AI cheltuiește acum doar o secundă, va fi, pentru generațiile ce urmează, un timp economisit, câștigat?

Cu riscul de a fi acuzată, poate nu pentru prima și nici pentru ultima oară, că sunt *de modă veche*, tind să cred că toate momentele petrecute de generația noastră cu *documentări și creare de conținut* au fost, de fapt, câștigate, prețioase trepte de temelie pentru ceea ce *noi am fost în final*.

Pe linie aristotelică, tind să cred că viața înseamnă acțiune, zbatere, exercițiu rațional permanent. Încercare și eroare. Satisfacție și frustrare. Cu bune și rele, emoțiile care însoțesc activitățile noastre, gustul searbăd al sentimentului de zădărnici pe care îl poți simți în fața trecerii timpului, inutilitatea unor rutine – devin viață, construiesc potențial pentru gândirea care ne dirijează viața.

Din această perspectivă, *timpul economisit de AI devine timp netrăit*.

Bine dresat, AI e capabil chiar și de puțină autocritică. Spre exemplu, ne spune despre sine că are ceva probleme de natură etică, cum ar fi: riscuri legate de confidențialitatea datelor, riscul de a perpetua inegalitățile existente (pentru că, chiar așa, nu toți oamenii au acces la AI) sau riscul unor inechități alimentate de faptul că algoritmi pot fi influențați de prejudecăți. Cum ar veni, transferi responsabilitatea către... *nimeni*, dar problemele rămân. Aceleași crize, alți autori.

Criza de originalitate, pentru care oamenii și-au făcut *mea culpa* în mod repetat, au suferit, au dărâmat și reconstruit, au devenit post-moderniști, au murit și s-au reinventat, atinge acum alte dimensiuni și se transferă către AI. Nemaifiind creativ, eu nu mai pot avea crize de originalitate. Păcat. Aproape că-mi este deja dor de una.

Mai mult sau mai puțin întâmplător, îmi vine în minte povestea lui Midas, cel care i-a cerut nimfei puterea de a transforma totul în aur și, avertizat fiind despre faptul că orice putere vine cu un preț, a acceptat fără ezitare magia și consecințele ei. Abia apoi, prin suferință, a conștientizat că darul cerut și primit de el nu era altceva decât un blestem.

Chat GPT, da, este în școli deja. Neconștientizat, nereglementat. Cumva, nimeni nu contestă că e bine să scutim din efortul de documentare, că existe sarcini inutile care trebuie delegate către AI. Care este limita? Cine poate trasa limitele, astfel încât utilizarea AI în școală să nu devină *de aur*?

Timpul nu poate fi oprit. Noile generații trăiesc timpul lor. Eu trăiesc, de-o vreme, cu sentimentul că suntem *rătăciți în viitor*, că o paradigmă nouă, pe care evităm să o simțim, să o credem posibilă, să o înțelegem pe deplin, s-a strecurat deja în educație. Cât ne va costa (la propriu și la figurat) noua paradigmă?

Parteneriatul – metodă eficientă de prevenire a abandonului școlar

Prodan Claudia

Secretar Șef Liceul De Transporturi Auto Drobeta Turnu Severin

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniță și școală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului.

O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care îl desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar, care a devenit din ce în ce mai frecvent. Abandonul școlar constă în decizia de a întrerupe parcursul școlar, înainte de finalizarea unui anumit nivel de învățământ. Există definiții ale abandonului școlar care îl asociază părăsirii timpurii a unui parcurs educativ, înainte de obținerea unei diplome. La nivelul sistemului românesc de învățământ, elevii sunt declarați în abandon școlar și scoși din evidențele școlare după trei ani de la renunțarea la frecventarea studiilor, perioadă în care elevul are timp să-și reia și continue studiile. Pe de altă parte, indicatorul folosit la nivel național pentru a avea o imagine asupra acestui fenomen, prezentat anual în raportul cu privire la Starea sistemului național de învățământ, este determinat pe baza metodei intrare - ieșire, conform metodologiei Institutului Național de Statistică (INS). Abandonul școlar și părăsirea timpurie a sistemului de educație reprezintă fenomene distincte; primul se referă la elevii care renunță să mai frecventeze școala (într-un anumit nivel de învățământ), în timp ce al doilea se referă la tinerii dintr-o anumită grupă de vârstă (18-24 de ani) care au părăsit sistemul de educație înainte de a finaliza învățământul obligatoriu și care nu au urmat ulterior un program de formare profesională continuă/calificare (Institutul de Științe ale Educației, 2011, Copiii care nu merg la școală).

Prevenirea abandonului școlar constă în ansamblul de măsuri în domeniul educației, a condițiilor socio-economice, de utilizare a timpului liber, de facilitare a comunicării, de modelare a comportamentului, de ameliorare a condițiilor de mediu, luat în scopul diminuării (înlăturării) factorilor de risc și de întărire a factorilor de protecție.

Abandonul școlar reprezintă conduita deviantă, cu incidență majoră asupra integrării socio-profesionale a elevilor, care constă în încetarea frecventării cursurilor școlii, părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a juns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii ciclului de studiu început.

În orice societate, rata abandonului școlar reprezintă un indicator al eficienței sistemului de învățământ, astfel încât, dacă indicele de abandon este mai mare atunci sistemul școlar respective este ineficient.

La prevenirea abandonului școlar contribuie atât cadrul didactic/ învățătorul/dirigintele clasei cât și consilierul instituției. O modalitate de prevenire a absenteismului îndelungat ar putea fi un parteneriat școală-familie-consilier școlar.

Acest parteneriat ar putea cuprinde teme adaptate vârstei și nevoile elevilor în conformitate cu nevoia de a clădi o relație cât mai solidă între părinte și elev. Acest parteneriat se va desfășura după un plan organizat și planificat de cadrul didactic. Responsabilitatea cadrului didactic este de include în acest plan toate nevoile și lipsurile elevilor de la clasa respectivă. Consilierul școlar poate urmări evoluția fiecărui elev și părinte și consemnează toate schimbările apărute într-o grilă de observație. La finalul anului școlar se va identifica progresul sau regresul relațiilor dintre părinți și copii lor, astfel se vom afla dacă metoda folosită a dat randament sau nu în relație.

Consider că relația dintre părințe și copil este foarte importantă la vârstele adolescenței. Această relație trebuie să fie și să devină din ce în ce mai strânsă pentru binele adolescentului dar și a părintelui care se simte mai împăcat.

BIBLIOGRAFIE: 1. Moisin, Anton, *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007 2. Tatu, Cornelia, *Suport de curs: Consiliere școlară* (2009)

Predarea interactivă a chimiei și fizicii prin experimentul de laborator

prof. Serenella Liliana DINU

Inspectoratul Școlar Județean Buzău / Colegiul Național "Mihai Eminescu" Buzău

Fizica și chimia ca discipline de învățământ vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice, ca și învățarea prin înțelegere și aplicare. Prin intermediul acestor discipline, elevul începe să cunoască mediul în care trăiește și procesele din jurul său. Aceasta implică transformarea elevului din spectator, în actor al activității științifice. În acest fel se evidențiază necesitatea pregătirii elevului nu ca pe un cercetător și om de știință, ci ca pe un cetățean care să utilizeze demersul științific în vederea înțelegerii și participării active la viața socială.

În cadrul lecțiilor de fizică și chimie se pot folosi metode variate cum ar fi: problematizarea și descoperirea, metode clasice cu valențe participative (experimentul, observația și conversația euristică); metode stimulative, competitive (jocul didactic, concursul).

Experimentul de laborator este o metodă didactică esențială în predarea chimiei și fizicii, oferind elevilor oportunitatea de a observa direct fenomenele și procesele științifice. Prin intermediul experimentelor, aceștia își dezvoltă gândirea critică, abilitățile practice și capacitatea de analiză.

Experimentul este o metodă de dobândire de cunoștințe și de formare de priceperi și deprinderi de muncă intelectuală și practică care permite o intensă antrenare a elevilor și o participare deosebit de activă a acestora în procesul instructiv-educativ și are un caracter accentuat aplicativ cu pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale elevilor având la bază intuiția.

Orice experiment trebuie să implice procesele gândirii concretizate în interpretarea fenomenelor observate, deducerea concluziilor, analiza și compararea datelor experimentale obținute, generalizarea unor cazuri particulare, transferul în alte contexte teoretice, sesizarea interrelațiilor dintre domeniile teoretice și cele aplicative.

Experimentul implică activități de provocare, reconstituire și modificare a unor fenomene și procese, în scopul studierii lor.

Experimentul de laborator are funcții multiple:

- 📖 îi pune pe elevi în situația de a provoca și produce fenomene și procese pe cale experimentală;
- 📖 determină formarea unor deprinderi de lucru cu aparatura specifică științelor prin însușirea și aplicarea unor metode și tehnici de lucru corespunzătoare;
- 📖 asigură descoperirea, aprofundarea și verificarea cunoștințelor de către elevi;
- 📖 accentuează caracterul formativ al învățământului prin dezvoltarea la elevi a spiritului de investigație și observație, a gândirii flexibile, fluide, originale.

Lucrările experimentale– constau în observarea, provocată și dirijată, a unor fenomene ce urmează să fie verificate experimental. Au un pronunțat caracter activ-participativ: în primul rând, elevii vor fi curioși la desfășurarea experimentului de către profesor, iar apoi se vor implica prin propriile acțiuni, la realizarea acestuia.

Conform Dicționarului de psihologie, autor Paul Popescu-Neveanu, experimentul se definește ca „un procedeu de cercetare în știință, care constă în provocarea intenționată a unor fenomene în condițiile cele mai propice pentru studierea lor și a legilor care le guvernează; observație provocată; experiență.”

Procesul de predare a disciplinelor fizică și chimie are la bază experimentul atât ca metodă de investigație științifică, cât și ca metodă de învățare.

Experimentarea și observarea nemijlocită a realității constituie cei doi stâlpi de susținere ai unei metodologii active în predarea științelor, deziderat exprimat încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea de adepții „școlii active”.

Conceput în corelație cu principiile didactice moderne, experimentul de laborator urmează treptele ierarhice ale învățării, conducând elevul de la observarea unor fenomene fizice sau chimice pe baza demonstrației la observarea fenomenelor prin activitatea proprie (faza formării operațiilor concrete), apoi la verificarea și aplicarea în practică a acestora (faza operațiilor formale) când se cristalizează structura formală a intelectului și în continuare, la interpretarea fenomenelor observate care corespunde cu faza cea mai înaltă din treptele ierarhice ale dezvoltării (faza operațiilor sintetice).

Ca metodă de explorare a realității – experimentul - direct sau indirect, folosită în predare și învățare, are o deosebită valoare formativă, întrucât dezvoltă elevilor spiritul de observare, investigare, capacitatea de a înțelege esența obiectelor și fenomenelor, de prelucrare și interpretare a datelor experimentale, interesul de cunoaștere etc. Rolul profesorului este de a dirija executarea unor acțiuni de către elevi, în scopul asigurării unui suport concret-senzorial, care va facilita cunoașterea unor aspecte ale realității. Cu ajutorul acestei metode profesorul reușește să aducă elevii în fața realității, să studieze pe viu, să fie în contact direct cu realitatea sau cu substitutele acesteia – îi determină pe elevi să învețe prin descoperire.

Învățarea prin descoperire poate fi și rezultatul unui experiment. De exemplu, fiecare grupă de elevi are în față câte o eprubetă ce conține clorat de potasiu (KClO_3), pe care o vor încălzi la flacăra spirtierei. La „gura” eprubetei vor ține o așchie din lemn care a fost aprinsă în prealabil. După câteva minute, elevii vor observa că așchia din lemn arde cu flacără orbitoare, datorită oxigenului degajat în urma descompunerii cloratului de potasiu. Antrenați printr-o conversație euristică de genul: „Ce observați la așchia din lemn? De ce credeți că a ars mai intens? Ce s-a întâmplat cu ea? De unde provine oxigenul?” și mânați de o curiozitate ardentă, elevii vor descoperi că oxigenul degajat în urma reacției de descompunere accelerează procesul de ardere al așchiei din lemn.

Descoperirea didactică se realizează prin metode didactice diferite: observarea dirijată; observarea independentă; învățarea prin încercări - experiențe; studiul de caz; problematizarea; studiul individual etc. Deci, relația experiment – învățare prin descoperire, de fapt relația metodă – procedeu, este o relație dinamică: metoda poate deveni ea însăși procedeu, în cadrul altei metode, tot așa cum un procedeu poate fi ridicat la rang de metodă, la un moment dat.

Un rol important în cadrul experimentului îl are și observarea care are o deosebită valoare euristică și participativă, deoarece permite o percepție polimodală, pe baza a cât mai multor simțuri, detectarea și extragerea unei informații noi prin eforturi proprii, dezvoltarea gândirii critice. Prin intermediul ei se urmărește explicarea, descrierea și interpretarea unor fenomene printr-o sarcină concretă de învățare, totodată contribuind la formarea și dezvoltarea unor calități comportamentale,

precum: consecvența, răbdarea, perseverența, perspicacitatea și imaginația; a gândirii cauzale, a spiritului de observație și de colaborare.

Experimentul este calea fundamentală de predare a fizicii și chimiei, fiind considerat un „pilon” de susținere al metodelor active. Profesorul trebuie să antreneze elevii nu numai în observarea directă a unui experiment, ci și în executarea individuală și pe grupe a experimentelor.

Experimentele pot fi organizate diferențiat, formularea sarcinilor concrete pentru efectuarea unui experiment ridică probleme care implică: scopuri ale învățării, accesibilitatea la învățare, conținutul învățării, locul în procesul învățării, corelarea cu alte strategii didactice de învățare.

Bibliografie:

1. Fătu Sanda, Jinga Ioan, Învățarea eficientă a conceptelor fundamentale de chimie, Editura Corint, București, 1997;
2. Fătu Sanda, Didactica chimiei, Editura Corint, București, 2007;
3. Jinga Ioan, Istrate E.–Manual de pedagogie, Editura All, București, 2001;
4. Pintilie M., Metode moderne de învățare-evaluare, Cluj-Napoca, 2002;

Dezvoltarea personalității copiilor prin activități extrașcolare

Profesor logoped Stanciu Lidia

CJRAE Bihor/ cu punct de lucru la Școala Gimnazială „N.Bogdan” Vașcău

Personalitatea poate fi descrisă din perspectiva întregului, luând în considerare modalitățile ei stabile, cristalizate, temperamentul și caracterul.

Personalitatea copilului este un astfel de concept care face dovada interacțiunii dintre mediu și natură, numeroase dintre trăsăturile sale derivând nu dintr-o singură caracteristică genetică determinată ci, din contră, din interacțiunea complexă dintre mai mulți alți factori.

Dezvoltarea personalității este un proces complex, influențat de o multitudine de factori, iar activitățile extrașcolare joacă un rol esențial în acest proces. Aceste activități oferă copiilor oportunități unice de a-și explora interesele, de a-și dezvolta abilitățile și de a-și construi caracterul.

Beneficiile activităților extrașcolare

1. Dezvoltarea abilităților sociale:

- Activitățile de grup, cum ar fi sporturile de echipă sau cluburile de teatru, îi învață pe copii să colaboreze, să comunice eficient și să-și dezvolte empatia.
- Interacțiunea cu copii de vârste diferite și cu adulți îi ajută să-și îmbunătățească abilitățile de relaționare.

2. Creșterea încrederii în sine:

- Participarea la activități extrașcolare le oferă copiilor oportunitatea de a-și descoperi talentele și de a-și atinge obiectivele, ceea ce le sporește încrederea în propriile forțe.
- Feedback-ul pozitiv și recunoașterea realizărilor îi motivează și îi încurajează să-și depășească limitele.

3. Dezvoltarea abilităților de leadership:

- Activitățile extrașcolare le oferă copiilor posibilitatea de a-și asuma roluri de conducere, de a lua decizii și de a-și dezvolta abilitățile de organizare.
- Participarea la proiecte de voluntariat sau la cluburi de dezbateri îi învață să-și exprime opiniile și să-și asume responsabilități.

4. Gestionarea timpului și a stresului:

- Participarea la activități extrașcolare îi ajută pe copii să-și organizeze timpul și să-și gestioneze sarcinile, ceea ce le dezvoltă abilitățile de planificare și de prioritizare.
- Activitățile recreative, cum ar fi sportul sau muzica, le oferă o modalitate de a se relaxa și de a reduce stresul.

5. Explorarea intereselor și a pasiunilor:

- Activitățile extrașcolare le oferă copiilor posibilitatea de a-și descoperi pasiunile și de a-și explora interesele, ceea ce îi ajută să-și dezvolte identitatea și să-și găsească vocația.
- Participarea la cluburi tematice sau la ateliere creative le stimulează curiozitatea și imaginația.

6. Dezvoltarea caracterului:

- Activitățile sportive îi învață pe copii despre fair play, despre munca în echipă, despre perseverență și despre acceptarea înfrângerii.
- Activitățile de voluntariat îi ajută pe copii să devină mai empatici, mai responsabili și mai implicați în comunitate.

7. Dezvoltarea gândirii critice și a creativității:

- Activitățile precum cluburile de dezbateri sau atelierele de scris îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile de gândire critică și să își exprime ideile în mod clar și coerent.
- Activitățile artistice, precum muzica, dansul sau pictura, stimulează creativitatea și imaginația copiilor.

Tipuri de activități extrașcolare

- **Sporturi:** fotbal, baschet, înot, tenis, arte marțiale.
- **Arte:** muzică, dans, teatru, pictură, desen.
- **Cluburi tematice:** cluburi de științe, cluburi de lectură, cluburi de limbi străine, cluburi de robotică.
- **Voluntariat:** participarea la proiecte de ajutorare a comunității, implicarea în organizații non-profit.
- **Activități în aer liber:** excursii, drumeții, camping.

Activitățile extrașcolare sunt o componentă esențială a dezvoltării armonioase a copiilor. Ele le oferă oportunități valoroase de a-și dezvolta personalitatea, de a-și descoperi talentele și de a-și construi un viitor de succes. Este important ca părinții și educatorii să încurajeze copiii să participe la activități extrașcolare care le stârnesc interesul și care le oferă satisfacție iar din experiența mea de organizatoare a unor astfel de activități (Școala de Vară- din cadrul Școlii Gimnaziale „ Nicolae Bogdan ” Vașcău/ Bihor) am asistat la interacțiuni sociale diverse, stimularea creativității, formarea unor obiceiuri sănătoase și mai ales la dezvoltarea autonomiei și a responsabilității:

Bibliografie:

Asociația Feuerstein România – „Deschide-ți mintea!”

Bodea Hațegan, C., (2016), Logopedia. Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise, București: Editura Trei

Metoda Feuerstein

Profesor logoped Stanciu Lidia

CJRAE Bihor/ cu punct de lucru la Școala Gimnazială „N.Bogdan” Vașcău

Metoda Feuerstein, este un sprijin real pentru copiii cu cerințe speciale! Imaginează-ți un copil care se luptă cu învățarea, simțindu-se blocat și descurajat. Această metodă, vine ca o șansă, oferindu-i nu doar cunoștințe, ci și instrumentele de a gândi și de a învăța prin mediere.

Este ca un antrenor personal pentru minte, ajutându-l să-și descopere potențialul ascuns. Fiecare pas, fiecare mic succes, devine o treaptă pe scara încrederii, transformând "nu pot" în "pot să încerc". Fiecare copil este unic, iar Feuerstein îmbrățișează această unicitate, adaptând învățarea la nevoile sale, ca un costum făcut pe măsură.

Prin Feuerstein, copiii învață să fie independenți, să rezolve probleme, să gândească critic. Nu doar pentru școală, ci pentru viață! Atenția, memoria, logica - toate se dezvoltă. Un aspect important la această metodă este că și potențialul copiilor crește.

Din experiența mea în ceea ce privește aplicarea acestei metode elevilor logopați și elevilor cu CES, vă pot spicui câteva schimbări pozitive observate, atât în plan cognitiv cât și în plan social și emoțional, la copiii care au participat la acest program(implementat la nivel de școală) și anume: de exemplu, pe plan cognitiv se poate vorbi despre o gândire mai eficientă, atenție și memorie sporite.

În ceea ce privește planul emoțional și social vă pot spune că am constatat următoarele: încredere în sine sporită, motivație crescută, copiii devin mai dornici să învețe și să se implice în activități, abilități sociale îmbunătățite și mai ales reducerea frustrării și a anxietății.

Scurtă descriere a Metodei Feuerstein

Metoda Feuerstein este o abordare educațională dezvoltată de profesorul Reuven Feuerstein, care se concentrează pe dezvoltarea potențialului de învățare al fiecărui individ, indiferent de vârstă sau de dificultățile pe care le-ar putea întâmpina. Aceasta se bazează pe conceptul **de modificabilitate cognitivă structurală**, care susține că inteligența nu este fixă, ci poate fi dezvoltată prin intervenții adecvate.

Programul FIE, denumit **Metoda Feuerstein**, conține 24 de caiete, cu peste 500 de fișe de lucru pentru copii și adulți.

Copiilor tipici **cu vârsta între 5-9 ani** li se recomandă instrumentele modulului Basic (I, II), cu accent pe formarea funcțiilor executive, dezvoltarea limbajului și comunicării, a emoțiilor și empatiei – a prerechizitelor necesare formării strategiilor de învățare, a dezvoltării emoții

În cazul copiilor tipici **cu vârsta peste 9 ani** și al adulților tipici, care nu se confruntă cu dificultăți de adaptare emoțională sau de învățare, dar doresc un antrenament cognitiv și o îmbunătățire a funcționalității creierului, se recomandă instrumentele modului Standard (I, II, III).

În continuare vă prezint pe succint instrumentele cu care eu am lucrat, avnd calitatea de mediator Feuerstein.

Instrumentele FIE Basic 1

FIE Basic 1 este un program special conceput pentru copiii de vârstă preșcolară și școlară mică, având ca scop dezvoltarea abilităților cognitive de bază. Iată o descriere a instrumentelor pe care le-ai menționat:

- **Organizarea punctelor:**
 - Acest instrument ajută la dezvoltarea abilităților de organizare vizuală, atenție și planificare. Copiii învață să observe modele, să identifice relații spațiale și să urmeze instrucțiuni.
- **Orientare spațială:**
 - Acest instrument se concentrează pe dezvoltarea abilităților de orientare în spațiu, înțelegerea conceptelor de poziție și direcție. Copiii învață să se orienteze în spațiu, să identifice relații spațiale și să urmeze instrucțiuni.
- **Compară și descoperă absurdul:**
 - Acest instrument stimulează gândirea logică și abilitățile de analiză. Copiii sunt încurajați să compare obiecte sau situații, să identifice diferențe și asemănări și să detecteze elemente absurde.
- **De la element la mulțime:**
 - Acest instrument dezvoltă abilitățile de clasificare și generalizare. Copiii învață să identifice elemente individuale, să le grupeze în mulțimi și să înțeleagă relațiile dintre ele.
- **Identificarea emoțiilor:**
 - Acest instrument ajută la dezvoltarea inteligenței emoționale. Copiii învață să recunoască și să identifice emoțiile proprii și ale altora, să înțeleagă cauzele emoțiilor și să dezvolte strategii de gestionare a acestora.

Principii de bază ale metodei Feuerstein

- **Medierea:**
 - Un aspect central al metodei Feuerstein este rolul mediatorului, care ajută elevul să învețe cum să învețe. Mediatorul nu doar transmite informații, ci și ghidează elevul în procesul de descoperire și înțelegere.

- **Experiența învățării mediate (EÎM):**
 - EÎM este un tip de interacțiune care promovează dezvoltarea cognitivă. Mediatorul folosește EÎM pentru a ajuta elevul să-și dezvolte abilitățile de gândire, să-și îmbunătățească atenția și să-și dezvolte strategii de rezolvare a problemelor.
- **Dezvoltarea funcțiilor cognitive:**
 - Metoda Feuerstein se concentrează pe dezvoltarea funcțiilor cognitive esențiale pentru învățare, cum ar fi atenția, percepția, memoria, gândirea logică și rezolvarea de probleme.

Beneficiile metodei Feuerstein

- Îmbunătățirea abilităților de gândire și rezolvare a problemelor.
- Dezvoltarea inteligenței emoționale.
- Creșterea motivației și a încrederii în sine.
- Îmbunătățirea performanțelor școlare.
- Dezvoltarea abilităților de adaptare la situații noi.

Rolul mediatorului:

- Mediatorul joacă un rol crucial în metoda Feuerstein. El este cel care facilitează experiența învățării mediate, ajutând elevul să:
 - Devină conștient de propriile procese de gândire.
 - Dezvolte strategii de învățare eficiente.
 - Transfere abilitățile dobândite în situații noi.

În concluzie, metoda Feuerstein este o abordare educațională puternică, care oferă speranță și oportunități de dezvoltare pentru toți indivizii, indiferent de dificultățile pe care le-ar putea întâmpina.

Bibliografie:

Asociația Feuerstein România – „Deschide-ți mintea!”

Bodea Hațegan, C., (2016), Logopedia. Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise, București: Editura Trei

Resurse care „stârnesc” pofta de învățat

Stănescu Elena-Emanuela

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă Jud. Dâmbovița

Într-o lume în care tehnologia continuă să se dezvolte, educația nu se mai limitează la manuale și lecții tradiționale. Modul în care învățăm a fost revoluționat de resursele digitale, care au făcut procesul mai captivant, mai interactiv și mai accesibil pentru oricine, indiferent de vârstă sau nivel de pregătire.

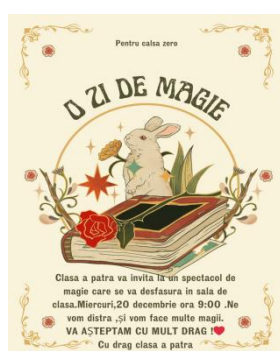
Aceste resurse digitale, fie că se referă la platforme de e-learning, aplicații educaționale, jocuri interactive sau videoclipuri explicative, au capacitatea de a face învățarea mai atractivă și de a-i motiva pe elevi să participe. Ele creează experiențe de învățare personalizate pentru fiecare elev folosind tehnologii inovatoare precum realitatea augmentată, gamificarea și inteligența artificială.

Voi prezenta diferite tipuri de resurse digitale care nu doar transmit date, ci și fac educația plăcută și dinamică. Indiferent dacă ești elev, profesor sau autodidact, vei descoperi resurse care îți pot îmbunătăți experiența de învățare și te pot ajuta să-ți dezvolti cunoștințele într-un mod captivant.

Canva este o platformă de design grafic online care oferă o varietate de instrumente pentru a vă ajuta să creați materiale vizuale atractive.

Este folosit în învățământ pentru a îmbunătăți procesul de învățare prin utilizarea de imagini distractive. Cu ajutorul șabloanelor personalizabile, profesorii și elevii pot crea prezentări vizuale atractive, p osteri, infografice și scheme de lecție. Elevii pot dezvolta proiecte vizuale, colaje și postere pentru domeniile lor de studiu sau teme. Pentru o învățare mai captivantă, profesorii pot crea benzi desenate, povești ilustrate și animații, jocuri educaționale.

Una dintre numeroasele ocazii în care elevii mei au folosit Canva a fost când au organizat un spectacol de magie, în care au desfășurat experimente pentru colegii de la clasa pregătitoare. De asemenea ei au realizat descrierea lui Moș Crăciun, folosindu-se de șabloanele găsite pe platformă.

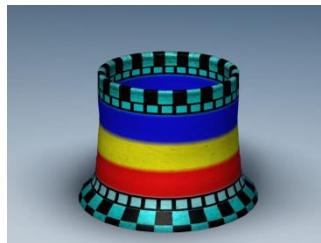

Aplicația **Dice Roller** de la **Calculator.net** este un instrument online care permite utilizatorilor să simuleze aruncări de zaruri virtuale, oferindu-le flexibilitate și personalizare în funcție de nevoi. Simularea unor scenarii complexe sau jocuri care necesită mai multe zaruri este ușoară, deoarece utilizatorii pot alege simultan până la o sută de zaruri pentru a le arunca. Aplicația permite simularea zarurilor cu diferite număruri de fețe, cum ar fi 4, 8, 10, 12 sau 20, iar fiecare aruncare este făcută aleatoriu, oferind o experiență asemănătoare cu aruncarea cu zaruri fizice.

Am utilizat DICE ROLLER de la Calculator.net <https://www.calculator.net/dice-roller.html> mai ales la citirea și scrierea numerelor naturale în concentrul 0-1 000 000, dar și la operații cu numere naturale.

Let's Create! Pottery Lite este o aplicație mobilă care îți permite să experimentezi arta olăritului într-un mod virtual, oferindu-ți posibilitatea de a crea obiecte ceramice unice și de a-ți exprima creativitatea. Poți modela lutul pe roata olarului folosind ecranul tactil al dispozitivului tău, creând forme diverse și personalizate. Pentru a-ți decora creațiile, aplicația oferă o gamă largă de culori, modele și texturi. Designul aplicației este ușor de utilizat și prietenos pentru începători și profesioniști în design virtual. După finalizarea unei piese, poți partaja direct din aplicație cu prietenii sau în comunități online.

Am utilizat această aplicație atât la orele de arte vizuale și abilități practice, cât și în activitățile extrașcolare, una dintre ele fiind cea organizată pentru Ziua Națională a României, când au realizat obiecte în culorile tricolorului.

Voki este o platformă online care permite utilizatorilor să creeze și să personalizeze avatare animate vorbitoare, fiind utilizată pe scară largă în domeniul educației pentru a îmbunătăți procesul de învățare și a spori implicarea elevilor. Există o gamă largă de personaje, cum ar fi oameni, animale și figuri fantastice, pe care utilizatorii le pot personaliza în ceea ce privește aspectul, îmbrăcămintea și accesoriile. Avatarele pot fi programate să vorbească prin înregistrarea propriei voci, încărcarea unui fișier audio sau introducerea unui text care poate fi transformat în vorbire. Voki face lecțiile mai atractive prin crearea de prezentări interactive, mesaje de bun venit sau instrucțiuni pentru elevi. Utilizatorii pot crea și accesa avatarele pe o gamă largă de dispozitive cu platforma web și aplicația mobilă Voki.

Pe lângă materialele realizate pentru captarea atenției, am introdus Voki și în activitatea elevilor. Aceștia au folosit personajele din aplicație pentru a se prezenta la una dintre orele de la opționalul de dezvoltare personală, dar și la lecția despre semnele de punctuație de la limba și literatura română, când am oferit texte lacunare elevilor, aceștia le completau cu semnele de punctuație potrivite, iar apoi realizau videoclipuri, își înregistrau vocea citind textul, cu intonația corespunzătoare.

MakeBeliefsComix este o platformă gratuită care oferă utilizatorilor o modalitate distractivă și educativă de a crea benzi desenate personalizate. Utilizatorii pot alege dintr-o gamă largă de personaje,

fundaluri și obiecte. Adăugarea dialogurilor sau gândurilor personajelor în bulele de text facilitează povestirea și comunicarea ideilor. Interfața este simplă și ușor de folosit, iar utilizatorii nu au nevoie de un cont pentru a utiliza serviciul.

Am utilizat acest instrument la lecția despre benzi desenate, dar și la activitatea desfășurată cu ocazia Zilei Poliției Române, elevii reușind să realizeze produse atractive, unice, interesante.

MyStorybook este o platformă online gratuită care permite utilizatorilor să creeze cărți personalizate, oferind o modalitate distractivă și educativă de a-și exprima creativitatea. Utilizatorii pot selecta dintr-o varietate de imagini, fundaluri și personaje pentru a-și construi propriile povești. Funcționalitatea de adăugare a textului permite inserarea dialogurilor sau a narațiunii, facilitând exprimarea ideilor și dezvoltarea creativității. Nu este necesară crearea unui cont pentru a utiliza serviciul, iar interfața este intuitivă și ușor de folosit.

Copiii au realizat cărți la ora de geografie, la lecția despre Delta Dunării. Un grup a prezentat câteva specii de pești care trăiesc aici, iar ceilalți s-au axat pe păsările din această zonă.

<https://www.mystorybook.com/story/5qlmD>

<https://www.mystorybook.com/story/Bkler>

Suno AI este un program de inteligență artificială generativă pentru crearea muzicii, dezvoltat de Suno, Inc. Acesta este conceput pentru a produce melodii realiste, care combină vocea și instrumentația sau sunt pur instrumentale. Platforma permite utilizatorilor să genereze piese muzicale pe baza unor descrieri textuale, oferind astfel posibilitatea de a crea muzică personalizată. Aplicația poate fi folosită de oricine, singura cerință fiind crearea unui cont de utilizator. Interfața ușor de folosit face posibilă crearea unei melodii într-un timp foarte scurt, cu ritmuri și voci originale. Pentru versuri, Suno folosește ChatGPT. Poți realiza melodii fie introducând doar titlul acestora sau adăugând versurile dorite. Testarea este gratuită, dar dacă îți dorești o calitate mai bună a sunetului și mai multe posibilități de a crea muzică, este recomandată varianta premium, contra cost.

Am utilizat la muzică și mișcare această aplicație. Elevii au realizat diverse cântecele, folosind ambele variante disponibile. Versurile au avut uneori greșeli, pe care cei mici le-au identificat.

Învățarea în era digitală devine o experiență dinamică, captivantă și personalizată, care nu se mai limitează la metodele tradiționale. Demonstrarea faptului că tehnologia are capacitatea de a face învățarea o activitate distractivă și stimulantă este prezentată de resurse educaționale interactive precum Voki, MakeBeliefsComix, MyStorybook și Suno AI. Acestea stimulează creativitatea prin posibilitatea de a crea benzi desenate, povești sau muzică unice, fac învățarea interactivă prin implicarea utilizatorilor în proces, susțin creșterea abilităților, cum ar fi gândirea critică și comunicarea, precum și abilitățile digitale și artistice, sunt flexibile și accesibile, așa că pot fi utilizate de oricine oricând.

În consecință, utilizarea resurselor digitale adecvate nu numai că face învățarea mai ușoară, dar o face și o experiență captivantă și inspiratoare.

BIBLIOGRAFIE:

- Mayer, R. E. (2020). *Multimedia Learning*. Cambridge University Press.
- Gee, J. P. (2007). *What Video Games Have to Teach Us About Learning and Literacy*. Palgrave Macmillan.
- OECD. (2021). *Digital Education Outlook 2021: Pushing the Frontiers with AI, Blockchain, and Robots*.
- European Commission. (2020). *The Digital Education Action Plan 2021–2027*.
- UNESCO. (2022). *How Technology is Transforming Education*. Disponibil la: <https://www.unesco.org>
- EdTech Magazine. (2023). *Top Digital Learning Tools for 2023*.

Studiu de caz

Camelia Stoica,
Școala Gimnazială “Nicolae Simonide” Pitești

C. este un băiețel aflat în prezent în clasa a III-a. Manifestă mișcări lente, dezinteresate de ceea ce îl înconjoară, având puține preocupări legate de lucrurile concrete din viața lui. Este absent în timpul activităților, al orelor, și chiar al conversațiilor cu ceilalți. Știe doar să exprime preocupare pentru mâncare și dorința de a fi lăsat în pace. Când este solicitat de învățătoare la ore, abia creionează un răspuns pe care îl poate genera atunci pe loc, sau rămâne pe gânduri încercând să găsească modalitatea prin care să fie lăsat în pace. Nu îi place să fie solicitat nici la ore și nici în pauze nu se implică prea mult, determinându-ne să credem că se retrage din fața a tot ce i se pare complicat și greu de realizat.

A mers la grădiniță timp de 3 ani, în mod regulat, la o grădiniță particulară din Pitești. Intră în clasa pregătitoare la vârsta de 6 ani. Provine dintr-o familie de intelectuali, ambii părinți fiind economiști. Mai are o soră mai mică decât el cu 2 ani. Locuiește cu părinții în Pitești, la casă. Merge la bunici în vacanțe la Oarja, acolo are mulți prieteni cu care se joacă. La Pitești are vecini de vârsta lui cu care se antrenează la activități, se joacă și se vizitează.

Nu dă dovadă de o memorie foarte bună, asta cu siguranță din cauza lipsei de concentrare și de antrenament intelectual. Are totuși o gândire divergentă, imaginația este destul de săracă, limbajul la fel, creațiile sale sunt formate din propoziții simple, scurte, sărace în cuvinte. Vocabularul este la fel de sărac, nu citește nici ceea ce i se dă și nici în perioada cerută, ci la mult timp după aceea. Poate fi receptiv, însă doar la ceea ce îi place foarte mult și doar când are chef, adică foarte rar. În general îi este foarte lene să realizeze câte ceva, este lent în toate, chiar și în vorbire și mișcare, nu numai în realizarea temelor.

Merge după terminarea orelor la un After School particular, acolo temele uneori îi sunt dictate și de cele mai multe ori scrise de cei care îl supraveghează, iar când le scrie singur sunt greșite și foarte urât scrise. Se concentrează pe o perioadă scurtă de timp a orelor de curs, dar când o face se văd rezultate bune. Deține prea puține informații până la această dată, dar dacă ar vrea să învețe ar putea să o facă destul de bine. Și acasă este la fel de leneș, părinții îl pedepsesc, altfel nu vrea să facă nimic. Cel mai mult îi place să mănânce, de aceea este supraponderal pentru vârsta lui.

Nici până la această vârstă nu știe să își lege șireturile și să încheie fermoarul hainelor, manifestând lipsa autonomiei personale. Nu are grijă de aspectul său, este mai mereu cu hainele pătate și murdar la gură după ce mănâncă. Este dezordonat, caietele sunt pătate, colțurile îndoite și rupte, are greșeli de ortografie, de conținut și teme incomplete. Uită aproape în fiecare zi câte ceva pe acasă, rar când are la el tot ceea ce îi trebuie. Învăță doar dacă este amenințat de familie și este comparat de aceasta cu sora sa mai mică, care învață foarte bine, dar pe el nici acest aspect nu-l sensibilizează.

Calificativele sale sunt de BINE în final, dar începutul este cu SUFICIENT. Nu este muncitor, nu perseverează în nimic, trece la alte activități deși nu le stăpânește pe cele precedente. Cunoștințele nu sunt aprofundate, mereu are impresia că el are prea multe de făcut și nu face nimic cu drag. Nu a fost

responsabilizat de mic, a primit tot ceea ce și-a dorit fără a i se cere ceva în schimb ; la grădiniță a fost lăsat să facă ceea ce a vrut, iar acum în clasa a III-a părinții au înțeles că nu este bine și este o consecință logică modul în care se manifestă. Până în clasa a III-a părinții nu au ținut legătura cu școala, au fost preocupați doar de partea materială, au spus mereu că nu au timp să treacă pe la școală și deduc că schimbarea la ei a intervenit în momentul în care a intrat la școală și fițița lor, care ulterior a obținut rezultate foarte bune la învățătură.

Când a intrat în clasa pregătitoare vorbea foarte urât, colegii s-au îndepărtat de el și nu doreau să se mai joace cu acesta pentru că el, de fiecare dată, îi lovea, îi împingea și le adresa cuvinte urâte. În momentul de față s-a mai schimbat, a înțeles că nu era bine să se comporte așa, ne dăm seama că lucrurile acestea până atunci nu i-au mai fost spuse. Participă la activitățile extrașcolare și merge la zilele de naștere ale colegilor, dar numai la cele ale băieților. Nu are o relație prea bună cu familia deoarece nu o informează când i se cere, nu povestește ce face la școală, nu spune când sunt ședințele cu părinții. Se poate ca această ascundere de familie să demonstreze o relație care nu este foarte caldă și apropiată cu părinții. Nevoia ca el să rămână în parametri pe care singur și i-a fixat demonstrează faptul că până în prezent nu a fost obișnuit să meargă în întâmpinarea relației cu părinții. Cu alte cuvinte, i s-au oferit toate condițiile, însă lipsa de comunicare cu părinții pe anumite teme și chiar supravegherea de care avea nevoie pentru o creștere frumoasă au lipsit. De aceea preferă să nu comunice părinților mai nimic legat de școală.

Relația părinților cu el este una defectuoasă, având în vedere lipsa de coordonare pe care o manifestă în permanență. Putem spune chiar că e vorba despre o neglijență din partea părinților pentru a-l învăța anumite aspecte legate de modul de comportare și îngrijire personală, chiar cu privire la sarcinile pe care nu le poate finaliza. Din acest aspect al neputinței lui reiese faptul că nu se poate coordona la cerințele prezente întrucât nu are exercițiul de a fi prezent în activitate realizat de la vârste fragede. Lipsa antrenamentului în raport cu el însuși are foarte multe dezavantaje și îl face să se simtă nepriceput, să fie copleșit de sentimentul de neputință, să evite solicitarea și să se refugieze în mâncare. Mâncatul lui poate fi unul apărut ca urmare a nevoii de a alina emoțiile negative pe care le simte ca urmare a nepriceperii în fața rezolvării sarcinilor școlare și a celor legate de viață. Probabil că îl animă și un puternic sentiment de inutilitate, nefiind antrenat de familie să facă nimic.

Din fișa de observație în care au fost înregistrate repere ale comportamentului lui C., pot spune că pentru activitățile simple, obține aprecieri cu calificativ de foarte bine dezvoltat pentru fiecare proces psihic angrenat în demersul procesului de învățare angrenat în sarcinile simple. Pentru sarcinile complexe, în schimb, are foarte mari dificultăți de manifestare și experimentare a tuturor proceselor psihice într-un mod foarte util pentru el. Spre exemplu: memoria, imaginația, atenția, receptivitatea și limbajul sunt manifestate la un nivel mediu pentru toate activitățile complexe pe care le are de desfășurat. Gândirea este una rigidă, concretă, ancorată în blocajul emoțional care o ține pe loc. Are nevoie să i se spună la fiecare pas cum să acționeze, întrucât îi lipsește cu desăvârșire antrenamentul rațional cu problemele cotidiene. Se vede din ce în ce mai mult lipsa exercițiului de gândire și de acțiune în concordanță cu contextul și cu realitatea.

Ca urmare a nivelului de dezvoltare a acestor procese psihice, și comportamentele lui legate de rezolvarea sarcinilor în care este angrenat la școală, au de suferit: nu poate fi perseverent în sarcină dacă nu este mobilizat în mod susținut de cei din jurul său; în ceea ce privește capacitatea de autocontrol emoțional este foarte scăzută întrucât atunci când se enervează vorbește urât cu prietenii lui și chiar are ieșiri violente față de ei; nu poate relaționa în mod constant pozitiv cu ceilalți întrucât este nerăbdător să își descarce emoția, mai ales dacă ea este una negativă și din această pricină are reacții neplăcute față de cei din jurul său; empatia este cea care îi lipsește ca mod de exprimare și raportare la oamenii din jur, de aceea nu poate accepta alte puncte de vedere și nu le poate înțelege.

Comunică cu colegii la școală, fiind deschis spre socializare însă nu știe când să se oprească înainte de a-i răni sau de a-i afecta pe cei din jur; este foarte lent în realizarea sarcinilor școlare, având nevoie de timp și de îndrumare pentru realizarea acestora; nu este învățat să își asume rezultate școlare întrucât sistemul lui de referință este unul exterior lui și atunci când greșește crede că o face din vina celorlalți și că el nu are nici o implicare în acest sens; încrederea în familia sa și cooperarea cu aceasta este și a fost foarte dificil de realizat pe parcursul celor patru ani de studiu întrucât familia era cea care absenta de la ședințele cu părinții, evita întrevederea cu învățătoarea pe principiul că nu are timp să facă demersuri pentru a-l însoți pe băiat în procesul lui educativ de formare; are câțiva prieteni cu care socializează în clasă având momente în care se înțeleg bine și momente când se ceartă.

Flexibilitatea lui emoțională este foarte scăzută și mai ales în relația cu ceilalți. De aceea are nevoie de mai multă atenție din partea părinților și chiar implicare emoțională pentru tot ce are de îndeplinit. Îi trebuie atât un sprijin emoțional, motivațional cât și foarte multe demersuri care să-l îndrume arătându-i ce și cum să proceseze în anumite situații de viață ca să nu se mai simtă neputincios și din acest motiv să abandoneze sarcinile, crezând că nu este suficient de priceput sau de bun în ceea ce face.

Și acest cel de al doilea studiu de caz ne arată cât de mult contează dezvoltarea adecvată a proceselor psihice ale copilului și totodată și sprijinul familial primit la timp. Astfel putem observa cum un copil care are potențial înăscut pentru o dezvoltare armonioasă din toate punctele de vedere, se blochează și chiar regresează în evoluția lui ca urmare a lipsei de ghidare din partea familiei. Un copil se naște înzestrat cu anumite potențiale psihice, însă dacă nu are mediul familial corespunzător care să-i ofere experiențe de învățare pentru dezvoltarea lui și care să-l motiveze, să-i explice, să-l încurajeze adecvat, se pierde pe parcursul evoluției lui. Acest copil va tinde să adopte, să caute mereu situații facile de viață, simțind că pentru atât este pregătit să facă față, în timp ce toate celelalte provocări pentru care consideră că nu are resursele necesare, îl vor bloca și le va evita din dorința de a nu se destabiliza emoțional. Va evita să simtă frustrarea neștiinței, va evita să simtă inferioritatea față de colegii săi și va deveni agresiv când va simți neputința emoțională, va evita să se considere răspunzător pentru acțiunile lui crezând că este vinovat pentru că a acționat într-un anume fel și atunci va rămâne în expectativă neștiind ce să facă. Îi va fi greu să își asume cu adevărat situații și acțiuni de viață pe care să le întreprindă și să le ducă la bun sfârșit.

Importanța lecturii în dezvoltarea intelectuală a copiilor

Prof. înv. primar Străjeru Cătălin Eugen

Școala Gimnazială Nr. 1 Albeștii de Muscel

„Meșteșugul cuvântului a cernut și cerne fără răgaz lumea și sufletul ei... Un cuvânt numește, alt cuvânt îl pune în mișcare, un alt cuvânt îi aduce lumină. Un cuvânt cântărește un milligram și alt cuvânt poate cântări greutatea muntelui răsturnat din temelia lui și înecat în patru silabe. Cuvinte fulgi, cuvinte aer, cuvinte metal. Cuvinte întunecate ca grotle și cuvinte limpezi ca izvoarele pornite din ele; într-un cuvânt se face ziuă și în alte cuvinte amurgește. Cuvintele scapără ca pietrele sau sunt moi ca melcii. Ele te asaltează ca vispele, te liniștesc ca răcoarea sau te răcoresc ca bureții. Cuvintele te adapă ca roua de trandafiri... pornind de la primele cântece și basme despre Dumnezeu și om.”

Tudor Arghezi, "Tablete"

Lectura îi apropie pe copii de realitate, permițând largi perspective către cunoașterea altor forme ale ei. Prin lectură, elevii sunt conduși să-și formeze capacitatea de a surprinde, de a descoperii conținuturi și forme ale realității, exprimate printr-o multitudine de modalități de expresie, de a le asocia cu altele.

Lectura cărților constituie o activitate fundamentală pentru întreținerea condiției intelectuale, îmbogățirea cunoștințelor și a limbajului, pentru cunoașterea indirectă a diferitelor universuri și realități.

Este cunoscut faptul că în grădiniță și în familie, copilul se formează ca ascultător de lectură. De aceea, în primii ani de școală, trebuie să trezim interesul pentru citit, să-i îndrumăm în așa fel încât lectura să devină o deprindere statornică, iar, cu timpul, elevul să conștientizeze că este o activitate individuală cu caracter permanent.

În vederea trezirii interesului pentru citit, învățătorul prezintă elevilor un fragment mai atractiv din text. Prezentarea poate fi însoțită de planșe sau de diafilme. Când elevul este mai interesat de conținut, se înrupe prezentarea și se recomandă citirea individuală a textului și se stabilește termenul până la care se poate realiza acest lucru.

După citirea integrală a textului, învățătorul verifică, în ore speciale, în ce măsură s-a înțeles conținutul textului, dacă elevii au înțeles sensurile cuvintelor și expresiilor noi și dacă pot opera cu ele. De asemenea, elevii pot fi puși să povestească textul citit, să rezolve teme în legătură cu textul, să prezinte întâmplări, acțiuni asemănătoare cu cele din text, să formuleze mesaje cu privire la text, să sesizeze momentele subiectului, fără să le denumească, în creațiile narative.

Unul dintre cele mai importante obiective ale ciclului primar este ca elevul să înțeleagă ce a citit, apoi să fie în măsură să deosebească ce este bun, util, instructiv de ceea ce este rău, inutil, dăunător, astfel încât să poată forma o opinie despre cartea citită. Fără acestea lectura unei cărți poate oferi câteva clipe de desfătare, de folosire plăcută a timpului, de alungare a plictiselii, dar fără un prea mare profit moral sau intelectual.

Elevii de vârstă școlară mică lucrează sub îndrumarea directă a învățătorului dar activitatea lor este mai limitată. La aceasta categorie de școlari este util și necesar să se insiste asupra deosebirii esențialului de neesențial, și asupra modului în care ideile desprinse dintr-o lectură se sintetizează într-un rezumat. Trecerea de la rezumate la formarea unei opinii se realizează între vârstele de 12 și 16 ani. În aceasta perioadă se impune o concentrare deosebită a atenției profesorului asupra modului în care citesc elevii, ce rețin din ele, ce își notează. Este perioada de tranziție de la înregistrarea de păreri la formularea ideilor personale.

Însemnările asupra cărților citite trebuie să repete câteva indicații pedagogice elementare: notarea clară a numelui autorului și a titlului cărții, data când a citit-o, considerații și aprecieri asupra conținutului și formei. În legătură cu forma, este recomandabil să se extragă din lecturile făcute expresiile mai puțin obișnuite, unele maxime, proverbe sau zicători, chiar unele idei interesante. Pentru îmbogățirea vocabularului este necesar să se caute în dicționar cuvintele neînțelese în vocabular. Prin extragerea și explicarea lor, cuvintele se memorează fără efort mai ales dacă revin frecvent în cartea respectivă.

Important este ca din fiecare carte să se învețe ceva. Cu cât mai mult, cu atât mai bine. Acest lucru nu se poate obține decât printr-o lectură atentă, prin deosebirea esențialului de neesențial, prin notarea anumitor idei și impresii, prin pătrunderea adevăratului sens al cuvintelor, prin extragerea de expresii și cuvinte mai puțin uzuale.

Copilul se naște cu un potențial ereditar în ceea ce privește calitățile intelectuale și fizice. Pe măsură ce crește își dezvoltă și perfecționează aceste aptitudini prin influența mediului și a educației. Creierul, baza materială a întregii vieți sufletești, este în perioada copilăriei într-o permanentă dezvoltare. Paralel cu acesta se dezvoltă calitățile psihice, posibilitățile intelectuale ale copilului.

Mai târziu, în preajma vârstei de 3 ani, copiii sunt atrași de cărți cu poze însoțite de texte, în versuri sau în proză ritmată. Sunt primele producții literare accesibile copiilor.

În jurul vârstei de 7 ani, ultima parte a perioadei preșcolare, intervine o schimbare calitativă a gândirii copilului. La acest salt se ajunge pe de o parte datorită dezvoltării centrilor de gândire și pe de alta parte acumulării de noi cunoștințe. Copilul trece de la faza intuitivă a gândirii la faza logică și

rațională. Acum încep să se consolideze noțiunile, să se înlănțuie asociațiile, să intervină gândirea abstractă.

De la 7 la 10 ani, dezvoltarea gândirii copilului continuă cu o intensitate din ce în ce mai mare. Pe lângă basmele care le încântă copilăria, și le stimulează imaginația, copiii încep să guste din ce în ce mai mult povestirile istorice, descrierea călătoriilor celebre, povestirile cu caracter științific sau fantastic. Având mai multă putere de asimilare la această vârstă copiii încep să fie pasionați de schițe, nuvele și chiar romane scrise pe înțelesul lor. Există riscul ca văzând interesul manifestat de copii pentru lectură să recomande romane de aventuri cu intriga complicată cum ar fi "*Cei trei muschetari*" de Alexandre Dumas. Copii nu vor înțelege marea bogăție de idei conținute de aceste cărți valoroase. De aceea, este bine ca mici cititori să epuizeze mai întâi cărțile destinate vârstei lor, apoi treptat să fie introduși în lumea marilor povestiri. În felul acesta copilul va căpăta cunoștința și experiențele necesare înțelegerii cărților precum și experiența unei lecturi îndelungate.

Lecturile recomandate în ciclul primar trebuie să furnizeze elevilor cunoștințe din cele mai variate aspecte de viață și domenii de activitate, să-i familiarizeze cu natura înconjurătoare.

Dacă orele de citire au o tehnică deja stabilită de desfășurare, a cărei respectare este indispensabilă eficienței lor, în ora de lectură învățătorul are o mai mare libertate în alegerea conținuturilor și mai ales a strategiilor adoptate. În aceste ore, accentul este pus pe trezirea interesului pentru lectură. Astfel, pornind de la un text scris de un anumit autor, putem cere elevilor să găsească alte scrieri ale aceluiași scriitor. În felul acesta vom încuraja elevii să se preocupe de căutarea anumitor cărți, date, materiale, la biblioteca școlii sau acasă. Le putem cere să găsească și alte lecturi în care se prezintă aceeași temă.

După citirea mai multor texte literare ale aceluiași autor, se pot compara și extrage notele definitorii, dominante ale stilului scriitorului. Ora de lectură trebuie văzută ca o exersare a capacităților și deprinderilor, deja formate, de lucru cu cartea.

O soluție pentru trezirea interesului spre lectură este prezentarea unui fragment din textul literar, recomandându-se elevilor să-l continue acasă, pentru ca în ora următoare să aibă loc discuții cu toată clasa, asupra conținutului.

Alte forme de îndrumare a elevilor pentru stimularea interesului pentru lectură pot fi:

- șezătorile literare;
- ghicitoriile literare;
- recenzie a unor cărți;
- folosirea unor caiete speciale pentru lectura particulară a elevilor.

Cum am îndrumat eu lectura suplimentară a elevilor?

Anumite ore de limba română le-am transformat uneori în adevărate **“scene teatrale”**, pe care s-au perindat, rând pe rând, personaje ce și-au interpretat rolul cu o măiestrie de artist.

Fiind curioși să afle cât mai multe despre personajele prezentate în fragmentele din manual, copiii și-au cumpărat cărțile sau le-au împrumutat de la biblioteca școlii sau comunale.

Concursuri, precum *“Lumea poveștilor”*, *“Personajul preferat”*, *“Din tainele cărților”*, au constituit activități preferate care au dezvoltat pasiunea pentru citit.

Oricărui copil mic îi face plăcere să se exprime, pentru că aceasta îi dă bucuria de-a simți trăind; de aici se deduce necesitatea de a se da exprimării personale cea mai mare libertate și de a o recunoaște drept cea mai instinctuală dintre manifestările spontane: a vorbi, a face, a crea, a acționa în toate domeniile, iată miezul principiului fundamental al pedagogiei-libera exprimare” (*Pedagogia Freinet*)

Încheiem prin a sublinia că orele de lectură constituie piatra de hotar dintre cele două lumi: copilăria și adolescența. Poveștile, povestirile, poeziile ajută în formarea și dezvoltarea unui vocabular elevat, modelează caractere și conturează trăsături morale ce pot fi urmate.

Bibliografie:

1. Cornea, Paul, *Introducere în teoria lecturii*, București, Ed. Minerva, 1988;
2. Peneș, Marcela, Molan, Vasile, *Îndrumător pentru folosirea manualului de Limba Română*, București, Ed. Aramis, 2000;
3. Șerdean, Ioan, *Didactica limbii și literaturii române în școala primară*, București, Ed. Corint, 2005;
4. Văideanu, Gh., *Contribuții la problema dezvoltării gândirii elevilor în procesul de învățământ*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1959.

Inteligența emoțională în clasa secolului XXI: Adaptarea dascălului la nevoile afective ale noilor generații

Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș
profesor de istorie, geografie și socio-umane

1. Fundamente teoretice – dascălul ca arhitect al echilibrului emoțional

Într-o lume educațională din ce în ce mai complexă, în care elevii vin la școală nu doar cu ghiozdanul, ci și cu un bagaj emoțional adesea neînțeles sau neexprimat, profesorul se transformă inevitabil din simplu transmițător de cunoștințe în facilitator al dezvoltării emoționale.

Înțelegerea emoțiilor nu mai este un element opțional, ci o componentă esențială a practicii pedagogice eficiente.

În domeniul cercetării emoțiilor umane, Paul Ekman este considerat un pionier. El a demonstrat că există șapte emoții fundamentale recunoscute la nivel universal: *bucuria, tristețea, mânia, frica, surprinderea, dezgustul și disprețul*. Observația importantă care derivă din această clasificare este că majoritatea acestor trăiri sunt de natură negativă, ceea ce subliniază necesitatea ca școala să cultive un mediu afectiv echilibrat, în care elevii să se simtă în siguranță emoțională.

În activitatea de zi cu zi, profesorii au un rol esențial în identificarea emoțiilor elevilor, mai ales a celor ascunse în spatele tăcerii sau comportamentelor atipice. În acest sens, microexpresiile faciale – reacții involuntare și de foarte scurtă durată – pot oferi indicii prețioase despre starea interioară a copilului. Spre exemplu, un zâmbet autentic, cunoscut în literatura de specialitate drept zâmbetul Duchenne, implică atât ridicarea colțurilor gurii, cât și activarea mușchilor din jurul ochilor. În lipsa acestei implicări musculare complete, zâmbetul este cel mai adesea unul de conveniență, nu o reflexie sinceră a bucuriei.

Pentru dascăli, capacitatea de a observa aceste detalii subtile poate face diferența între o reacție educativă formală și un răspuns autentic, centrat pe elev și pe nevoile sale reale.

La fel, tristețea poate fi identificată printr-o combinație de semne fizionomice: colțurile gurii lăsate în jos, sprâncenele interioare ridicate, privirea coborâtă. Detectarea acestor indicii implică un nivel ridicat de atenție din partea profesorului și o disponibilitate reală de a interveni empatic.

2. Fericirea și tristețea – expresii afective și intervenții pedagogice

Observarea fericirii

Zâmbetul este, în mod tradițional, asociat cu fericirea, dar nu întotdeauna este un indicator real al acestei stări. De aceea, profesorul trebuie să observe dacă și „ochii zâmbesc” – un indiciu al

autenticității trăirii. Fericirea de moment, așa cum apare ea în clasă, este un semnal important de feedback pentru cadrul didactic.

Literatura de specialitate distinge între fericirea episodică și cea de durată. Fericirea de moment este esențială pentru dinamica orei, în timp ce fericirea pe termen lung reflectă starea generală de bine a elevului.

Conceptul de „seismograf al fericirii” sugerează că această emoție este rezultatul unui echilibru între stările pozitive și cele negative, între stresul acumulat (ex. în sesiune) și descărcarea emoțională pozitivă (ex. practicarea unui sport extrem).

Intervenția empatică în tristețe

În cazul tristeții, este vital ca profesorul să evite expresii de genul „Lasă că trece” sau „Îți vei face alți prieteni”, care pot diminua sau chiar invalida trăirile elevului.

În schimb, o atitudine empatică, însoțită de ascultare activă și sprijin emoțional, poate reda elevului sentimentul de valoare și apartenență.

Situațiile de tristețe profundă, precum despărțirile afective sau eșecurile relaționale, pot genera sentimente de culpabilitate sau devalorizare. Profesorul are aici rolul terapeutic de a reconstrui imaginea de sine a elevului, explicând că vina este, adesea, împărțită și că orice dificultate poate fi depășită.

3. Construcția unui climat emoțional sănătos în școala secolului XXI

Clasa secolului XXI nu mai este un spațiu liniar, ci o comunitate afectivă în care elevul vine cu propriile provocări interioare, în căutarea înțelegerii și a susținerii. Profesorul modern este un constructor de sensuri, dar și un mediator al emoțiilor. Fără a fi psiholog de profesie, el trebuie să devină, în mod conștient, un reper emoțional pentru elevii săi.

Construirea unui mediu sigur din punct de vedere emoțional este o condiție esențială pentru învățare. Asigurarea unui climat de siguranță emoțională în clasă nu mai este un ideal, ci o necesitate a educației moderne.

Pentru ca elevii să parcurgă un traseu educațional echilibrat și adaptat nevoilor lor, profesorul are datoria să:

- *observe cu atenție și deschidere comportamentele și reacțiile elevilor;*
- *intervină prompt și cu empatie în fața oricărui semn de dezechilibru emoțional;*
- *recunoască și să valideze emoțiile exprimate de elevi, evitând etichetările sau soluțiile impuse din exterior.*

Un cadru didactic empatic devine mai mult decât un transmițător de informații – el este un sprijin în formarea identității elevului, o ancoră emoțională și un model de echilibru. În mâinile unui astfel de dascăl, lecțiile devin experiențe de viață, iar educația – o călătorie spre devenire, nu doar o acumulare de cunoștințe.

Concluzie

Într-un sistem educațional în continuă reformă, adaptarea dascălului la noile generații nu înseamnă doar integrarea tehnologiei sau utilizarea metodelor moderne de predare. Înseamnă, înainte de toate, o deschidere reală spre sufletul copilului. Înseamnă curajul de a asculta, de a înțelege și de a interveni uman acolo unde durerea nu e exprimată în cuvinte, ci în priviri și gesturi.

Profesorul secolului XXI trebuie să fie și gardianul stării de bine, și arhitectul emoțiilor pozitive. Pentru că dincolo de cunoștințe, educația este, mai ales, relație.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Edwards, Allison, (2021), *Cartea copilului supraincarcat emotional*, Edit. Niculescu;
2. Ekman, Paul, (2019), *Emoții date pe față - Cum sa citim sentimentele de pe chipul uman*, Editura Trei, București;
3. Iucu, Romița B., (2006), *Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Ed.Polirom, Iași;
4. King, Julie, Faber, Joanna,(2019),*Cum sa le vorbim copiilor astfel incat sa ne asculte*, Edit.Curtea Veche.

Știi să scrii corect?

Jocuri pentru ortografia adjectivelor terminate în *iu* și *ui*

P.i.p. Ștețiu Andreea Eleonora

Liceul Teoretic “Eugen Pora”, Cluj-Napoca

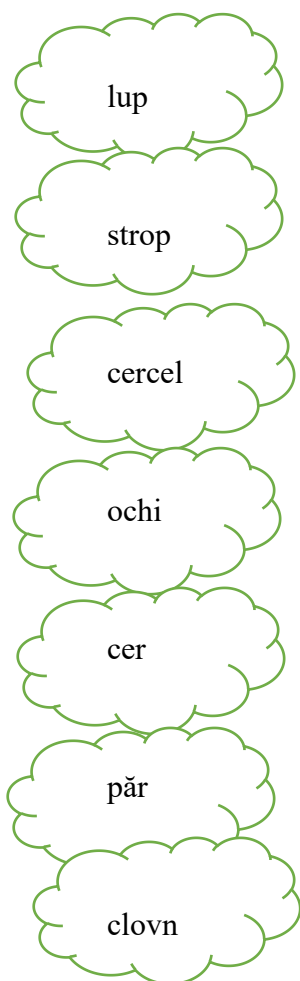
1. Adjectivele pot fi buclucașe. Ajută-te de model și completează:

- copil zglobiu – copii zglobii – zglobiii copii
- nor plumburiu – nori plumburii – plumburiii nori
- iepuraș cenușiu - _____ - _____
- inel argintiu - _____ - _____
- păr castaniu - _____ - _____
- gust amarui - _____ - _____
- ochi căprui - _____ - _____
- cerceș auriu - _____ - _____
- sacou vișiniu - _____ - _____

2. Găsește adjectivele terminate în *iu* și *ui*, iar apoi transcrie-le! Sigur te descurci!

S	G	A	R	C	N	J	Z	B	C
A	R	U	D	E	A	U	G	A	I
D	A	R	P	N	M	I	L	V	O
R	D	I	O	U	Ă	R	O	I	C
I	I	U	I	Ș	R	U	B	Ș	O
A	R	Ă	M	I	U	P	I	I	L
G	Ă	L	B	U	I	R	U	N	A
U	F	F	P	L	Z	U	G	I	T
E	O	H	J	C	A	P	R	U	I
U	V	A	R	G	I	N	T	I	U

3. Unește adjectivele cu substantivele corespunzătoare și astfel vei forma perechi potrivite:

4. Descoperă greșelile, apoi transcrie corect enunțurile:

- Argintii fulgi au coborât din cenuși nori.

- Zglobii copiii poartă sacouri vișini.

- Străvezii stropi alunecă pe arămii copaci.

- La circ, hazlii clovni fac multe giumbușlucuri.

5. Precizează numărul și genul adjectivelor din următoarele situații:

Construcția	Adjectivul	Genul	Numărul
frunze ruginii			
zglobiul copil			
lup cenușiu			
auriile inele			
cer albastrui			
covor trandafiriu			

Opinie: Tendințele actuale în educație – Cum ne adaptăm noilor generații?

Topai Oana-Irina

Școala de proveniență: Grădinița cu program prelungit „Prietenii copilăriei”

Introducere

Într-o lume aflată într-o permanentă transformare, educația se confruntă cu provocări fără precedent. Schimbările tehnologice rapide, diversitatea culturală și accesul nelimitat la informații determină o reconfigurare profundă a paradigmelor educaționale. În acest context, apare întrebarea esențială: *Cum ne adaptăm noilor generații?* Elevii de astăzi învață diferit, gândesc diferit și trăiesc în medii radical diferite față de cele pentru care a fost gândită școala tradițională. De aceea, este necesar un efort de regândire a procesului educațional, astfel încât acesta să răspundă nevoilor reale ale copiilor contemporani. Opinia care urmează își propune să analizeze principalele **tendințe actuale în educație**, concentrându-se pe **modurile prin care școala se poate adapta eficient generațiilor emergente**, într-o manieră flexibilă, empatică și inovatoare.

În contextul societății contemporane, învățământul se confruntă cu o transformare profundă, influențată de dinamica tehnologică, de diversificarea valorilor sociale și de apariția unor noi tipologii de elevi. Tema „Tendințe actuale în educație – Cum ne adaptăm noilor generații?” este nu doar relevantă, ci și urgentă, întrucât școala are responsabilitatea de a răspunde adecvat nevoilor unei generații care se dezvoltă în medii radical diferite față de cele tradiționale. Adaptarea nu trebuie să fie doar structurală sau metodologică, ci în primul rând una de mentalitate și de abordare relațională.

Înțelegerea caracteristicilor noii generații de elevi este punctul de plecare în orice demers educațional autentic. Copiii și adolescenții de astăzi sunt nativi digitali, obișnuiți cu accesul rapid la informații, cu interactivitatea și cu stimulii multipli. Ei învață diferit, procesează informațiile în moduri vizual-auditive, colaborează mai ușor online decât în format fizic și pun accent pe autonomie și sens personal în învățare. Așa cum susține Tapscott (2009), „tinerii de astăzi nu sunt doar diferiți în modul în care comunică și învață – ei sunt modelați biologic de interacțiunea permanentă cu tehnologia” („Tapscott, 2009”).

Una dintre tendințele vizibile în educația actuală este **accentul pe învățarea centrată pe elev**. Acest concept presupune trecerea de la un model transmisiv, autoritar, la unul care valorizează participarea activă, interesul personal și ritmul propriu al fiecărui copil. Profesorul devine facilitator, ghid și partener în procesul de învățare. Astfel, adaptarea la noile generații presupune și o recalibrare a rolului cadrului didactic, care nu mai este „singura sursă de cunoaștere”, ci un model de gândire critică și de învățare continuă („Cucoș, 2006”).

Un alt aspect definitoriu este **integrarea tehnologiei în procesul educațional**. Tabletele, aplicațiile educaționale, realitatea augmentată sau platformele de e-learning nu sunt doar instrumente opționale, ci

devin parte integrantă a procesului de predare-învățare. Elevii se simt mai motivați când interacționează cu resurse digitale, iar învățarea devine mai accesibilă, mai flexibilă și mai personalizată. Așa cum arată și studiile recente, „integrarea tehnologiei în școală poate contribui la creșterea motivației și la diversificarea metodelor de predare, dacă este însoțită de o formare adecvată a cadrelor didactice” („Jinga & Istrate, 2008”).

Totodată, **gândirea critică, rezolvarea de probleme și creativitatea** devin competențe esențiale în educația contemporană. Lumea actuală este marcată de incertitudine, complexitate și schimbări rapide, iar școala trebuie să pregătească elevii pentru realități imprevizibile. Metodele clasice, rigide, centrate pe reproducere, nu mai corespund acestor cerințe. Este necesară o învățare activă, bazată pe proiecte, pe cercetare, pe colaborare și pe autonomie („Stan, 2014”).

În acest sens, abordarea interdisciplinară, învățarea bazată pe proiecte, portofoliile digitale sau metodele participative precum „brainstormingul”, „tehnica cubului” sau „pălăriile gânditoare” sunt doar câteva exemple de adaptare la modul de gândire al noii generații. Acestea stimulează creativitatea, implicarea emoțională și oferă un cadru de învățare autentic, în care elevul înțelege rostul cunoștințelor („Bontaș, 2007”).

Pe de altă parte, adaptarea educației la noile generații înseamnă și **reconsiderarea raportului dintre autoritate și libertate**. Elevii de azi nu mai reacționează la autoritarismul tradițional, ci au nevoie de relații bazate pe respect reciproc, empatie și comunicare deschisă. Astfel, abilitățile sociale și emoționale ale profesorului devin la fel de importante ca competențele sale didactice. Relația educator–educat trebuie să se bazeze pe autenticitate și încredere („Verza & Stan, 2000”).

Un alt aspect important este **diversificarea evaluării**. Noile generații resimt stresul evaluărilor rigide, standardizate, care nu reflectă întotdeauna progresul personal sau competențele reale. În acest context, evaluarea trebuie să devină formativă, axată pe feedback constructiv, autoevaluare și reflecție. Portofoliile, fișele de progres, proiectele și evaluarea între colegi pot contribui la o învățare mai conștientă și mai responsabilă („Nicola, 1996”).

Nu putem vorbi despre adaptarea la noile generații fără să menționăm **nevoia de personalizare a învățării**. Copiii sunt diferiți nu doar în ritmul învățării, ci și în interese, stiluri cognitive și contexte familiale. O școală adaptată înseamnă o școală flexibilă, care oferă rute diverse de învățare, adaptări curriculare și sprijin diferențiat. În acest sens, conceptul de educație incluzivă capătă o importanță deosebită („Verza & Verza, 1995”).

Mai mult decât atât, școala modernă ar trebui să fie **un spațiu de formare a cetățeanului activ**, conștient de valorile democrației, al dialogului și al cooperării. Într-o lume marcată de polarizări și confuzii valorice, școala are datoria de a cultiva gândirea etică, empatia și responsabilitatea civică.

Un aspect adesea neglijat, dar esențial în adaptarea la noile generații, este **dezvoltarea competențelor socio-emoționale** în cadrul școlii. Într-o eră în care copiii sunt expuși la un volum mare de stimuli, informații contradictorii și presiuni sociale, echilibrul emoțional și capacitatea de autoreglare devin esențiale pentru succesul în învățare și în viață. Școala nu mai poate fi doar un spațiu al acumulării

cognitive, ci trebuie să devină și un mediu care susține sănătatea mintală, comunicarea autentică și învățarea relațională. Programele de educație socio-emoțională, tutoratul individualizat și dezvoltarea empatiei în rândul cadrelor didactice sunt strategii fundamentale pentru o educație cu adevărat incluzivă și adaptată elevului de azi („Goleman, 2008”; „Verza & Stan, 2000”).

Mai mult, adaptarea la noile generații implică **revalorizarea învățării informale și nonformale**, alături de deschiderea școlii către comunitate. Elevii de astăzi învață în afara pereților clasei, prin proiecte sociale, voluntariat, activități extracurriculare și experiențe directe. O școală care valorizează aceste forme alternative de învățare reușește să cultive inițiativa, responsabilitatea și învățarea prin descoperire. Așa cum subliniază Cucos (2006), „învățarea nu se petrece exclusiv în școală, iar educația modernă presupune conectarea continuă cu viața și cu realitatea” („Cucos, 2006”). Astfel, o școală care se adaptează noilor generații este una care acceptă diversitatea formelor de învățare și valorifică potențialul fiecărui copil, în ritmul și în stilul său propriu.

Concluzie

Adaptarea educației la noile generații nu este doar o provocare instituțională, ci o responsabilitate colectivă, care implică profesori, părinți, factori de decizie și societatea în ansamblu. Schimbările rapide din ultimele decenii – de natură tehnologică, socială, culturală și economică – au modificat profund felul în care copiii gândesc, comunică și relaționează cu lumea. În acest context, școala nu mai poate funcționa după tiparele rigide ale trecutului, ci trebuie să devină un spațiu viu, flexibil și receptiv, capabil să răspundă nevoilor unei generații marcate de viteză, conectivitate și acces la informație.

Una dintre concluziile majore care se desprinde din analiza tendințelor actuale este necesitatea **redefinirii misiunii educației**. Aceasta nu mai trebuie văzută exclusiv ca proces de transmitere a cunoștințelor, ci ca **formare integrală a individului** – din punct de vedere intelectual, emoțional, social și moral. Elevul nu este un simplu receptor de informație, ci un partener activ, un explorator al cunoașterii, iar învățarea devine autentică atunci când este relevantă, personalizată și semnificativă pentru cel care învață.

În acest sens, **stilul de predare centrat pe elev** se conturează ca o prioritate absolută. O educație adaptată înseamnă nu doar folosirea tehnologiei, ci mai ales capacitatea profesorului de a construi relații, de a valoriza unicitatea fiecărui copil, de a crea contexte de învățare stimulative și de a adapta strategiile didactice în funcție de interesele, ritmul și stilul cognitiv al fiecărui elev (Cucos, 2006; Stan, 2014). Această abordare presupune o **redefinire a rolului cadrului didactic**: din autoritate unidirecțională în ghid, facilitator, mentor și model de gândire critică.

O altă direcție esențială este **dezvoltarea competențelor pentru viață**. Școala secolului XXI trebuie să învețe copiii nu doar „ce” să gândească, ci mai ales „cum” să gândească: cum să pună întrebări, cum să analizeze o situație, cum să ia decizii, să colaboreze și să inoveze. Metodele active, participative – cum ar fi învățarea prin proiecte, dezbaterile, jocurile didactice și tehnologiile interactive – sunt nu doar

mijloace atractive, ci și instrumente eficiente de formare a gândirii complexe, a creativității și a adaptabilității (Jinga & Istrate, 2008; Bontaș, 2007).

Totodată, **dimensiunea socio-emoțională a educației** trebuie recunoscută ca fiind la fel de importantă ca dimensiunea cognitivă. Un elev motivat, care se simte valorizat și înțeles, va învăța cu plăcere, va fi mai deschis la provocări și va dezvolta un echilibru interior necesar pentru integrarea ulterioară în societate. Astfel, școala trebuie să devină un spațiu al dialogului, al încrederii și al empatiei, în care profesorul nu doar predă, ci **formează caractere și însoțește dezvoltarea umană**.

În concluzie, **adaptarea educației la noile generații presupune o schimbare de viziune**: de la control la încredere, de la uniformitate la personalizare, de la predare la învățare autentică. Este un proces complex, dar absolut necesar pentru ca educația să-și păstreze relevanța într-o societate aflată într-o continuă reconfigurare. Doar o școală care înțelege că fiecare generație vine cu propriul limbaj, propriile așteptări și propriul mod de a fi poate deveni o instituție cu adevărat formativă, capabilă să construiască viitorul prin elevii săi.

Bibliografie

1. Bontaș, I. (2007). *Pedagogie*. București: Editura All.
2. Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Goleman, D. (2008). *Inteligența emoțională*. București: Editura Curtea Veche.
4. Jinga, I., & Istrate, E. (2008). *Manual de pedagogie*. București: Editura All.
5. Nicola, I. (1996). *Tratat de pedagogie*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
6. Stan, E. (2014). *Didactica activităților instructiv-educative în grădiniță*. București: Editura Didactică.
7. Tapscott, D. (2009). *Grown Up Digital – How the Net Generation is Changing Your World*. New York: McGraw-Hill.
8. Verza, E., & Stan, E. (2000). *Psihologia educației preșcolarului*. București: Editura Pro Humanitate.
9. Verza, E., & Verza, D. (1995). *Dezvoltarea psihică a copilului – aspecte teoretice și practice*. București: Editura Pro Humanitate.

Importanța lecturii suplimentare în formarea intereselor pentru literatură

Profesor învăț. primar Zăicescu Mirela

Școala Gimnazială Nr. 3 Suceava

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj.

Există factori care determină lectura elevilor : particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, *o foame de carte*, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă.

Cartea este o comoară fără preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. “Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Cartea ne este prieten credincios de nădejde.”

Literatura nu are însă o simplă valoare documentară, ci dezvăluind sentimentele și gândurile oamenilor, reacțiile lor sufletești în cele mai variate situații, are o mare importanță social-educativă. Creația artistică, fiind strâns legată de experiența de viață a artistului, exprimând atitudinea creatorului ei față de problemele sociale pe care le abordează, determină o cunoaștere activă a realității, contribuie la formarea și orientarea concepțiilor cititorului despre societate. Culoarea puternic emoțională a cunoașterii realității prin intermediul operei de artă îi mărește forța educativă, cu atât mai mult în școală, unde particularitățile psihice ale vârstei îi fac pe elevi deosebit de sensibili la acest mod de cunoaștere.

Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. La vârsta preșcolară, atât familia, cât și grădinița, depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această muncă este situată la nivelul superior, în primele clase ale școlii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, cu ciclul I-IV. Elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea și spre alte lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaștere.

Lectura necesită nu numai îndrumare, ci și control. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerință obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoștințelor elevilor și în fiecare lecție. Lecturile parcurse de elevi date ca teme (de exemplu, lectura literară a operelor studiate în fragmente),

prezintă importanță și din punctul de vedere al tehnicii cititului : exactitate, claritate, nuanțare – necesare pentru întregirea cunoștințelor transmise la clasă.

Studiul lecturii în ciclul primar este grupat în trei forme de realizare :

- 1) texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase ;
- 2) texte de lectură (intercalate între textele de citire) ;
- 3) lecturi suplimentare extrașcolare prevăzute în lista programei școlare, grupate pentru fiecare clasă de studiu a ciclului primar, pentru a fi citite și cunoscute de elevi.

Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor. Lectura contribuie într-o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea dragostei față de patrie, la educarea sentimentelor estetice. Lectura în afara clasei constituie un important mijloc al întregului proces instructiv-educativ.

În practica școlară se folosesc diverse forme de îndrumare a lecturii în afara clasei. Cele mai importante sunt : expunerea prin povestire, conversația sau dezbateră, activitatea cu cartea prin citirea expresivă a învățătorului, recenzia, lecțiile de popularizare a cărții, metoda demonstrației, excursiile literare, întâlniri cu scriitorii, șezători literare, seri de basme și de poezie, medalionul literar consacrat aniversării unui scriitor, simpozionul literar, concursurile « Cine știe, răspunde ! » pe teme literare, călătoriile imaginare pe hartă, pe temă literară, confecționarea unor albume literare, tabere de creație literară, presa, revistele literare, radioul, televiziunea, etc.

Necesitatea îndrumării lecturii suplimentare

Grija deosebită în vederea îndrumării lecturii cade în sarcina învățătorului și a familiei. Părinții trebuie să cunoască lista lecturii suplimentare din programa școlară pentru clasa respectivă, urmărind după graficul și planificarea făcută de învățător cărțile citite pe parcursul unui semestru.

Controlul lecturii unor texte literare recomandate zilnic de părinți și săptămânal de către învățător trebuie să nu fie superficial și neglijat. La clasele I și a II-a, controlul se face oral prin lecții dezbateră la ora de lectură.

Procedeele de efectuare a controlului sunt variate și depind de scopul urmărit imediat.

Sondajele făcute în timp dau posibilitatea învățătorului să obțină informații utile. Dacă dorim să constatăm ce citesc elevii noștri la un moment dat, în ce măsură și-au format o anumită concepție despre o carte sau despre un scriitor, formulăm o întrebare la care se poate obține un răspuns precis. De exemplu :

1. Ce cărți ai citit săptămâna sau luna aceasta ?
2. Care din povestirile trecute a fi citite de voi în clasa a II-a v-au plăcut mai mult și de ce ?

Mai frecvent decât acestea sunt sondajele bazate pe un număr mai mare de întrebări :

1. Ce cărți ai citit în ultimul timp ?
2. De cine sunt scrise ?
3. Care dintre ele ți-a plăcut mai mult?
4. Ce fel de cărți ai dori să citești ?
5. Discutați cu părinții despre cărțile pe care le citiți ?
6. De unde îți procuri cărțile ?
7. La ce bibliotecă ești înscris ?
8. Câte cărți ai împrumutat în vacanță de la biblioteca școlii ?
9. Câte cărți ai în biblioteca personală ?
10. Ce cărți ai citit din acestea ?

Sondajul se poate efectua la începutul anului școlar, stârnind interes și în rândul părinților. Concluziile sondajului trebuie aduse la cunoștință în ședința cu aceștia, dat fiind faptul că mulți dintre părinți tratează problema lecturii copiilor cu mare indiferență.

Controlul fișelor de cititor de la biblioteca școlii ne ajută să vedem cât de preocupați sunt elevii pentru lectura recomandată în programa școlară, cât timp păstrează o carte împrumutată precum și încotro se îndreaptă preferințele acestora.

Convorbirile cu elevii sunt recomandabile și pentru bibliotecari, cerându-se o singură condiție în cazul acesta : bibliotecarul să aibă tact pedagogic și să fie bine informat asupra cărții pe care o pune în discuție.

Prin *verificarea orală* a lecturilor se dezvoltă vorbirea elevilor și se îmbogățește vocabularul.

Aspectele prezentate sunt doar sugestii în manifestarea muncii cu cartea, învățătorul având libertatea totală de a găsi el însuși și altele pentru a dirija elevii în folosirea cărții în mod independent.